

DECIZIE

În numele Legii

28 septembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței	Negru Maria
Judecători	Ursu Ludmila și Spoială Alexandru
Grefier	Ursache Dorin
Cu participarea:	
Procurorului	Devder Djulieta
Avocatului	Crețu Doina

A examinat în ședință publică în ordine de apel, apelurile declarate de către, inculpatul Donos Tudor, avocatul Crețu Doina în interesele inculpatului Donos Tudor și apelurile suplimentare declarate de către avocatul Crețu Doina în interesele inculpatului Donos Tudor și avocatul Murzac Angela în interesele inculpatului Donos XXXXX, împotriva sentinței Judecătoria Orhei, sediul Telenești din 01 martie 2017, în cauza penală privind condamnarea lui:

Donos Tudor XXXXX născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX, are doi copii minori, studii superioare, fără antecedente penale, moldovean, cetățean al Republicii Moldova;-

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(2) lit.b), art. 328 alin.(2) lit.a), art.327 alin.(1), art. 309¹ alin.(1), art. 303 alin.(2) și art. 349 alin.(1) Cod Penal.

Cauza s-a aflat în procedură:

- În instanța de fond din 19 februarie 2013 până la 01 martie 2017;
- În instanța de apel din 24 martie 2017 până la 10 noiembrie 2017;
- În instanța de recurs din 20 februarie 2018 până la 17 aprilie 2018;
- În instanța de apel din 29 mai 2018 până la 28 septembrie 2018;

Procedura de citare a părților a fost respectată.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoria Orhei, sediul Telenești din 01 martie 2017, procesul penal în privința lui Donos Tudor XXXXX a fost încetat în baza art. 327 alin.(1) Cod penal din motivul expirării termenului tragerii la răspundere penală, în conformitate cu art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, fiind liberat Donos Tudor XXXXX de răspundere penală.

S-a încetat procesul penal în privința lui Donos Tudor XXXXX în baza art. 303 alin.(2) Cod penal din motivul expirării termenului tragerii la răspundere penală, în conformitate cu art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal, fiind dispusă liberarea lui Donos Tudor XXXXX de răspundere penală.

S-a încetat procesul penal în privința lui Donos Tudor XXXXX în baza art. 309/1 alin. (1) Cod penal din motivul expirării termenului tragerii la răspundere penală, în conformitate cu art.60 alin. (1) lit. a) Cod penal, liberîndu-1 pe Donos Tudor XXXXX răspundere penală.

S-a încetat procesul penal în privința lui Donos Tudor XXXXX în baza art. 349 alin.(1) Cod penal din motivul expirării termenului tragerii la răspundere penală, în conformitate cu art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, fiind liberat Donos Tudor XXXXX de răspundere penală.

Donos Tudor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(2) lit. b) Cod penal și în baza acestei legi a

fost condamnat cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în Ministerul Afacerilor Interne pe un termen de 5 (cinci) ani.

Donos Tudor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal și în baza acestei legi a fost condamnat cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în Ministerul Afacerilor Interne pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Donos Tudor XXXXX pedeapsa definitivă sub formă de 5 (cinci) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în Ministerul Afacerilor Interne pe un termen de 5 ani.

În privința inculpatului Donos Tudor a fost aplicată măsura preventivă arestul, până la devenirea definitivă a sentinței, cu luarea sub strajă din sala de judecată.

Termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din data de 01 martie 2017.

Corpul delict: pistol PM cu nr. IIT - 4736 K cu două încărcătoare cu cartușe se ridică interdicția pusă și se păstrează la IP Telenești.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat că, Donos Tudor XXXXX, fiind numit prin ordinul nr.138/ef din 12 mai 2006 al Ministerului Afacerilor Interne în funcția de ofițer operativ de sector al postului de poliție Scorțeni al CPR Telenești și fiind colaborator al ordinii publice și prin urmare persoană publică, având dreptul în temeiul art.17 din Legea Republicii Moldova nr.416 din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție” să dețină, să aibă asupra sa în permanentă, să aplice și să folosească arme de foc, arma de foc este folosită ca măsură extremă de către colaboratorii de poliție în următoarele cazuri:

pentru apărarea cetățenilor și pentru autoapărare contra unor atacuri ce constituie un pericol real pentru viața sau sănătatea lor, precum și pentru prevenirea capturării prin violență a armei de foc;

pentru respingerea unui atac în grup sau atac armat asupra colaboratorilor poliției, asupra altor persoane aflate în exercițiul funcțiunii sau la datoria obștească de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității, precum și pentru respingerea atacurilor de altă natură ce periclitează viața sau sănătatea lor;

pentru eliberarea ostaticilor, dacă viața sau sănătatea lor se află în pericol;

pentru respingerea unor atacuri în grup sau atacuri armate asupra unor obiective importante, aflate sub pază, asupra încăperilor de locuit și de menire gospodărească ale cetățenilor, asupra sediilor autorităților publice și organizațiilor obștești, întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor, dacă există un pericol real pentru viața sau sănătatea persoanelor care se află în ele, pentru respingerea atacurilor asupra personalului militar și de serviciu al organelor de poliție;

pentru reținerea persoanei care opune rezistență armată ori care a fost surprinsă în momentul săvârșirii unei infracțiuni grave, sau a delinventului care evadează de sub arest, precum și a unei persoane înarmate care refuză să se subordoneze cerinței legale de a depune arma, când este imposibilă înfrângerea rezistenței sau reținerea delinventului pe alte căi și cu alte mijloace, și fiind obligat în baza art. 4 al aceleiași Legi care stipulează că în activitatea sa poliția mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, și-a depășit în mod vădit limitele drepturilor acordate prin lege și la 12 martie 2008, aproximativ orele 16:30, pe strada centrală din satul Chiștelnița, raionul Telenești, a inițiat cu consăteanul Furculiță Ilie XXXXX în procesul căreia, a îndreptat intenționat arma din dotare, pistol PM cu nr. IIT4736K, apropiind-o de capul lui Furculiță Ilie, prin ce i-a încălcat considerabil dreptul la integritate fizică și psihică garantat de Constituție Republicii Moldova.

Tot el, deținând aceiași funcție, fiind colaborator al organului ordinii publice și prin urmare persoană publică, contrar art. 24 din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994, încălcând grav prevederile art. 4 din Legea Republicii Moldova nr.416 din 18 decembrie 1990 „cu privire la poliție”, care stipulează că în activitatea sa poliția mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor și libertăților în intereselor lor legitime, precum și prevederile art.12-15 al aceleiași Legi; dispozițiile pct.1), 3), 4) ale capitolului I și pct.1), 2) ale capitolului II din Regulile de aplicare a mijloacelor speciale de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne (anexa nr.2), aprobate prin Hotărârea Parlamentului nr.1275-XII din 15 februarie 1993, care reglementează condițiile și limitele aplicării forței fizice și a mijloacelor speciale; contrar prevederilor lit. d), f), g), m) ale pct.15, precum și lit. a) – b) ale pct. 16 din Codul de etică și deontologie al poliștului, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 481 din 10 mai 2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, și-a depășit în mod vădit drepturile și atribuțiile acordate de lege în următoarele circumstanțe. Într-o zi nestabilită de organul de urmărire penală, din vara anului 2008, în biroul primarului satului Scorțeni, raionul Telenești, intenționat, fiind în exercițiul funcției, din motivul solicitării de către Ciorba Alexandru XXXXX a deciziei pe adresarea despre înșelarea lui de către o persoană necunoscută, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față, de la ce victima Ciorba Alexandru a căzut la poalea, iar când se afla jos l-a lovit de mai multe ori cu picioarele peste corp cauzându-i dureri fizice.

Tot el, fiind numit prin ordinul nr.460/ef din 20 noiembrie 2009 al Ministrului Afacerilor Interne în funcția de șef de post, ofițer operativ superior de sector al postului de poliție Brînzăni Noi al CPR Telenești și fiind colaborator al organului ordinii publice și prin urmare persoană publică, având obligații potrivit art. 12 pct. 3) al Legii cu privire la poliție nr. 416-XII din 18 decembrie 1990 să înregistreze informația sosită cu privire la infracțiuni, contravenții administrative și alte evenimente care periclitează securitatea publică, să reacționeze prompt și să sesizările și comunicările despre infracțiuni, contrar pct. 5), 7), 10) a Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni aprobate prin Ordinul comun al Procuraturii Generale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciul Vamal și CCCEC nr.121/254/286-0/95 „Privind evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni”, conform cărora primirea sesizărilor, indiferent de locul și timpul comiterii faptelor infracționale sesizate, de planitudinea datelor prezentate, se efectuează zilnic în sala de lucru în cazul adresării persoanei cu plângere, după ce

sesizate, de primirea datelor anunțate, se efectuează ziare în orele de lucru, în cazul adresării persoanei cu pîngere, denunț sau autodenunț declarate oral, acestea se consemnează într-un proces – verbal semnat de persoana care face declarația și lucrătorul organului, care a primit sesizarea, înregistrarea sesizărilor se efectuează imediat după primirea lor și cerințelor din fișa de post a șefului de post, ofițerului operativ superior de sector, potrivit căruia șeful de post efectuează primirea, înregistrarea și examinarea în limitele competenței sale a declarațiilor, cererilor și comunicărilor cetățenilor despre infracțiuni, cu înregistrarea ulterioară în registrele comisariatului de poliție, întreprinde măsuri în direcția prevenirii și descoperirii infracțiunilor, acționînd în interes personal, urmărind scopul diminuării artificiale a numărului de crime din sectorul său de activitate, folosind situația de serviciu, intenționat n-a consemnat adresarea verbală a cet. Berliba Pavel XXXXX din 30 septembrie 2010 despre sustragerea din gospodăria sa din satul Brînzenei Noi, raionul Telenești a bunurilor în sumă de 18250 lei într-un proces – verbal și n-a transmis sesizarea pentru înregistrare, dar a decis să tăinuască de la înregistrare infracțiunea în cauză, prin ce i-a cauzat dreptului ocrotit de lege a lui Berliba Pavel XXXXX - accesul la justiție daune considerabile, iar imaginea organelor de drept a fost prejudiciată.

Tot el, deținînd funcția de șef de post, ofițer operativ superior de sector al postului de poliție Brînzenei Noi al CPR Telenești, numit în baza ordinului nr.460/ef din 20 noiembrie 2009 al Ministrului Afacerilor Interne și fiind astfel persoană cu funcție de răspundere, avînd gradul special locotenent de poliție, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, contrar art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat la 12 septembrie 1997; art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994; încălcînd grav prevederile art.4 din Legea Republicii Moldova nr.416 din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție”, care stipulează că în activitatea sa poliția mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, precum și prevederile art.12-15 al aceleiași legi; dispozițiile pct.1), 3), 4) ale capitolului I și pct.1), 2) ale capitolului II din regulile de aplicare a mijloacelor speciale de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne (anexa nr.2), aprobate prin Hotărîrea Parlamentului nr.1275-XII din 15 februarie 1993, care reglementează condițiile și limitele aplicării forței fizice și a mijloacelor speciale; contrar prevederilor lit.d), f), g), m) al pct.15, precum și lit. a) – b) ale pct.16 din Codul de etică și deontologie al poliștilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr.481 din 10 mai 2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decît pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrîngerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, la 18 februarie 2011, aproximativ ora 09³⁰, a pătruns în domiciliul lui Rusu Olga XXXXX din satul Brînzenei Noi, raionul Telenești, unde cu scopul obținerii informațiilor despre furtul de bunuri de la unitatea comercială a ÎI „Stîncaru Ludmila”, i-a demonstrat lui Rusu Vladislav XXXXX arma din dotare pistol PM cu nr. PIT 4736K și i-a cerut să iasă din casă. În fața casei, intenționat l-a izbit pe Rusu Vladislav de gardul din plasă metalică și i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față. Ulterior, i-a adus lui Rusu Vladislav nefondat învinuiri în săvîrșirea furtului, i-a cerut explicații unde s-a aflat în noaptea de 17 spre 18 februarie 2011 și să meargă la locul faptei, unde l-a impus să se descalțe pentru a compara urma depistată cu încălțămîntea sa. În circumstanțele menționate, ca rezultat al acțiunilor violente cu caracter de tortură, întreprinse de către Donos Tudor XXXXX, cetățeanului Rusu Vladislav XXXXX i-au fost provocate dureri și suferințe puternice fizice și psihice.

Tot el, la 24 iunie 2011, aproximativ orele 10⁰⁰, fiind citat la Procuratura raionului Telenești pentru a participa la percheziția dispusă în biroul său de serviciu din incinta primăriei satului Brînzenei Noi pe cauza penală nr. 2011358009, pornită la 07 iunie 2011, în baza art.328 alin.(2) lit.a) Cod penal, în biroul de serviciu al procurorului Calugher Lilia, care exercita urmărirea penală pe acest dosar, cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr. 2011358009 a amenințat-o cu violență asupra ei și membrilor ei de familie.

Tot el, la 24 iunie 2011, aproximativ orele 10¹⁰, deplasîndu-se cu automobilul său personal de la Procuratura raionului Telenești spre Comisariatul de Poliție al raionului Telenești, avîndu-l ca pasager pe procurorul – interimar al raionului Telenești Burduja Nicolae, care avea împuterniciri legale în baza ordonanței din 23 iunie 2011 de a percheziționa biroul de serviciu din incinta primăriei Brînzenei Noi, cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr. 2011358009 l-a amenințat cu violență. Ulterior, în timpul percheziției biroului său de serviciu din incinta primăriei Brînzenei Noi, raionul Telenești, efectuate între orele 11¹⁴ – 11²⁰, l-a amenințat pe procurorul – interimar al raionului Telenești Burduja Nicolae cu depunerea plîngerilor la Procuratura generală și nu se supunea cerințelor de a nu discuta telefonic, îndrumîndu-l pe colegul său Viorel Bolocan, de a nu preda cheile de la safeu procurorului care urma să-i percheziționeze biroul de serviciu al acestuia.

Tot el, la 17 noiembrie 2011, aproximativ orele 13⁰⁰, în sediul Procuraturii raionului Telenești, str. Renașterii 65A, după primirea copie ordonanței de pornire a urmării penale pe cauza penală nr.2011358016, pornită la 15 noiembrie 2011, în baza art.327 alin.(1) Cod penal, pe care avea calitatea de bănuț prin ordonanța din 16 noiembrie 2011, cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr.2011358016, a amenințat procurorul Lilia Calugher, căreia i s-a împuternicit exercitarea urmării penale pe acest dosar, cu violență asupra ei și membrilor ei de familie.

Tot el, la 24 iunie 2011, aproximativ orele 10⁰⁰, fiind citat la Procuratura raionului Telenești pentru a participa la percheziția dispusă în biroul său de serviciu din incinta primăriei Brînzenei Noi pe cauza penală nr. 2011358009, pornită la 07 iunie 2011, în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, în biroul de serviciu a procurorului Calugher Lilia, căreia i s-a împuternicit exercitarea urmării penale pe acest dosar, cu scopul intimidării și sistării activității de serviciu a procurorului, avînd asupra sa arma din dotare în virtutea funcției ce o deținea, a amenințat-o cu crearea neplăcerilor în serviciu și vătămarea integrității corporale și a membrilor ei de familie, vorbe care i-au provocat procurorului Calugher Lilia temere reală.

Tot el, la 17 noiembrie 2011, aproximativ orele 13⁰⁰, în sediul Procuraturii raionului Telenești, situat în or. Telenești, str. Renașterii 65A, după primirea copie ordonanței de pornire a urmării penale pe cauza penală nr.2011358016, pornită la 15 noiembrie 2011, în baza art.327 alin.(1) Cod penal, pe care avea calitatea de bănuț prin ordonanța din 16 noiembrie 2011, cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr.2011358016 a amenințat procurorul Calugher Lilia, căreia i s-a împuternicit exercitarea urmării penale pe acest dosar, cu violență asupra ei și membrilor ei de familie.

2. Nefiind de acord cu sentința în cauză, inculpatul Donos Tudor a declarat în termen apel prin care solicită casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat, pe motiv că nu a comis faptele incriminate.

În motivarea cererii de apel a invocat că, la adoptarea sentinței, prima instanță s-a manifestat total în favoarea acuzării, ignorând poziția apărării și dând o apreciere greșită situației de fapt și probelor administrate în instanță, la solicitarea apărării.

A fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe faptul de aplicare a armei de foc asupra lui Furculiță I., însă fără luarea în calcul a prevederilor art. 20 alin. (2) al Legii nr. 218 din 19.10.2012, privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armei de foc.

Fapta respectivă nu putea fi calificată conform prevederilor art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece la 12.03.2008, orele 16.30, nu își exercita atribuțiile de serviciu, conform fișei de post, nu se afla la locul de muncă și nici în misiuni de serviciu, fapte constatate în instanță. Or, depășirea atribuțiilor de serviciu este o infracțiune care reiese doar din exercitarea atribuțiilor de serviciu, dar nu și din alte situații.

Partea vătămată Furculiță I. în cadrul ședinței a declarat că inculpatul a început a-l hărțui, l-a apucat de o mână și inculpatul a căzut jos și ceva i-a căzut. Era treaz și s-a pornit acasă. Plângerea a fost scrisă la insistența lui Condurari V. Nu a fost amenințat cu pistolul, și nici nu a văzut pistol. De la inculpat, a căzut ceva jos și el a luat în mână, însă nu era pistol.

Martorul Stratulat S. a declarat că a văzut cum inculpatul îl ținea de haine pe Furculiță I. Donos T. nu vorbea răstit. Nu a văzut la Donos T. pistol și nu a auzit amenințări din partea acestuia.

Martorul Prescureanu V. a declarat că nu a văzut conflict și a concretizat că nu a văzut armă la inculpat.

Martorul Chilimari I., a declarat că era prin anul 2008, împreună cu Popescu T. la un robinet din drumul din sat. Pe drum era Furculiță I. și Donos T., care vorbeau. Ceva a căzut jos și Donos s-a aplecat, a ridicat ce a căzut și a pus în buzunar. A așteptat până au plecat Donos T. și Furculiță I. după care au plecat. Nu a auzit vorbe amenințătoare rostite de Donos T.

Fiind examinat în instanța de judecată corpul delict, tocul pentru armă și arma pistol PM FIT 4736-k, s-a constatat că tocul pentru armă, dispune de o ruptură veche, în partea unde poate fi pus la curea și ruptura a permis căderea armei jos la 12.03.2008.

La fel, fiind examinat în instanța de judecată raportul de expertiză complexă balistică și fizico-chimică nr. 2077/5078 s-a constatat că din arma de foc pistol PM rIT 4736-k nu au fost efectuate trageri, adică permite rezonabil să afirme cu cea mai mare probabilitate că arma pistol PM FIT 4736-k la 12.03.2008 nu a fost aplicată în sensul Legii nr. 218 din 19.10.2012, privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armei de foc.

A fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal, neavând probe utile, probe care să coroboreze între ele, limitându-se doar la declarațiile părții vătămate care confirmă de fapt, că la 12.03.2008 a avut loc un conflict și declarațiile martorilor oculari Stratulat I. și Prescureanu V., care confirmă faptul că ar fi avut loc un conflict, dar nimeni nu declară că la conflict ar fi fost implicată și arma de foc, cu aplicarea acesteia.

În cadrul ședinței de judecată, s-a constatat ca a avut loc un conflict cu Furculiță I., însă această faptă nu poate fi apreciată drept infracțiune de depășire a atribuțiilor de serviciu.

Anume aceste situații urmau a fi calificate drept presupuneri și interpretate în favoarea sa prin prisma art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală.

Cu referire la condamnarea inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, pe faptul de maltratare a inculpatului Ciorbă A., instanța nu a dat apreciere certificatului care confirmă faptul că în vaza anului 2008, s-a aflat în concediu, nefiind stabilit când a fost comisă infracțiunea. Instanța nu a luat în calcul că în învinuire nu este indicat locul comiterii infracțiunii, fiind indicat doar biroul primarului s. Scorțeni, însă unde se afla biroul primarului, nu a fost stabilit.

În instanța de judecată a fost audiată partea vătămată care a declarat că a sesizat maltratarea sa, sub influența Primarului s. Scorțeni, Urechi D. și că de fapt nu a fost maltratată de nimeni, fapte neluate în calcul de instanța de judecată.

Instanța nu a apreciat just declarațiile martorului Urechi O.

În cadrul ședinței de judecată au fost cercetate probe prin care s-a constatat cert că inculpatul și primarul Urechi D. erau în conflict, ultima punând la cale un plan de răzbunare.

Declarațiile făcute de Ciorbă A., la faza de urmărire penală prin prisma art. 27 alin. (2) Cod de procedură penală, nu au putere probantă. Or, în procesul penal, nu pot fi admise probe care au fost obținute prin constrângere.

La materialele cauzei lipsește un raport de expertiză medico-legală a lui Ciorbă A., prin care să se constate consecințele fetei sesizate de el, circumstanțe care nu au fost luate în calcul de instanța de judecată.

Cu referire la capătul de acuzare în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, pe faptul tănuirii infracțiunii de furt de la Berliba P., coroborând declarațiile martorilor, se confirmă cu certitudine alibiul inculpatului pentru data de 30.09.2010, când se presupune că ar fi fost comisă infracțiunea, însă instanța nu a luat în calcul aceste circumstanțe.

Cu referire la indicii de calificare a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, instanța a comis o eroare gravă de fapt. Or, o condiție obligatorie pentru infracțiunea de abuz de serviciu, este interesul material sau alte interese personale, iar instanța a presupus un interes personal, precum diminuarea artificială a numărului de infracțiuni pe sectorul deservit, care nu a fost probat.

La fel, la data de 30.09.2010, nu s-a aflat la serviciu.

Cu referire la capătul de acuzare, privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (1) Cod penal, pe faptul acțiunilor de tortură asupra lui Rusu V., instanța a apreciat probele anărării în defavoarea inculpatului.

Motivul care l-a determinat pe Rusu V. să declare un delict calomnios a fost că acesta manifestă ură față de inculpat, deoarece l-a documentat pe un caz de furt din locuință.

Instanța nu a luat în calcul faptul că inculpatul nu a avut intenția de a obține informații de la Rusu V. și nici nu a obținut circumstanțe care se constată prin certificatul eliberat de procurorul E. Tocarciuc, prin care se confirmă că lui Rusu V. nu i-a fost atribuită nici o calitate în dosarul de furt de la ÎI „Stîncaru Ludmila”.

În cadrul ședinței de judecată a solicitat dispunerea efectuării expertizei complexe psihiatrico-psihologică-medico-legală (narcologică legală) a părții vătămate Rusu V., însă instanța a refuzat dispunerea acestei expertize, iar în astfel de împrejurări condamnarea sa pe acest capăt de învinuire este declarativă și presupusă, neavând suport legal și întemeiat.

Cu referire la capătul de acuzare în baza art. 303 alin. (2) și 349 alin. (1) Cod penal, faptul că nu a comis amenințarea asupra procurorilor este confirmat pe deplin și prin procesele verbale cu privire la percheziție, care au fost examinate în ședința de judecată. Or, procurorul era obligat conform art. 131 alin. (3) Cod de procedură penală să menționeze acest fapt în procesul verbal de percheziție, ceea ce nu a avut loc, iar instanța de judecată nu a dat apreciere acestor circumstanțe.

Pe capetele de acuzare în baza art. 349 alin. (1) și art. 303 alin. (2) Cod penal, presupus comise la 18.11.2011, acuzarea nu a prezentat probe pertinente. Mai mult, însăși Calugher L. a declarat că de fapt, inculpatul nu a rostit cuvinte amenințătoare, ea precizând prezența sa, drept amenințare, însă procurorul a calificat altfel și aceste circumstanțe nu au fost luate în calcul de instanța de judecată.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatul Crețu Doina în interesele inculpatului Donos Tudor a declarat în termen apel și apel suplimentar prin care solicită casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează sau exclud urmărirea penală.

În motivarea a invocat că, instanța de fond nu a luat în calcul prevederile art. 20 alin. (2) al Legii nr. 218 din 19.10.2012, privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armei de foc, astfel inculpatul fiind condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.

Or, această faptă în nici un caz nu putea fi calificată drept infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece la 12.03.2008, orele 16.30, inculpatul nu exercita atribuțiile de serviciu conform fișei de post, nu se afla la locul de muncă și nici în misiuni de serviciu, fapte constatate în instanțe. Depășirea atribuțiilor de serviciu este o infracțiune care reiese din exercitarea atribuțiilor de serviciu, dar nu și în alte situații. Totodată, depășirea atribuțiilor de serviciu soldată cu aplicarea armei poate fi doar în cazul când în timpul serviciului arma a fost aplicată, iar noțiunea de aplicare a armei este reflectată în art. 20 alin. (2) al Legii nr. 218 din 19.10.2012, privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armei de foc.

Instanța de fond nu a respectat prevederile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, potrivit cărui, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

La fel, în cadrul ședinței instanței de fond, s-a constatat că între inculpat și Furculiță I. a avut loc un conflict atunci, astfel, fapta respectivă nu poate fi calificată drept infracțiune de depășire a atribuțiilor de serviciu.

Instanța nu a dat apreciere certificatului care confirmă că în vara anului 2008, inculpatul Donos T. s-a aflat în concediu, nefiind stabilit în instanță nici când a fost consumată infracțiunea. Instanța nu a luat în calcul faptul că în actul de acuzare nu este indicat locul comiterii infracțiunii, fiind indicat doar biroul primarului s. Scorțeni, însă unde se afla biroul primarului s. Scorțeni, instanța nu a stabilit.

În ședința instanței de fond, a fost audiată partea vătămată, care a declarat că a sesizat faptul de maltratare a sa, sub influența primarului s. Scorțeni, Urechi D. și că de fapt, nu a fost maltratat de nimeni.

Potrivit ordonanței de pornire a urmăririi penale, pe acest fapt, presupusa faptă ar fi fost comisă încă în anul 2004, și potrivit indicațiilor Prim adjunctului general, procurorul Șușu C. era obligat să petreacă confruntarea între martorul Urechi D. și inculpat, fiind înaintată și o cerere în acest sens, însă această acțiune a fost neglijată de către procuror, iar instanța de judecată nu a luat în calcul aceste încălcări.

Instanța de fond nu a apreciat just declarațiile martorului Urechi O.

În cadrul ședinței de judecată au fost cercetate probe prin care s-a constatat cert că inculpatul cu primarul Urechi D. erau în conflict, motiv pentru care aceasta a pusla cale răfuiala în urma unui plan bine organizat, precum că inculpatul ar fi aplicat violență în biroul ei, în privința lui Ciorbă A.

Faptul că Ciorbă A. a depus declarații mincinoase, a fost dovedit și la faza de urmărire penală, unde ultimul a indicat că a fost la Florești, la un cetățean, pe o stradă din or. Florești, circumstanțe care au fost verificate de procuror și neconstatate, instanța de judecată omițând să dea apreciere acestor circumstanțe.

La 30.09.2010, zi în care se incriminează că a fost comisă infracțiunea de abuz de putere, inculpatul nu a fost la serviciu, iar partea vătămată Berliba P. confundă anumite date. Faptul că în acea zi, inculpatul nu a fost la serviciu se confirmă prin declarațiile martorilor Meleca I., Stroncea A., Cravciuc V., certificatul eliberat de biserica s. Chiștelnița, prin care se confirmă că inculpatul la 30.09.2010, a participat la cununia finului Ion și declarațiile martorului Ciudac V. care a declarat că este vecin cu Berliba P și a văzut cum acesta se afla la poliști iarna, afară fiind frig și zăpadă.

Coroborând declarațiile martorilor se dovedește cert alibiul inculpatului pentru 30.09.2010 zi în care se presupune că ar fi fost comisă infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal, și anume că inculpatul nu s-a aflat la serviciu.

Cu referire la condamnarea inculpatului în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, pe faptul acțiunilor de tortură asupra lui Rusu V., apărarea a prezentat probe suficiente care contrazic acuizarea.

Astfel, potrivit declarațiilor părții vătămate Rusu V. acesta a declarat că a fost supus torturii în prezența martorului Stîncaru I., însă martorul respectiv, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că la 18.02.2011, orele 09.30, împreună cu inculpatul a mers acasă la Rusu V., l-au strigat, și acesta a ieșit din casă, inculpatul invitându-l să meargă până la magazin, ieșind cu toții din ogradă. În timpul deplasării, între Rusu V. și inculpatul era o distanță de aproximativ 5-6 m.

Totodată, fiind îndreptat la examinarea medico-legală, Rusu V. a încercat să manipuleze situația, prin simplul fapt că avea niște leziuni pe față, obținute în alte circumstanțe, încercând astfel, în mod grosolan să inducă în eroare medicul legist, precum că ar fi primit aceste leziuni corporale la 18.02.2011, orele 09.30, în urma acțiunilor violente presupus comise de inculpat.

Potrivit declarațiilor martorului Stîncam L., înainte de a fi comis furtul se afla în magazin, unde a venit Rusu V. și a procurat un pachet de țigări. Astfel, a observat la el, la distanța de aproximativ 1 metru, că avea pe față anumite zgârieturi.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 163 „D” la Rusu V. au fost depistate excoriație pe buza inferioară și excoriație pe mucoasa buzei inferioare, care au fost cauzate la acțiunea traumatică a unui obiect contondent, posibil cu 5-6 zile înaintea examinării și în ansamblu, corespund leziunilor corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății. Caracterul leziunilor corporale depistate rezultă că ele au fost cauzate de la acțiunea unui corp contondent dur, mai puțin probabil cu pumnul.

Fiind audiat în calitate de martor, expertul judiciar medic legist Nastas V. a declarat că în momentul examinării lui Rusu V., asemenea momente de tulburări sau amintiri de retrăire el nu a manifestat.

Martorii Vrăjitorii A., Iskra T. și Vrăbii I., au declarat că nu a existat un act de tortură. Astfel, anume aceste probe ale apărării, instanța le-a apreciat în defavoarea inculpatului. Or, motivul ce l-a determinat pe Rusu V. să declare un delict calomnios este că ultimul manifestă ură asupra inculpatului fiindcă acesta a fost documentat de Donos T. pe un caz de furt de locuință.

Instanța nu a luat în calcul faptul că inculpatul nu a avut intenția de a obține informații de la Rusu V. și nici nu a obținut circumstanțe care se constată prin certificatul eliberat de procurorul E. Tocarciuc, prin care se confirmă că lui Rusu V. nu i-a fost atribuită nici o calitate în dosarul de furt de la ÎI „Stîncaru Ludmila”.

Pe marginea acuzației aduse au fost depuse declarații, care coroborează cu probele apărării cercetate de instanță, însă instanța nu le-a dat o apreciere justă.

Instanța nu a luat în calcul că o condiție obligatorie la stabilirea componenței de infracțiune este stabilirea suferințelor puternice psihice.

Ținând cont de prevederile art. 143 alin. (1) pct. 3¹) și art. 147 alin. (1¹) Cod de procedură penală, în cadrul ședinței de judecată din partea apărării a fost solicitată dispunerea efectuării expertizei complexe psihiatrico-psihologică-medico-legală (narcologică legală) a părții vătămate Rusu V., însă instanța a refuzat să dispună asemenea expertiză. Astfel, condamnarea pe acest capăt de acuizare, este declarativă și presupusă, neavând suport legal și întemeiat.

Totodată, instanța l-a condamnat pe inculpat, precum că acesta a prezentat inculpatului Rusu V. arma din dotare pistol PM IIT 4736-k, însă nu s-a dispus efectuarea acțiunii de recunoaștere a obiectului, ca Rusu V. să recunoască arma, dar nu să presupună că anume lui Rusu V. i-a fost prezentată anume arma din dotare pistol PM IIT 4736-k. Or, aceste afirmații nu pot fi interpretate drept presupuneri.

Faptul că inculpatul nu a comis amenințarea asupra procurorilor, este confirmat prin procesele verbale cu privire la percheziție, care au fost examinate în ședința de judecată. Or, procurorul era obligat conform art. 131 alin. (3) Cod de procedură penală, să menționeze acest fapt în procesul verbal de percheziție, fapt ce în speță nu a avut loc, iar instanța de judecată nu a luat în considerație aceste circumstanțe.

Cu referire la condamnarea inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin. (1) și art. 303 alin. (2) Cod penal, presupus comise la 18.11.2011, la fel este nefondată, acuizarea neprezentând probe pertinente referitor la acest fapt.

Or, însăși Calugher L., a comunicat că de fapt inculpatul nu a rostit cuvinte amenințătoare, ea percepend prezența inculpatului drept amenințare, însă procurorul și instanța nu au calificat corect faptele.

Reiterează că, urmărirea penală în cauza penală de învinuire a lui Donos T. a fost exercitată de procurorul în Procuratura r-nului Sîngerei C. Șuşu, care a întocmit rechizitoriul și a transmis cauza penală spre examinare în instanța de judecată a Judecătoriei Telenești.

Prin dispoziția procurorului ierarhic superior, procurorul C. Șuşu a fost înlocuit de la participarea în continuare de la ședința de judecată în legătură cu imposibilitatea de a participa, cu procurorul T. Grati. Cauza, începând să se judece cu participarea procurorului T. Grati, care ulterior nu s-a mai prezentat la ședință, deoarece s-a prezentat procurorul C. Șuşu, în calitate de acuzator de stat, fără ca să fie împuternicit legal în conformitate cu prevederile art. 320 alin. (1) Cod de procedură penală. Prin urmare, participarea la ședința de judecată în calitate de acuzator de stat a procurorului C. Șuşu, după ce el a fost înlăturat, este o acțiune ilegală, care contravine principiului legalității procesului penal.

În actul de sesizare a instanței nu a fost indicată circumstanța atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. 1) Cod penal, depășirea termenului rezonabil de examinare a cauzei de către Procuratura Telenești, fapt ce a determinat procurorul ierarhic superior la retragerea acestei cauze din gestiunea Procuraturii Telenești.

La fel, în actul de sesizare, este inclusă învinuirea lui Donos T., învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, pe faptul de aplicare a violenței lui Ciorbă A., însă învinuirea contravine prevederilor art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, care este inclusă în actul de sesizare al procurorului T. Grati.

procedura penala, nu este inclusă ora, data, anul și locul comiterii faptelor.

4. De asemenea, în cadrul ședinței instanței de apel avocatul Crețu Doina a înaintat un demers, prin care solicită admiterea acestuia, cu casarea sentinței Judecătoria Orhei sediul Telenești din 01.03.2017 în cauza penală de învinuire a lui Donos Tudor în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin.(2) lit. a); art.328 alin.(2) lit.b); art. 327 alin.(1); art. 309¹ alin.(1); art.349 alin.(1) și art. 303 alin.(2) Cod penal cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată și revocarea măsurii preventive - arestul, cu încetarea procedurii de căutare a lui Donos Tudor.

În motivarea demersului a invocat că, prezumția nevinovăției a inculpatului T. Donos se constată cert că a fost flagrant încălcată, încălcare ce poate fi corectată doar prin casarea sentinței de condamnare pronunțată de Judecătoria Orhei sediul Telenești prin prisma art. 415 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare. În acest sens sentința contestată este afectată și de un viciu fundamental, și în speță sînt aplicabile și prevederile art. 251 alin.(2) și(3) CPP.

Astfel, aflarea avocatului Nicolae Gumeniuc la ședințele de judecată începînd cu data de 15 septembrie 2014 și pînă la 06.05.2016, în nici un mod nu se prezumă cu faptul că inculpatul a fost asistat de un avocat numit din oficiu, devreme ce nu există un document care să justifice legalitatea asistenței juridice și lucrului exercitat de avocat în interesele acuzatului. Or conform art. 67 alin. (3¹) CPP, avocatul menționat supra nu a dobândit calitatea de apărător în procesul penal de învinuire a lui Donos Tudor. Instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale pertinente descrise în punctul III al prezentului demers, cu privire la dreptul inculpatului de a fi asistat de un avocat numit din oficiu.

Consideră că, Colegiului penal al CA Chișinău îi revine sarcina de a identifica norma de drept care urmează a fi aplicată în cazul din speță, iar la acest compartiment sînt relevante prevederile art. 7 alin. (4) al CPP. Mai mult, art.415 al.(1). pct.3) CPP. a fost introdus prin LP66 din 05.04.12, MOI55-159/27.07.2012 art.510 în vigoare 27.10.12 adică prevederile legale au fost adoptate ulterior Hotărîrii Plenumului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” și prin urmare, dispozițiile pct. 18 al Hotărîrii Plenumului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” referitoare la casarea sentinței din motivul că inculpatul nu a fost asistat de un avocat, au devenit caduce.

5. Nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatul Angela Murzac în interesele inculpatului Donos Tudor a declarat în termen apel prin care solicită casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe toate capetele de acuzare, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece faptele nu întrunesc elementele infracțiunii.

În motivarea cererii de apel a invocat, că la emiterea sentinței de condamnare în privința inculpatului, instanța de fond nu a supus fiecare capăt de acuzare unei judecări efective, neapreciind fiecare probă luată una câte una și apoi în ansamblu și interconexiunea lor, pentru a putea aprecia pertinenta, concludența și utilitatea probelor, potrivit cerințelor obligatorii ale art. 6 pct. 33 - 35 și art. 93, 95 Cod de procedură penală. Or, contravine dreptului inculpatului la un proces echitabil enumerarea probelor acuzării fără a face o minimă analiză a dovezilor luate una câte una.

Instanța de fond a dat o calificare eronată probelor și a pus la baza sentinței de condamnare înscrisuri care nu pot fi calificate nici ca mijloace de probă, nici ca procedee probatorii în sensul capitolului III din Codul de procedură penală, fiind doar simple acte de procedură (plângeri, ordonanțe și rapoarte).

Au fost ignorate și neapreciate probele apărării, lista căreia este anexată la materialele cauzei.

Nu a fost făcută o minimă analiză a elementelor infracțiunilor imputate inculpatului sub aspectul laturii obiective și laturii subiective.

Inculpatul a fost condamnat la 5 ani închisoare, fără să fi fost făcută o minimă analiză și sinteză a materialului probator și o apreciere pentru fiecare capăt de acuzare în parte existența sau inexistența elementelor infracțiunii sub aspect obiectiv și subiectiv. Această practică, adică lipsa unei structuri coerente a actului de acuzare, a unei analize și sinteze a fiecărui capăt de acuzare în mod concret, este susceptibilă să creeze foarte multe confuzii, îngreunează înfăptuirea actului de justiție și verificarea temeiniciei și legalității sentinței atacate de către instanțele ierarhic superioare. Or, prin simpla copiere a rechizitoriului și legilor, este greu de stabilit ce a făcut în mod concret inculpatul.

Astfel, cu referire la primul capăt de acuzare în baza art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal, inculpatul a fost învinuit că, la 12.03.2008 aproximativ orele 17.30 abvinițiat o ceartă cu consăteanul Furculiță I. în cadrul căreia, l-a îmbrâncit și a îndreptat împotriva acestuia arma din dotare amenințîndu-l că-l împușcă.

Apărarea a prezentat probe, care dovedesc nevinovăția inculpatului, și anume: explicațiile preliminare ale inculpatului date la 12.03.2008, prin care susține că a fost amenințat și atacat de către Furculiță I. și cearta a degenerat în încăierare în cadrul căreia părțile s-au tras de haine, iar drept rezultat a căzut jos arma din dotare a inculpatului. După ce a văzut arma, Furculiță I. s-a liniștit, arma a fost ridicată de inculpat și pusă în toc, aceste fapte putînd fi confirmate de martorii Chilimari I., Pavlenco I. și Stratulat I;

explicațiile preliminare ale martorului Stratulat I. care nu a dat mărturii întru susținerea învinuirii declarînd că inculpatul îl ținea pe Furculiță I. cu amîndouă mîini, respectiv nu avea unde să țină și pistolul;

declarațiile martorilor Conduratu V., Prescureanu V. și Macari V. care nu au dat declarații pertinente pentru susținerea învinuirii, ultimul declarînd că nu ține minte nimic;

procesul-verbal de ridicare și examinare a tocului de armă, potrivit cărui se confirmă versiunea inculpatului cu privire la faptul că arma din dotare ar fi căzut din toc în momentul încăierării cu Furculiță I. fiind identificate urme de ruptură care se pretinde că exista la 12.03.2008;

plîngerea lui Furculiță I. din 18.03.2008 privind îmbrâncirea și amenințarea cu pistolul săvîrșită de inculpat, aceasta neconstituind un mijloc de probă și nici un procedeu probatoriu în sensul capitolului III din Codul de procedură penală, ci un act de sesizare a organului de urmărire penală potrivit art. 262 Cod de procedura penală;

procesul-verbal de verificare a registrului de eliberare a armelor și procesul verbal de ridicare a pistolului reprezintă probe lipsite de relevanță, mai ales în condițiile în care condamnatul a avut asupra sa arma din dotare în momentul încăierării cu Furculiță I.

La fel, și acuizarea a prezentat probe, întru susținerea acușării, însă acestea nu probează vinovăția inculpatului, și anume:

declarațiile martorului Chilimari I., care în instanță a declarat că nu a văzut armă asupra inculpatului, ci a văzut cum a căzut un obiect pe jos;

procesul verbal de confruntare din 25.09.2011 între inculpat și partea vătămată Furculiță I., în cadrul căruia, părțile au rămas pe aceeași poziție susținând fiecare versiunea proprie a desfășurării faptelor. Această probă urmând a fi apreciată ca fiind neconcludentă deoarece contravine prezumției nevinovăției care operează în favoarea condamnatului și nu este susținută de alte probe.

Sub aspectul laturii obiective, acuizarea nu a dovedit prin probe concludente și utile că inculpatul ar fi săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii, adică l-a amenințat pe Furculiță I. cu arma din dotare. Or, atâta timp cât mărturiile acușării poartă un caracter confuz și contradictoriu (un martor spune într-un fel, alt martor susține altfel, un martor susține unele circumstanțe la faza urmăririi penale, iar la faza cercetării judecătorești susține alte circumstanțe), iar organul de urmărire penală nu a înlăturat contradicțiile (mai mult nu a identificat originea și scopul contradicțiilor), în virtutea principiului prezumției nevinovăției, aplicând principiul că toate dubiile se interpretează în favoarea inculpatului, condamnatul nu a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii. Astfel, în baza declarațiilor martorilor apărării Stratulat I., se poate afirma cu certitudine doar faptul că condamnatul avea asupra sa arma din dotare, că această armă a căzut jos și că această armă a fost ridicată și ținută în poziție verticală de către condamnat, iar acest fapt se confirmă prin procesul-verbal de examinare a tocului de armă precum și prin depozițiile martorilor apărării și prin depozițiile martorilor acușării (Stratulat I., Popescu T., Chilimari I.).

Sub aspectul laturii subiective, având în vedere că infracțiunea se săvârșește doar cu intenție, iar potrivit martorilor audiați arma nu a fost îndreptată spre partea vătămată, ci a fost ridicată și ținută în poziție verticală de către făptuitor, reiese că inculpatul nu a prevăzut și nu a urmărit săvârșirea excesului de putere, astfel încât, în acțiunile inculpatului lipsește intenția din cadrul laturii subiective a infracțiunii.

Cu referire la al doilea capăt de acușare în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, inculpatul a fost învinuit că, în vara anului 2008 (timpul exact nu a fost stabilit) în biroul primarului s. Scorțeni, r-nul Telenești, i-a aplicat lui Ciorbă A. o lovitură cu pumnul în față și mai multe lovituri cu picioarele peste tot corpul, atunci când acesta se afla la podea.

Apărarea a prezentat probe, care dovedesc nevinovăția inculpatului, și anume: Declarațiile inculpatului, prin care acesta neagă acușarea adusă și susține că nu l-a bătut pe Ciorbă A. fiind convins că acesta a fost impus de primarul Urechi D. să declare astfel, deoarece se află în relații ostile cu ea, aceasta amenințându-l chiar, că-i va crea probleme;

declarațiile martorului Ureche O., că în timpul cât s-a aflat la serviciu în anticamera primarului s. Scorțeni, nu a auzit ca Ciorbă A. să fi fost bătut de către inculpat.

declarațiile martorului Ciorbă A., care în instanța de judecată a renunțat la declarațiile făcute în cadrul urmăririi penale susținând că atât plângerea cu privire la maltratare cât și declarațiile date în calitate de parte vătămată au fost date sub influența directă a fostului primar, Ureche D., care îl remunera periodic dacă îi îndeplinea indicațiile;

plângerea lui Ciorbă A. din 08.09.2009, în care declară că în vara anului 2004, a fost maltratat de inculpat, în biroul primăriei din s. Scorțeni. Însă aceasta nu reprezintă o probă, ci sunt acte de sesizare a organului de urmărire în conformitate cu art. 262 Cod de procedură penală.

La fel, și acuizarea a prezentat probe, întru susținerea acușării, însă acestea nu probează vinovăția inculpatului, și anume:

declarațiile martorului Ureche D. care urmează a fi apreciate critic, pe motiv că între inculpat și aceasta, persistă relații ostile începând cu anul 2009. Declarațiile acesteia nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, așa cum acestea au fost primite cu încălcarea art. 105 alin. (1) și (7) Cod de procedură penală, nefiind verificată de către procurori existența relațiilor ostile dintre martor și inculpat;

declarațiile martorului Ciorbă M., care la fel nu sunt pertinente întru susținerea învinuirii, pentru că aceasta nu a fost la fața locului, respectiv raporturile de rudenie cu o parte în proces, și anume aceasta fiind fiica părții vătămate, pot afecta veridicitatea și obiectivitatea depozițiilor acesteia.

Sub aspectul laturii obiective, acuizarea nu a dovedit prin probe concludente și utile faptul că condamnatul a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii, adică faptul că inculpatul l-a bătut pe Ciorbă A. Mai mult, partea vătămată și-a schimbat declarațiile date în cadrul urmăririi penale susținând în fața instanței de judecată că nu a fost maltratat de condamnat. Or, atâta timp cât mărturiile acușării poartă un caracter confuz și contradictoriu (un martor spune într-un fel, alt martor susține altfel, un martor susține unele circumstanțe la faza urmăririi penale, iar la faza cercetării judecătorești susține alte circumstanțe), iar organul de urmărire penală nu a înlăturat contradicțiile, neidentificând originea și scopul contradicțiilor, în virtutea principiului prezumției nevinovăției, aplicând principiul că toate dubiile se interpretează în favoarea inculpatului, rezultă că inculpatul nu a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii. În baza înscrisurilor care confirmă relațiile ostile dintre inculpat și Ureche D., declarațiile martorilor apărării, Ureche O. și Ciorbă A., se poate afirma cu certitudine că Ciorbă A. nu a fost maltratat de inculpat, ci doar a fost influențat de către Ureche D. să depună plângere împotriva inculpatului. Acuizarea nu a stabilit timpul comiterii pretinsei infracțiuni, neputându-se verifica autenticitatea declarațiilor părților, și nici nu a dovedit existența urmărilor prejudiciabile din conținutul laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod Penal, adică existența leziunilor corporale pe corpul părții vătămate Ciorbă A. Or, atâta timp cât acuizarea nu poate verifica declarațiile părții pretins vătămate sub aspectul provocării consecințelor prevăzute de legea penală (existența, caracterul și gravitatea leziunilor corporale), prin unica dovadă admisibilă în acest sens - expertiza medico-legală potrivit cerințelor imperative ale art. 97 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu avea dreptul să condamne inculpatul în lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod Penal - acțiunea și urmarea prejudiciabilă din cadrul laturii obiective.

Sub aspectul laturii subiective, având în vedere că infracțiunea se săvârșește doar cu intenție, iar potrivit declarațiilor părții vătămate,

martorilor apărării, în condițiile lipsei unei dovezi admisibile a maltratării și cauzării leziunilor corporale, rezultă că inculpatul nu a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective, astfel încât, nu există nici un temei faptic pentru verificarea laturii subiective a faptei în condițiile în care fapta nu a avut loc.

Cu referire la al treilea capăt de acuzare în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, inculpatul a fost învinuit că, la 30.09.2010, a tăinuit de la înregistrare și nu a consemnat într-un proces-verbal adresarea verbală a d-lui Berliba N. cu privire la sustragerea din gospodăria sa, din s. Brînzenei Noi, r-nul Telenești a bunurilor însumă de 18.250 lei, nu a transmis sesizarea pentru înregistrare, limitând accesul la justiție a petentului și cauzând daune imaginii justiției.

Apărarea a prezentat probe, care dovedesc nevinovăția inculpatului, și anume: Explicațiile preliminare ale inculpatului, că petentul a sesizat poliția despre cazul de furt la XXXXXXXXXX, respectiv plângerea sa a fost înregistrată în R-2 al CP r. Telenești sub nr. 239 la XXXXXXXXXX și tot atunci s-au inițiat acțiuni de cercetare preliminară a cazului de furt, audiind martorii și deplasându-se în s. Ștefanești r-nul Florești;

declarațiile martorului Rusu R., că aproximativ în ianuarie sau februarie 2011, s-a deplasat împreună cu polițistul Donos T. Bolocan V. și Hanganu N. cu autovehiculul său de model „WV Caravelle” număr de înregistrare KAO 262, la Ștefanești, r-nul Florești în legătură cu cercetarea cazului de furt din gospodăria lui Berliba P. ce ar fi avut loc în septembrie 2010;

declarațiile martorului Bolocan V., că în iarna anului 2011 a fost cu colegul său Donos T. în s. Ștefanești r-nul Florești pentm a cerceta cazul de furt de instmmente din gospodăria lui Berliba N.;

declarațiile martorului Ciudac V. din 25.05.2011, care confirmă parțial cele relatate de partea vătămată, susținând că a aflat de la Berliba N. despre cazul de furt care ar fi avut loc la sfârșitul lunii septembrie 2010, însă martorul confirmă și cele relatate de condamnat în apărare, susținând că condamnatul Donos T. l-a interogat despre cazul de furt de instrumente din gospodăria lui Berliba N. o singură dată, iar acest fapt a avut loc iarna, afară fiind zăpadă;

declarațiile martorului Cotlău P. nu sunt pertinente cauzei, deoarece acesta nu a perceput nici o faptă prin propriile sale simțuri, depozițiile sale fiind date din auzite sau din povestite, fiind astfel inadmisibile potrivit art. 90 alin. (1) Cod de procedură penală, pentm că martorul nu a cunoscut în mod direct nimic despre cazul de furt și nici despre cazul de neînregistrare a plângerii de către inculpatul Donos T.;

plângerile lui Berliba P. adresate Procuraturii r-nului Telenești și CP r-nul Telenești, depuse în luna ianuarie 2011, prin care petentul îl învinuiește pe condamnatul Donos T. că nu a înregistrat plângerea privind sustragerea din

30.09.2011 și inacțiunile lui Donos T., se invocă sustragerea semnăturii sub cererea de încetare a pre căutării cazului de furt, sub amenințarea decăderii din drepturile părintești și un an de închisoare. Mai mult, plângerea nu constituie mijloc de probă și nici procedeu probatoriu în sensul cap. III Cod de procedură penală, ci un act de sesizare a organului de urmărire penală potrivit dispozițiilor art. 262 Cod de procedură penală;

ordonanța de pornire a urmăririi penale din 01.02.2011, pe faptul sustragerii bunurilor proprietatea lui Berliba P. la 23.09.2010 din gospodăria sa nu constituie probă și nu poate fi administrată și pusă la baza sentinței de condamnare. Or, ordonanța nu constituie un mijloc de probă și nici procedeu probatoriu în sensul capitolului III Cod de procedură penală, ci un simplu act de procedură în sensul art. 255 coroborat cu art. 6 pct. 1), 28), 33), 34), 35), 36) și 274 Cod de procedură penală. În acest sens, la art. 94 alin. (4) Cod de procedură penală, legiuitorul a stabilit expres că, plângerile depuse în cursul procesului și hotărârile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanțe care au importanță în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plângere și a fost adoptată o hotărâre;

ordonanța de încetare a urmăririi penale din 11.10.2011 din motivul împăcării părții vătămate Berliba P. cu învinuitul Hanganu V., la fel nu constituie o probă și nu poate fi administrată și pusă la baza sentinței de condamnare, aceasta neconstituind un mijloc de probă și nici procedeu probatoriu în sensul cap. III Cod de procedură penală.

La fel, și acuzarea a prezentat probe, într-o susținerea acuzării, însă acestea nu probează vinovăția inculpatului, și anume:

declarațiile martorului Eftodi V., sunt lipsite de concludență și utilitate, or inculpatul nu a fost prezentat martorului respectiv spre recunoaștere pentru confirmarea circumstanțelor relatate de acesta;

răspunsul CP r-nul Telenești din 10.03.2011, nu poate susține învinuirea, nedovedind că petentul Berliba P. a sesizat verbal polițistul Donos T. la 30.09.2010 și acesta nu a consemnat plângerea sa într-un proces verbal;

raportul inculpatului din 28.01.2011, privind imposibilitatea examinării în continuare a cazului din motivul neîncrederii petentului în imparțialitatea acestuia - nu constituie un mijloc de probă și nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare, ci reprezintă un act de înștiințare a superiorului;

procesul verbal de confruntare dintre inculpatul Donos T. și partea vătămată Berliba P. reprezintă o probă neconcludentă, or, aceasta luată în mod singular, nu poate fi pusă la baza sentinței de condamnare, ci urmează a fi confirmată și coroborată cu ansamblul probatoriuului, deoarece acest act procedural consemnează că fiecare parte confruntată își susține propria poziție, care este total divergentă de cealaltă.

Sub aspectul laturii obiective, acuzarea nu a dovedit prin probe concludente, și utile, că inculpatul a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii, faptul că inculpatul a folosit situația de serviciu în scopuri personale sau existența unui interes material sau de altă natură care l-ar fi determinat să săvârșească infracțiunea calificativelor în vigoare, la data formulării învinuirii - infracțiunea avea mai multe elemente decât în forma actuală. Or, atîta timp, cât mărturiile acuzării poartă un caracter confuz și contradictoriu, iar organul de urmărire penală nu a înlăturat contradicțiile, neidentificând originea și scopul contradicțiilor, că în virtutea principiului prezumției nevinovăției, aplicând principiul că toate dubiile se interpretează în favoarea inculpatului, rezultă că inculpatul nu a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii

Atât acuzarea, cât și instanța de judecată, pronunțând o sentință de condamnare, era obligată să demonstreze că la baza faptelor inculpatului existau interese personale.

Or, prin interese personale, se înțelege dorința făptuitorului de a avea alte avantaje, nepatrimoniale, prestări servicii, acceptare de funcții sau protecție de serviciu, susținere profesională sau de a-și ascunde incompetența, etc., dacă aceasta nu cade sub incidența coruperii pasive.

Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea se săvârșește doar cu intenție calificată prin scop, iar existența scopului nu a fost dovedit, astfel, în acțiunile inculpatului lipsește intenția calificată prin scop din cadrul laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal. Mai mult, potrivit declarațiilor martorilor apărării, în condițiile lipsei unei dovezi concludente și utile a faptului tănuirii infracțiunii de la înregistrare, rezultă că inculpatul nu a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective, astfel încât, nu există nici un temei faptic pentru verificarea laturii subiective a faptei în condițiile în care fapta nu a avut loc.

Cu referire la al patrulea capăt de acuzare în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, inculpatul a fost învinuit că, la 18.02.2011, aproximativ orele 09.30 a pătruns în domiciliul lui Rusu O. din s. Brânzeii Noi r-nul Telenești, unde în scopul obținerii informațiilor despre furtul din magazinul administrat de ÎI „Stîncaru Ludmila”, i-a demonstrat lui Rusu V. arma din dotare și i-a cerut să iasă din casă. În fața casei l-a izbit pe Rusu V. de plasa metalică și i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față, după care, l-ar fi învinuit de furt, iar ar fi cerut explicații unde s-a aflat în noaptea de 17 spre 18 februarie și i-ar fi cerut să meargă la locul faptei unde l-a impus să se descalțe pentru a compara urma depistată cu încălțăminte sa.

Apărarea a prezentat probe, care dovedesc nevinovăția inculpatului, și anume: declarațiile inculpatului, că neagă acuzațiile aduse de Rusu V. susținând că a cercetat cazul de furt din magazinul administrat de ÎI „Stîncaru Ludmila” în limita competențelor legale, adică nu a intrat în casă, nu a efectuat nici o percheziție, nu a demonstrat arma din dotare, nu a aplicat violența și nu l-a forțat pe Rusu V. să meargă la locul comiterii infracțiunii și să verifice urmele;

declarațiile martorului Bolocan V., că la 18.02.2011 împreună cu colegul de serviciu a fost la domiciliul părții vătămate Rusu V. în legătură cu cercetarea cazului de furt petrecut la magazinul administrat de ÎI „Stîncaru Ludmila”. Aceste depoziții confirmă totalmente circumstanțele de fapt expuse de inculpat, în sensul că a acționat în limita competențelor legale, adică nu a intrat în casă, nu a făcut nici o percheziție, nu a demonstrat arma din dotare, nu a aplicat violența și nu l-a forțat pe Rusu V. să meargă la locul comiterii infracțiunii pentru verificarea urmelor infracțiunii;

declarațiile martorului Stîncaru L., că inculpatul Donos T. a cercetat cazul furtului din magazinul administrat de ÎI „Stîncaru Ludmila”, iar anterior comiterii infracțiunii la 16.02.2011, a văzut pe fața lui Rusu V., mai exact pe partea dreaptă a buzei de jos, o tăietură. Deci, anterior pretinsei maltratării de către condamnat, acesta avea deja leziuni corporale pe față;

declarațiile martorului Stîncaru I., care a confirmat că a mers la domiciliul lui Rusu V., împreună cu inculpatul și Bolocan V., în legătură cu cercetarea cazului de furt din magazinul administrat de ÎI „Stîncaru Ludmila”. Declarațiile martorului respectiv, confirmă că inculpatul a acționat în limita competențelor legale, adică, nu a intrat în casă, nu a făcut nici o percheziție, nu a demonstrat arma din dotare, nu a aplicat violență și nu l-a forțat pe Rusu V. să meargă la locul infracțiunii pentru verificarea urmelor infracțiunii;

raportul de examinare medico-legală nr. 79 din 21.02.2011, potrivit concluziilor căruia, pe corpul lui Rusu V. au fost depistate excoriații pe buza inferioară și excoriații pe mucoasa buzei inferioare, care au fost cauzate la acțiunea traumatică a unui obiect dur contondent, posibil cu cinci sau șase zile înainte de examinare și se califică drept leziuni corporale, fără cauzarea prejudiciului sănătății. Leziunile corporale nu puteau fi cauzate în timpul indicat, probabil leziunile corporale au fost cauzate în rezultatul lovirii cu un obiect contondent și mai puțin probabil în rezultatul căderii corpului de la înălțimea proprie. Astfel, potrivit concluziei raportului de examinare medico-legală nr. 79 din 21.02.2011, în special concluzia cu privire la vechimea leziunilor corporale de circa 5, 6 zile calculate din momentul examinării, se constată, că expertul apreciază că acestea nu au fost cauzate la 18.02.2010, ci în alte circumstanțe de timp și de loc, decât cele declarate de persoana examinată. Astfel, rezultă că la 18.02.2010, inculpatul nu l-a maltrat pe Rusu V., iar acest fapt se confirmă și se coroborează atât prin concluziile raportului de examinare medico-legală cât și prin depozițiile martorilor Bolocan V., Stîncaru I. și Stîncaru L.;

concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 163 D din 25.08.2011, reprezintă o copie fidelă a Raportului de examinare medico-legală nr. 79 din 21.02.2011 fiind o dovadă în sensul respingerii acuzării din aceleași rațiuni și motive expuse în legătură cu analiza raportului menționat (persoana examinată a căpătat leziunile corporale în alte circumstanțe de timp și loc decât cele declarate înainte de examinare);

declarațiile martorului Nastas V., că leziunile depistate pe corpul lui Rusu V. aveau o vechime de 5-6 zile în momentul petrecerii examinării, iar această împrejurare de fapt exclude cauzarea leziunilor corporale cu 3 zile în urmă, adică la 18.02.2011, în circumstanțele de timp indicate de Rusu V.;

declarațiile martorilor Iskra T. și Vrabie I., Vrabitoru A., Prescureanu V. nu sunt concrete și pertinente, deoarece aceștia nu au fost prezenți la locul pretinsei maltratării a părții vătămate;

declarațiile martorului Ojog V. care nu a dat declarații relevante cauzei, depozițiile fiind lipsite de pertinentță și de exactitate, acesta susținând că a auzit să fie bătut Rusu V. dar nu cunoaște cine l-ar fi maltrat;

plângerea lui Rusu V. înregistrată la 21.02.2011, privind maltratarea sa la 18.02.2011 de către polițistul Donos T., aceasta neconstituind un mijloc de probă și nici procedeu probatoriu în sensul cap. III Cod de procedură penală, ci un act de sesizare a organului de urmărire penală potrivit dispozițiilor art. 262 Cod de procedură penală;

scrisoarea Procuraturii prin care se furnizează informații cu privire la inexistența persoanei bănuite și Ordonanța de suspendare a urmăririi penale, pe cauza penală nr. 2011350073 din motiv că nu a fost identificată persoana care urmează a fi pusă sub învinuire, aceasta neconstituind mijloc probă și nu poate fi administrată și pusă la baza sentinței de condamnare, fiind un simplu act de procedură în sensul art. 255 coroborat cu art. 6 pct. 1), 28), 33), 34), 35), 36) și 274 Cod de procedură penală. Or, potrivit art. 94 alin. (4) Cod de procedură penală, plângerile depuse în cursul procesului și hotărârile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanțe care au

importantă în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plângere și a fost adoptată o hotărâre.

La fel, și acuzarea a prezentat probe, întru susținerea acuzării, însă acestea nu probează vinovăția inculpatului, și anume:

Declarațiile martorului Rusu O., care sunt lipsite de concludență și utilitate, urmând a fi apreciate critic, deoarece martorul este mama părții vătămate, nefiind prezentă la fața locului în momentul preinsei maltratări a fiului său.

Sub aspectul laturii obiective, partea acuzării nu a dovedit prin probe concludente și utile că inculpatul a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii, adică faptul că inculpatul l-ar fi torturat pe Rusu V. în scopul obținerii informațiilor despre furt. Or, atâta timp cât mărturiile acuzării poartă un caracter confuz și contradictoriu, iar organul de urmărire penală nu a înlăturat contradicțiile. Astfel, conform principiului prezumției nevinovăției, aplicând principiul că toate dubiile se interpretează în favoarea inculpatului, rezultă că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (1) Cod penal.

Sub aspectul laturii subiective, având în vedere că infracțiunea prevăzută de art. 309¹ alin. (1) Cod penal, se săvârșește doar cu intenție calificată prin scop, iar existența scopului nu a fost dovedit, rezultă că în acțiunile inculpatului lipsește intenția calificată prin scop din cadrul laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 309¹ Cod Penal. Or, potrivit declarațiilor martorilor apărării, în condițiile lipsei unei dovezi concludente și utile a faptului torturării persoanei, rezultă că inculpatul nu a săvârșit infracțiunii din cadrul laturii obiective, astfel încât nu există nici un temei factual pentru verificarea laturii subiective a faptei în condițiile în care fapta nu a avut loc.

Cu referire la al cincilea capăt de acuzare în baza art. 349 Cod penal, inculpatul a fost învinuit că, la 24.06.2011, aproximativ orele 10.00, fiind citat în procuratura r-ului Telenești în cadrul cauzei penale nr. 2011358009, în biroul de serviciu al procurorului Calugher L., a amenințat-o cu violență asupra ei și a membrilor ei de familie.

Apărarea a prezentat probe, care dovedesc nevinovăția inculpatului, și anume: declarațiile inculpatului, prin care acesta a negat acuzațiile aduse de procurori și a declarat că nu a amenințat-o și nici nu s-a amestecat în exercitarea atribuțiilor de serviciu ale procurorului Calugher L.;

declarațiile martorului (procurorul) Iarmaliuc L., care nu susține învinuirile și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare pentru că sunt lipsite de concretețe și relevanță, întrucât aceasta a auzit doar faptul că în biroul colegei Calugher L. aceasta discută pe un ton ridicat cu inculpatul Donos T., iar alte detalii din care ar rezulta existența faptului amenințării nu a putut relata;

declarațiile martorului Bunduchi A., care nu susțin învinuirile și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, fiind lipsite de exactitate și relevanță, întrucât aceasta nu a asistat nemijlocit în momentul preinsei amenințării a procurorilor, a fost prezent doar în momentul când inculpatul nu a părăsit biroul la somarea procurorului Calugher L. ci a insistat să rămână în biroul unde se efectua percheziția în calitate de martor asistent.

declarațiile martorului Bolocan V., la fel nu susțin învinuirile și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare pentru că sunt lipsite de concretețe și relevanță, întrucât aceasta nu a asistat nemijlocit în momentul preinsei amenințării a procurorilor. Dimpotrivă a auzit cum procurorul Calugher L. i-a cerut inculpatului să tacă din gură și l-a amenințat că-l închide.

declarațiile martorului Negruță I., care nu susțin învinuirile și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare. Martorul susținând că a fost citat și s-a aflat în preajma biroului procurorului Calugher L., însă nu a auzit certuri sau amenințări.

Cu referire la al șaselea capăt de acuzare în baza art. 303 alin. (2) Cod penal, inculpatul a fost învinuit că, la 24.06.2011, aproximativ orele 10.10, deplasându-se cu automobilul personal de la Procuratura r-ului Telenești, la CP r-nul Telenești, l-a amenințat cu violența pe procurorul interimar al Procuraturii r-ului Telenești, Burduja N., s-a opus la cerința procurorului de a preda arma din dotare, iar ulterior la aproximativ ora 11.14, în timpul percheziției în biroul său de serviciu din incinta Primăriei Brânzeii Noi, r-nul Telenești, l-a amenințat pe procurorul interimar Burduja N. cu depunerea plângerilor la Procuratura Generală, nu s-a supus cerințelor procurorului de a nu discuta prin telefon și s-a opus predării cheilor de la safeu.

Apărarea a prezentat probe, care dovedesc nevinovăția inculpatului, și anume: declarațiile inculpatului care a negat acuzația, declarând că nu l-a amenințat și nu s-a amestecat în exercitarea atribuțiilor de serviciu ale procurorului Burduja N.;

declarațiile martorului Furtună I., care nu susține învinuirile și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, întrucât acesta nu a fost prezent în momentul preinsei faptei de amenințare, respectiv susține că inculpatul a predat benevol arma din dotare. A mai indicat că Burduja N. și inculpatul erau agitați, inculpatul fiind amenințat de procurorul Burduja N. când se deplasau în mașină;

declarațiile martorului Cavca V. care nu susține învinuirile și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare. Or, acesta a declarat că s-a deplasat în interiorul automobilului de serviciu și se afla pe bancheta din spate cu procurorul Burduja N., dar nu a auzit de la inculpat careva amenințări în adresa procurorilor, respectiv nu a văzut ca inculpatul să fi împiedicat efectuarea percheziției în biroul său;

declarațiile martorului Bunduchi A., care nu susține învinuirile, declarând că inculpatul avea un conflict cu procurorii, era agitat și poate că ar fi scăpat careva cuvinte;

procesul-verbal de percheziție semnat de procurorul Burduja N. din 24.06.2011, în cuprinsul căruia, în special la rubrica obiecțiile și explicațiile participanților nu a fost consemnată nici o faptă, precum ar fi amenințările sau imixtiuni în efectuarea percheziției, de care este învinuit inculpatul.

La fel, și acuzarea a prezentat probe, întru susținerea acuzării, însă acestea nu probează vinovăția inculpatului, și anume:

declarațiile părții vătămate Burduja N., care sunt lipsite de concludență și inutile acuzării, nefiind coroborate, susținute și confirmate prin alte mijloace de probă;

raportul procurorului interimar din 24.06.2011 și raportul procurorului adjunct al r-ului Telenești din 18.11.2011, ordonanțele de

pornire a cauzelor penale, ordonanțele de formare a grupului de procurori, nu constituie mijloace de probă și nici procedee probatorii în sensul cap. III Cod de procedură penală, fiind un simplu mijloc de înștiințare a superiorilor despre faptele constatate de către inferiorul care raportează;

ordinele de numire în funcție a procurorilor - nu constituie probe pertinente; informația privind convorbirile telefonice ale abonatului 060202581, prin care se pretinde că se stabilește locul aflării acestuia la 24.06.2011 nu poate constitui probă concludentă, pentru că nu reflectă conținutul convorbirilor telefonice (cine și ce a spus). Mai mult, aceste informații nu au fost supuse unei minime analize, nefiind indicat cine, de pe ce număr, la ce oră, pe cine, pe ce număr de telefon ar fi efectuat apel sau apeluri telefonice.

Cu referire la al șaptelea capăt de acuzare în baza art. 303 alin. (2) Cod penal, inculpatul a fost învinuit că, la 17.11.2011, aproximativ orele 13.00, fiind citat la Procuratura r-nului Telenești, în cadrul cauzei penale nr. 2011358016, după primirea ordonanței de pornire a cauzei penale și a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit a amenințat procurorul care a efectuat urmărirea penală, Calugher L. cu violență asupra ei și a membrilor ei de familie.

Apărarea a prezentat probe, care dovedesc nevinovăția inculpatului, și anume: declarațiile inculpatului care a negat acuzația și a declarat că nu a amenințat și nu s-a amestecat în exercitarea atribuțiilor de serviciu a procurorului Burduja N.;

declarațiile martorului Donos G., că a fost împreună cu inculpatul, care este fratele său, la procurorul Calugher L., la Procuratura r-nului Telenești la 17.11.2011 și l-a așteptat pe acesta în hol, în apropierea ușii biroului procurorului, însă careva certuri sau amenințări din direcția biroului respectiv nu a auzit.

La fel, și acuzarea a prezentat probe, întru susținerea acuzării, însă acestea nu probează vinovăția inculpatului, și anume:

declarațiile părții vătămate Calugher L. care sunt lipsite de concludență și inutile soluționării cauzei penale conform art. 6 pct. 33) - 36) și 95 Cod de procedură penală. Or, cu un singur martor nu există mărturie.

Sub aspectul laturii obiective a infracțiunilor prevăzute de art. 303 alin. (2) și 349 Cod penal, acuzarea nu a dovedit prin probe concludente și utile faptul că condamnatul a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii, adică faptul că inculpatul s-a amestecat în înfăptuirea justiției sau a amenințat procurorii. Or, declarațiile procurorilor nu au fost susținute prin alte mijloace de probă, ci dimpotrivă au fost combătute prin depozițiile martorilor apărării, astfel încât, în virtutea principiului prezumției nevinovăției, aplicând principiul că toate dubiile se interpretează în favoarea inculpatului, rezultă că inculpatul nu a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective a infracțiunii. Faptul că inculpatul a insistat să asiste în calitate de martor asistent la efectuarea percheziției în biroul colegului său de serviciu nu poate fi calificat drept amestec în înfăptuirea justiției, ci reprezintă expresia unei dorințe firești a condamnatului de a nu admite fraude în cadrul acțiunii procedurale, mai ales în condițiile în care procurorii de la Procuratura Telenești doreau neapărat să găsească „ceva” în birourile polițiștilor percheziționați, având în vedere relațiile ostile existente. Astfel, asistarea persoanei percheziționate sau martorilor asistenți la efectuarea percheziției nu reprezintă un amestec în actul de justiție, ci dimpotrivă contribuie la înfăptuirea actului de justiție, constituind o garanție în plus împotriva unor eventuale fraude organizate. Astfel, actul procedural al percheziției a fost finalizat cu succes, iar în cuprinsul procesului-verbal nu au fost consemnate careva acțiuni nedefinite de amestec provenite din partea persoanelor percheziționate.

Sub aspectul laturii subiective a infracțiunilor prevăzute de art. 303 alin. (2) și 349 Cod penal, având în vedere că infracțiunile descrise se săvârșesc doar cu intenție calificată prin scop, iar existența scopului nu a fost dovedit, în acțiunile inculpatului lipsește intenția calificată prin scop din cadrul laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 303 Cod Penal. Mai mult, potrivit declarațiilor martorilor apărării, în condițiile lipsei unei dovezi concludente și utile a faptului amenințării sau amestecului în înfăptuirea justiției, rezultă că inculpatul nu a săvârșit acțiunea din cadrul laturii obiective, astfel încât, nu există nici un temei faptic pentru verificarea laturii subiective a faptei în condițiile în care fapta nu a avut loc.

6. Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2017, au fost respinse ca fiind nefondate, apelurile declarate de către inculpatul Donos Tudor, avocatul Crețu Doina în interesele inculpatului Donos Tudor și avocatul Murzac Angela în interesele inculpatului, cu menținerea sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 01 martie 2017.

Nefiind de acord cu decizia în cauză, recursuri ordinare au declarat inculpatul Donos Tudor și avocatul Crețu Doina în numele inculpatului Donos Tudor.

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17 aprilie 2018, s-au admis recursurile ordinare, declarate de către avocatul Crețu Doina în numele inculpatului Donos Tudor și a inculpatului Donos Tudor, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe Donos Tudor XXXXX, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. În ședința instanței de apel, avocatul inculpatului Crețu Doina a susținut apelurile declarate solicitând admiterea acestora, cu motivele de fapt și de drept invocate.

Inculpatul Donos Tudor a înaintat o cerere, prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, încredințând avocatului său Crețu Doina, fiind dispusă examinarea cauzei în lipsa sa.

Procurorul Devder Djulieta în cadrul ședinței instanței de apel a solicitat respingerea apelurilor declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

Părțile vătămate, în ședința instanței de apel nu s-au prezentat fiind legal citate, fiind dispusă examinarea cauzei în absența sa.

8. Colegiul penal audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei penale date, a ajuns la concluzia de admite apelurile declarate de către inculpatul Donos Tudor, avocatul Crețu Doina în interesele inculpatului Donos Tudor și apelurile suplimentare declarate de către avocatul Crețu Doina în interesele inculpatului Donos Tudor și avocatul Murzac Angela în interesele inculpatului Donos XXXXX, împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 01 martie 2017, cu casarea, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin.(2) COD de procedură penală, a sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 01 martie 2017 și a dispunerii cauzei în alt complet de judecată.

CPP a sentinței Judecătorei Orhei, sediul Telenești din 01 martie 2017 și pronunțarea unei noi notări potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod Procedură Penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Iar potrivit alin.(3) al aceleiași dispoziții legale, apelul declarat împotriva sentinței se consideră făcut și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea sentinței.

De asemenea, instanța de apel relevă că potrivit art.414 alin.(1) Cod de Procedură Penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Conform art. 415 alin.(1) pct.2 CPP, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Colegiul Penal reține că din conținutul sentinței Judecătorei Orhei, sediul Telenești din 01 martie 2017 rezultă că instanța de fond în partea descriptivă a actului de dispoziție inițial a indicat că: „...cu certitudine inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1) Cod penal”, însă, a omis să constate în fapt și episodul incriminat inculpatului prin rechizitoriu în aspectul dat, că: „la 24 iunie 2011, aproximativ orele 10.10, deplasându-se cu automobilul său personal de la procuratura r-nului Telenești spre Comisariatul de Poliție, avându-l ca pasager pe procurorul interimar al r-nului Telenești, Burduja N. , care avea împuterniciri legale în baza ordonanței din 23.06.2011, de a-i percheziționa biroul de serviciu din incinta Primăriei Brânzenii Noi, cu scopul de a-l împiedica de a efectua percheziția organizată pe cauza penală nr. 2011358009, în biroul său de serviciu din incinta primăriei Brânzenii Noi, l-a amenințat cu vătămarea integrității corporale”.

Mai mult, urmează a fi subliniat faptul că instanța de fond a depășit limitele învinuirii, or, a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, și conform semnului calificativ „daune în proporții considerabile intereselor publice” - fapte neincriminate în genere ultimului prin rechizitoriu;

La acest capitol sunt pertinente și prevederile art. 325 alin.(1) Cod de Procedură Penală, care indică că judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

De asemenea, în sensul circumstanțelor expuse supra, urmează a fi invocate următoarele norme legale:

Astfel, potrivit art. 385 alin.(1) pct. 1-5 Cod de Procedură Penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:

- 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;
- 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat;
- 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;
- 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni;
- 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită.

Astfel, la întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art.394 Cod de Procedură Penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de Procedură Penală, în aceeași consecutivitate.

Raționând prin prisma textelor de lege conturate, Colegiul Penal relevă că prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită normelor citate mai sus. Or, prima instanță nu a respectat procedura de aplicare a art. 60 Cod penal, privind prescripția tragerii la răspundere penală, nefiind clar din conținutul dispozitivului, după ce în descriptivul sentinței a constatat faptele pe art. 327 alin. (1), 309/1 alin. (1), 303 alin. (2) și 349 alin. (1) Cod penal ca fiind dovedite, ce fel de sentință a fost pronunțată - de încetare a procesului penal, sau de condamnare, dispunând divergent, inițial că, „procesul penal se încetează din motivul expirării termenului tragerii la răspundere penală”, iar ulterior că inculpatul este în genere: ”liberat de răspundere penală., lipsind aici și constatarea dacă inculpatul este sau nu vinovat de săvârșirea infracțiunilor menționate, fapt care denotă încălcarea de către prima instanță a normelor procesual penale la adoptarea și redactarea sentinței.

În acest context, Colegiul Penal consideră întemeiate criticile aduse de către apelanții, în cadrul cererilor de apel depuse asupra actului de dispoziție a primei instanțe în ceea ce privește necorespunderea părții descriptive și a dispozitivului sentinței Judecătorei Orhei, sediul Telenești din 01 martie 2017 rigorilor legale, prin faptul că prima instanță nu și-a motivat poziția expusă asupra tuturor capetelor de învinuire aduse inculpatului, Donos Tudor.

Luând în considerare faptele expuse supra, instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 ale Codului de Procedură Penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, le dă o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, considerând că din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăția lui Donos Tudor în comiterea infracțiunilor prevăzute de **art. 328 alin.(2) lit. b) Cod penal**, după indicii calificativi: „săvârșirea de către o persoană publică

a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni însoțite de aplicarea armei”; **art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal**, după indicii calificativi: „excesul de putere, săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni însoțite de aplicarea violenței”; (în vigoare la momentul comiterii faptei); **art. 327 alin. (1) Cod penal**, după indicii calificativi: „abuzul de putere, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice”; (în redacția Legii în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii); **art. 309¹ alin.(1) Cod penal**, după indicii calificativi: „tortura, adică provocarea, în mod intenționat, a unor dureri și suferințe puternice fizice și psihice unei persoane, cu scopul de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta l-a comis, de a o intimida sau de a face presiune asupra ei, dureri și suferințe care au fost provocate de către o persoană cu funcție de răspundere” (în redacția Legii din momentul săvârșirii infracțiunii); **art. 303 alin. (2) Cod penal**, după indicii calificativi: „amestecul, sub orice formă, în activitatea organelor de urmărire penală cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale” (în redacția Legii din momentul săvârșirii infracțiunii); **art. 349 alin. (1) Cod penal**, după indicii calificativi: „amenințarea cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății persoanei cu funcție de răspundere, rudelor lor apropiate, în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane”.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin.(1), art. 309¹ alin.(1), 303 alin.(2), art.349 alin.(1), art. 328 alin.(2) lit. a), art. 328 alin.(2) lit. b) Cod penal al RM.

De asemenea, instanța de apel reține că **inculpatul, Donos Tudor, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond** a declarat că nu-și recunoaște vinovăția sa și a explicat că, în anul 2008 activa în funcția de șef de post al Comisariatului de Poliție Telenești. Deservea satul Scorțeni, raionul Telenești. La data de 12 martie 2008, aproximativ pe la orele 16⁰⁰-17⁰⁰, se întorcea de la serviciu spre casă, satul Chiștelnița, raionul Telenești. Mergând pe jos pe traseul din satul Chiștelnița și ajungând în preajma parcului auto din sat, a observat că în acel loc se află mai multe persoane, inclusiv și cet. Furculiță Ilie, pe care îl cunoaște bine și locuiește în vecinătate cu el în satul Chiștelnița, raionul Telenești. Cu Furculiță Ilie, atât la acel moment cât și în prezent se află în relații bune. Furculiță Ilie a început să se deplaseze către domiciliul său alături de inculpat. În timp ce se deplasau, inculpatul Donos Tudor XXXXX discuta cu Furculiță Ilie. S-a deplasat împreună aproximativ 800 de metri și în preajma barului ce aparține ÎI „Vladimir Stratulat”, Furculiță Ilie i-a amintit de un conflict pe care l-a avut cu tatăl inculpatului, pe nume XXXXX. În urma acestei discuții i-a făcut niște reproșuri la ce Ilie Furculiță s-a enervat și l-a apucat de haine. La rîndul său, **inculpatul la fel l-a apucat de haine**, încercînd să se izbească din mâinele lui Furculiță Ilie, și în acel timp de sub scurta de serviciu de iarnă cu care era îmbrăcat a căzut jos arma din dotare care se afla în tocul pentru armă, deoarece tocul era puțin deteriorat. Cînd a căzut arma din dotare cu tot cu tocul armei, inculpatul a rostit o expresie ca să o audă și Furculiță Ilie, că gata ajunge că arma la cădere poate să producă singură o împușcătură și ajunge cu cearta, conflictul încheindu-se. A luat de jos arma care se afla în tocul de armă deteriorat și a pus-o în buzunarul scurtei, după ce s-a despărțit de Furculiță Ilie. Inculpatul a plecat în direcția casei sale, iar Furculiță Ilie a plecat în direcția casei lui. Aceste acțiuni au fost văzute de către Ion Chilimari, Popescu Tudor și Pavlenco Ion. A concretizat că nu l-a amenințat pe Ilie Furculiță, nu i-a pus arma la cap și nu a rostit expresii amenințătoare. Arma în această neînțelegere a apărut spontan, iar inculpatul avea arma cu sine fiindcă se întorcea de la serviciu. Dacă Ilie Furculiță nu îl ținea de haine și inculpatul nu s-ar fi izbit din mâinele lui, tocul de armă în care se afla arma nu era să se rupă și arma nu cădea jos. Odată ce a căzut jos, inculpatul Donos Tudor a luat-o în mîină, fiindcă doar astfel trebuia să procedeze, ca să o ascundă ulterior în buzunar. Concretizează că arma nu a fost scoasă din toc, nu a fost pregătită pentru tragere, **nu se afla în stare de ebrietate și își dădea bine seama ce se întîmplă, nevăzînd un anumit pericol asupra sa, ca ulterior să fie utilizată arma**. A mai declarat că în acea zi era în uniformă cu epoleți și cu scurtă de iarnă, persoanele Ion Chilimari, Popescu Tudor și Pavlenco Ion se aflau la 10-12 metri de la locul incidentului, iar în acel timp l-a văzut Stratulat Ion care venea contra și s-au întîlnit întîmplător, însă nu au discutat.

La fel a explicat că în vara anului 2008 deținea funcția de șef al postului de poliție Scorțeni al Comisariatului de Poliție Telenești. În luna iunie și o bună parte a lunii iulie 2008 nu s-a aflat la serviciu, deoarece s-a aflat în concediu de rînd. În acel timp activa ca Primar al satului Scorțeni doamna Urechi Daria. Pe cet. Ciorbă Alexandru îl cunoaște deoarece a activat în satul unde el domiciliază. Cu el conflicte nu a avut, nu s-a certat, cât și alte acțiuni. Nu s-a întîlnit cu Ciorbă Alexandru niciodată în biroul Primarului satului Scorțeni, Urechi Daria. Referitor la faptul că Ciorbă Alexandru a sesizat despre o pretinsă maltratare a sa în biroul primarului Urechi Daria, poate spune că Ciorbă Alexandru a fost pus de Urechi Daria, sau amăgit de ea ca să declare asemenea minciuni, pentru ca ultima să se răzbune în astfel de mod, deoarece inculpatul Donos Tudor cu Urechi Daria se afla într-un conflict, ultima amenințîndu-l că îi va crea probleme. A menționat că este clar că Ciorbă Alexandru nu a sesizat despre aceste acțiuni în anul 2004 deoarece în ordonanța de pornire a urmăririi penale este stipulat că el a fost supus acțiunilor de maltratare în 2004 sau în anul 2008, dar a sesizat faptul în luna august 2009, fiind în biroul primarului Urechi Daria în prezența angajaților Direcției Securitate Internă a MAI. Sesizarea depusă peste atîta vreme nu trezește un semn de îndoială sau obiectivitate. A concretizat că de la cet. Ciorbă Alexandru nu a avut nici o plîngere în examinare, l-a cunoscut ca sătean pînă în anul 2008.

Referitor la sesizarea lui Berliba Pavel, a comunicat că în luna septembrie 2010 deținea funcția de Șef de Post al postului de Poliție Brînzenei Noi al Comisariatului de Poliție Telenești, avînd gradul de locotenent de poliție. La data de 20 septembrie 2010 a fost învoit de la serviciu, în legătură cu anumite întrebări legate de viața sa personală. La acea dată el nu a fost prezent la postul de poliție Brînzenei Noi al Comisariatului de Poliție Telenești. A concretizat că la data de 30 septembrie 2010 nu s-a întîlnit cu Berliba Pavel. Referitor la furtul de instrumente ce a avut loc în locuința lui Berliba Pavel, a comunicat că a documentat acest caz aproximativ în luna februarie 2011. Cazul a fost documentat după ce Berliba Pavel a depus o sesizare la Procuratura raionului Telenești, prin care a sesizat furtul din locuința sa, ca urmare sesizarea a fost trimisă spre examinare conform competenței, Comisariatului de Poliție Telenești. Această sesizare i-a fost dată spre examinare inculpatului. În cadrul examinării sesizării lui Berliba Pavel, s-a deplasat în satul Ștefanești, raionul Florești împreună cu polițistul Bolocan Viorel, cu Hanganu Nadejda, cu Mariana Berliba. La Ștefanești, raionul Florești a fost cu automobilul lui Rusu Roman, condus de el. Ulterior, **sesizarea lui Berliba Pavel a fost trimisă spre examinare ofițerului de urmărire penală Andrei Ursu, care era competent de a începe urmărirea penală, deoarece inculpatul nu avea asemenea competențe**. A indicat că nu avea anumite interese de a nu înregistra infracțiunea de furt din locuința lui Berliba Pavel pentru că neînregistrarea infracțiunii în cauză nu-i crea nici într-un mod

se a nu înregistra infracțiunea de furt din locuința lui Berliba Pavel, pentru ca înregistrarea infracțiunii în cauza nr.1 crea mai mult un avantaj anumite avantaje în serviciu. Pentru funcția pe care o deținea în acea perioadă de timp, faptul că numărul de infracțiuni era mare sau mic, nu conta în activitatea sa. Situația criminogenă în anul 2010, pe sectorul Brînzenei Noi vizavi de poziția cu alte sectoare din cadrul Comisariatului de Poliție Telenești, nu putea fi modificată doar prin simplul fapt de tănuire a unei infracțiuni, ca urmare a diminuării artificiale a numărului de infracțiuni din sectorul de activitate. La faptul că Berliba Pavel sesizat despre neînregistrarea infracțiunii de furt din locuința sa la data de 30 septembrie 2010, a afirmat cu cea mai mare certitudine că Berliba Pavel doar confundă data de 30 septembrie 2010 cu data când inculpatul a fost la el acasă și împreună cu soția sa Hanganu Nadejda, Bolocan Viorel și Rusu Roman au fost în satul Ștefanesti, raionul Florești la cet. Eftodi. Atunci, fiind o zi din luna februarie 2001 și nu 30 septembrie 2010.

Referitor la sesizarea lui Rusu Vladislav a explicat că la data de 18 februarie 2011 deținea funcția de șef al postului de poliție Brînzenei Noi al Comisariatului de Poliție Telenești, avînd gradul de locotenent major de poliție. La data de 18 februarie 2011 a fost telefonat de către Stîncaru Ludmila și a fost informat că în noaptea de 17-18 februarie 2011, persoane necunoscute au pătruns în magazinul ce îi aparține, situat în satul Brînzenei Noi, raionul Telenești, de unde au sustras bunuri materiale. A plecat la fața locului, unde într-adevăr a constatat că a fost comis un furt din magazin. A solicitat ajutorul grupului operativ de documentare a infracțiunilor al Comisariatului de Poliție Telenești. Aflîndu-se la locul infracțiunii, cineva i-a comunicat că pe lângă gospodăria lui Rusu Vladislav se află o sticlă de bere. Împreună cu Stîncaru Iurie și polițistul Bolocan Viorel, au plecat la domiciliul lui Rusu Vladislav, care este situat în satul Brînzenei Noi, raionul Telenești, la o distanță de aproximativ 400-500 metri de magazinul furat. Ajungînd la domiciliul lui Rusu Vladislav, într-adevăr a văzut o sticlă de bere la poartă, a strigat de cîteva ori, nu ieșea nimeni. A deschis poarta și a intrat în ogradă împreună cu Stîncaru Iurie, continuînd să strige, poate iese cineva. Deoarece nu ieșea nimeni, s-a apropiat de ușa casei și a bătut în ușă strigînd, după ce s-a îndepărtat de ușă. Peste puțin timp din casă a ieșit Rusu Vladislav și l-a întrebant s-a întimplat. Inculpatul Donos Tudor XXXXX i-a zis să vină pînă la magazinul din apropierea domiciliului său, ca să discute, după ce a ieșit din ogradă lui Rusu Vladislav. A discutat cu Rusu Vladislav la o distanță de 5-6 metri de el, nu l-a întrebant despre furt, ci doar i-a zis să vină la magazin. Discuția și comportamentul inculpatului cu Rusu Vladislav a fost văzut de către Stîncaru Iurie, care se afla alături. Concretizează că nu a aplicat forța fizică și nici arma nu a prezentat-o lui Rusu Vladislav. Anterior, personal l-a documentat pe Rusu Vladislav pe un caz de furt din locuință, comis de către acesta în satul Brînzenei Noi, raionul Telenești. A menționat că în casa lui Rusu Vladislav nu a intrat, și în acea zi nu avea arma asupra sa.

La fel, a declarat că la data de 23 iunie 2011, pe la orele 16⁰⁰ a primit un apel telefonic de la o persoană pe nume Lilia Calugher, care este procuror în Procuratura raionului Telenești, și care i-a comunicat să se prezinte la data de 24 iunie 2011 la Procuratura raionului Telenești, în biroul său, necomunicîndu-i motivul prezentării. La data de 24 iunie 2011, ora 08⁰⁵, inculpatul Donos Tudor XXXXX s-a prezentat în biroul Procuratorului Lilia Calugher care era situat în sediul Procuraturii Telenești. În coridor se mai afla și polițistul Ion Negruță. Intrînd în birou, a întrebant-o pe Lilia Calugher cu ce ocazie l-a chemat. Ea i-a răspuns să aștepte în coridor pentru că este ocupată. Inculpatul Donos Tudor a explicat că a așteptat aproximativ 20 de minute, după care pe la orele 09⁰⁵ iarăși a intrat în biroul lui Lilia Calugher și a întrebant-o dacă să mai aștepte, fiindcă de data asta nu mai așteaptă mult. A intrat cu polițistul Ion Negruță. Calugher Lilia a ieșit în coridor și a văzut cum ea a intrat în biroul procurorului Nicolae Burduja. Peste 2-3 minute ambii au ieșit din biroul lui Nicolae Burduja, la care Nicolae Burduja i-a spus să-l urmeze, ceea ce a și făcut. A ieșit împreună cu procurorul Nicolae Burduja în curtea Procuraturii raionului Telenești, procurorul Lilia Calugher rămînînd în procuratură cu polițistul Ion Negruță. În curtea Procuraturii raionului Telenești, procurorul Nicolae Burduja i-a zis să meargă cu el la Comisariatul de Poliție Telenești. Burduja Nicolae s-a urcat în automobilul inculpatului Donos Tudor, contrar voinței sale, și la cerința inculpatului ca procurorul să părăsească automobilul, i s-a comunicat că la el trebuie să fie efectuată percheziția. A cerut ordonanța de percheziție la ce procurorul Nicolae Burduja i-a comunicat că merg la Comisariatul de Poliție Telenești și acolo vor vorbi. În timpul deplasării spre Comisariatul de Poliție, inculpatul Donos Tudor nu a discutat cu procurorul Burduja Nicolae, dar i s-a zis că trebuie să facă percheziție, că instrumentează un dosar penal și a început să caute prin mașină, bagajul din salonul mașinii și folosindu-se de situația că erau în doi l-a amenințat pe inculpat cu răfuială fizică, că va fi trîsnit deoarece intră des în conflict cu prietenul său Ion Furtună, comisar pe atunci și totodată șeful inculpatului. S-a speriat de reacția lui Nicolae Burduja, mai ales că avea o funcție înaltă, cu așa împuterniciri legale și procesuale și nu a zis absolut nimic. Ajungînd la Comisariatul de Poliție, a oprit automobilul său personal, ambii au coborît. Apoi a venit comisarul Ion Furtună care i-a comunicat că procurorii trebuie să facă mai multe percheziții în birourile lui Bolocan Viorel, Negruță Ion al inculpatului Donos Tudor. A indicat că a raportat lui Ion Furtună despre comportamentul procurorului Nicolae Burduja, după care a depus o plîngere care fost înregistrată în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni. Benevol a predat arma din dotare, după ce au plecat în satul Brînzenei Noi, raionul Telenești, unde era biroul inculpatului și procurorul Nicolae Burduja a efectuat percheziția. În timpul percheziției a asistat Viorel Cavca. Percheziția s-a efectuat fără careva abateri din partea participanților, inclusiv a inculpatului. Ulterior, procurorul Nicolae Burduja a întocmit procesul-verbal de percheziție. După finisarea percheziției din biroul său, inculpatul a plecat în satul Căzănești, raionul Telenești, la biroul de serviciu a lui Bolocan Viorel, ca să se clarifice cu toate aceste cazuri, nu îi era clar cu ce ocazie este percheziționat, deși din conținutul ordonanței de percheziție el era învinuit de maltratarea lui Tulbure Boris. Ajungînd la biroul lui Bolocan Viorel a observat că la el se mai petrecea percheziția, ușa biroului era deschisă, și apropiindu-se de ușă, colegul său Bunduchi Anatolie i-a zis să aștepte afară fiindcă se petrece percheziția. A ieșit afară și nu a încurcat nici într-un mod la desfășurarea percheziției în biroul lui Viorel Bolocan. A indicat că nu a amenințat-o pe Lilia Calugher, și nici pe Nicolae Burduja, iar în timpul percheziției nu a comunicat cu nimeni la telefon.

A mai declarat că la data de 17 noiembrie 2011, în jurul orei 11⁰⁰, a telefonat-o pe Calugher Lilia, procuror în Procuratura raionului Telenești și a solicitat să-i elibereze copia de pe ordonanța de pornire a urmăririi penale în cauza penală nr. 2011358016. I s-a comunicat să se prezinte la Procuratura raionului Telenești și să depună o cerere și îi va elibera ordonanța. A venit la Procuratură împreună cu sora sa Donos Galina, care trebuia să se întîlnească cu o verișoară care lucra la Procuratura raionului Telenești. Era orele 13⁰⁰. Deoarece cererea de solicitare a ordonanței de pornire a urmăririi penale în cauza penală nr. 2011358016 era scrisă, a primit actual solicitat de la procurorul Lilia Calugher. Nu a discutat cu ea multe vorbe, s-a întors și a plecat. Concretizează că nu a rostît expresii amenințătoare în adresa ei, fapte ce pot fi confirmate de sora sa Donos Galina, care se afla în coridorul Procuraturii și dacă era ceva ea putea să audă. (f.d. 84-87, vol. VI)

În pofida faptului că inculpatul, Donos Tudor, nu și-a recunoscut vina, Colegiul Penal constată că vinovăția inculpatului, Rusu Liliiana, în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin.(1), art. 309¹ alin.(1), 303 alin.(2), art.349 alin.(1), art. 328 alin.(2) lit.a), art. 328 alin.(2) lit.b) Cod penal al RM se confirmă și prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele. și

anume:

Cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 327 alin.(1) Cod penal

- **Declarațiile părții vătămate Berliba Pavel date în ședință judiciară (verificate în instanța de apel)** care a declarat că, pe data de 29 septembrie 2010 a venit de la Moscova de la lucru și a văzut că acasă totul e schimbat, ferestrele erau scoase, totul era scos din casă. Apoi a fost și a adus-o pe soție de la Călărași și pe 30 septembrie 2011 a fost la Donos Tudor și i-a adus toate documentele de la instrumentele care au fost furate. I-a solicitat să caute cine a furat toate lucrurile din casa sa. Primul la Donos Tudor a intrat el, apoi soția și i-au comunicat că cam cunosc cine au furat lucrurile și să meargă să aducă instrumentele. După o oră a venit Roma cu automobilul, mai era Donos Tudor, Bolocan Viorel și Hangan Nadejda și au cerut bani pe benzină, au cerut 250 lei, dar partea vătămată le-a dat 200 lei. A vrut să urce în automobil și să meargă cu ei însă i-au spus că nu-i loc. Atunci, Donos Tudor, Bolocan Viorel, Rusu Roma și Hangan Nadejda au plecat cu automobilul de model VW Passat B4 Universal. După ce au venit de la Ștefănești, au venit la el la poartă, nu au adus nici un instrument, vorbeau urât cu soția lui, spuneau prostii, că chipurile o vor lipsi de drepturile părintești. Donos Tudor le-a spus că dacă dau la poliție o vor lipsi de drepturile părintești. După ceva timp nu s-a făcut nimic, deși s-a întâlnit cu Donos Tudor și la piață și în cabinetul lui, și i-a spus că cunoaște cine a furat instrumentele. Nu ține minte cât a trecut, și s-a dus la procuratură ca să scrie plângere. După ce a fost la procuratura, Donos Tudor i-a chemat la primărie, pe el, soția sa, Hangan Nadejda și un băiat din Hincești, ca să se clarifice. Tot atunci, Donos Tudor a pus-o pe soția sa să scrie cerere că chipurile nu mai caută instrumentul, că dacă nu scrie o va lipsi de drepturile de mamă. A văzut personal cum Donos Tudor a pus-o pe soția sa să scrie cerere, precum că nu dorește să fie cercetat cazul de furt, și le-a spus să nu dea la poliție. A indicat că nu i-a plăcut cum a procedat Donos Tudor, din motiv că nu a făcut așa cum trebuiește. (f. d. 3-7, vol. V);

- **declarațiile martorului Berliba Mariana XXXXX, (verificate în instanța de apel)** din cadrul urmăririi penale, care a declarat, că în luna septembrie 2010 soțul ei se afla la lucru în or. Moscova, iar ea a plecat la părinți în raionul Călărași. Venind acasă soțul a găsit că erau furate mai multe lucruri. La 30 septembrie 2011 cu soțul Berliba Pavel s-au dus la primărie la polițistul Donos Tudor să se adreseze. Acesta s-a comportat brutal și a scris ceva pe o foaie de hârtie. Mai târziu a venit Donos Tudor cu automobilul cu Rusu Roman și a cerut 250 lei pentru benzină ca să meargă în s. Ștefănești, raionul Florești să caute lucrurile furate. A luat-o pe dînsa, pe Nadea Hanganu și au mers la un prieten de-a acesteia. La Ștefănești n-au găsit pe nimeni și s-au întors înapoi învinuind-o pe dînsa. În ianuarie 2011 Donos Tudor a chemat-o la primărie și a impus-o să scrie cerere precum, că își retrace plîngerea, ea a scris-o fiind influențată de către Donos Tudor (f.d. 129-130 vol. I);

- **declarațiile martorului Ciutac Vasile XXXXX, (verificate în instanța de apel)** date în ședința de judecată, potrivit cărora a locuit într-o mahala cu Berliba Pavel și într-o zi, nu ține minte exact data, însă era frig și zăpadă, la el a venit Donos Tudor care l-a întrebat ce a văzut și ceea ce știe despre furt, și că nu a fost audiat de nimeni în afară de Donos și Bolocan, instanța le-a apreciat critic și nu le-a reținut în favoarea inculpatului, considerînd ca veridice declarațiile făcute în cadrul urmăririi penale, conform cărora, martorul Ciutac Vasile Ion a declarat că locuiește în satul Brînzenei Noi, în vecinătate cu Berliba Pavel, și cunoștea că acesta pleacă la munca sezonieră, iar acasă rămîne soția și copilul. Într-o zi a lunii septembrie 2010, pe la orele 13⁰⁰ se afla acasă și cînd a ieșit în drum a văzut că la poarta lui Berliba Pavel stătea polițistul de sector Tudor Donos, polițistul Bolocan Viorel și Hanganu Nadejda. Cînd i-a văzut la poartă furtul era săvîrșit. În aceeași zi, polițistul de sector Tudor Donos a fost și la el acasă și l-a întrebat privitor la faptul ce cunoaște despre furtul din casa lui Berliba Pavel. A concretizat că polițistul de sector Donos Tudor a fost la gospodăria lui Berliba Pavel și mai apoi la el acasă în luna septembrie pe la sfîrșitul lunii. Berliba Pavel i-a spus că din casă i-au fost sustrate instrumente și că s-a adresat la polițistul de sector Tudor Donos după ce a depistat furtul la sfîrșitul lunii septembrie 2010. (f.d. 14-15, vol. V);

În cadrul ședinței de judecată, fiind citite declarațiile martorului Ciutac Vasile Ion depuse în cursul urmăririi penale la data de 25 mai 2011, acesta a indicat că semnăturile de pe procesul - verbal îi aparțin, că nu a scris nimic în afară de semnătură, concretizînd că a fost audiat de către procuror la primărie la data de 25 mai 2011. (f.d. 133-134, vol. I);

- **declarațiile martorului Eftodi Vasile XXXXX** date în ședința de judecată, potrivit cărora, în luna septembrie, nu ține minte anul, la el acasă a venit o mașină de model VW furgon, de culoare neagră, cu un polițist de sector, care s-a prezentat Dorel din satul Brînzenei Vechi. Împreună cu el, a venit o femeie Nadejda și o femeie de la care au fost furate unele instrumente de construcție. I s-a comunicat că fiul său ar fi furat acele instrumente, la ce le-a spus că fiul său este la lucru la Bălți, și dacă doresc pot merge la Bălți să-l întrebe. Polițistul nu a mai verificat nimic, nici măcar în ogradă nu a intrat. Polițistul a prezentat legitimația și avea gradul locotenent major, avea 3 steluțe. (f.d.62-63, vol. V);

- **declarațiile martorului Cotlău Pavel XXXXX (verificate în instanța de apel)** date în ședința de judecată, potrivit cărora, **Berliba Pavel i-a spus că i-au fost furate niște instrumente de la el și că s-a adresat la domnul Donos.** Cunoaște din spusele lui Berliba Pavel că acesta s-a adresat cu plîngere pentru că i-au fost furate lucrurile. Aceasta s-a întîmplat cu 3-5 ani în urmă. Cînd Berliba Pavel s-a adresat referitor la cazul de furt, polițist de sector era Donos. (f.d. 88-89, vol. V);

- **declarațiile martorului Burlacu (Hanganu) Nadejda XXXXX (verificate în instanța de apel)** date în ședința de judecată, potrivit cărora nu ține minte la ce dată, dar era toamna tîrziu, în timp ce vopsea poarta a fost chemată de polițistul de sector care o întreba una și aceeași de fiecare dată. De fiecare dată era chemată împreună cu Mariana Berliba. Din spusele Mariane știe că soțul s-a adresat la poliție în privința furtului. Ulterior, la domiciliul ei a venit Donos, cu încă un polițist și Berliba Mariana, împreună cu care, cu un automobil s-au deplasat la Ștefănești, la domiciliul fostului ei prieten ca să caute lucrurile furate de la Berliba Pavel. **La Ștefănești ea împreună cu Mariana au stat la poartă, iar Donos Tudor cu celălalt polițist a intrat în ogradă, unde au făcut percheziție și nu s-a găsit nimic.** (f.d.90-91, vol. V);

- *declarațiile martorului Manole Nicolae* date în ședința de judecată, (*verificate în instanța de apel*) potrivit cărora la data de 29 septembrie 2010, dimineața a vândut un automobil de marca VAZ lui Donos Tudor, cu care mai erau 2 polițiști. Tranzacția a fost făcută în mod verbal și a avut loc în satul Scorțeni. (f.d. 131, vol. V);

- *declarațiile martorului Meleca Ion XXXXX* date în ședința de judecată, (*verificate în instanța de apel*) potrivit cărora la data de 30 septembrie 2010 a avut loc cununia sa, l-a cununat Donos Tudor care împreună cu soția la orele 12⁰⁰ au venit la ei acasă, iar la orele 14⁰⁰, au plecat la biserică (f.d.135, vol. V);

- *declarațiile martorului Cravciuc Victor XXXXX (verificate în instanța de apel)* date în ședința de judecată, potrivit cărora la sfârșitul lunii septembrie Donos Tudor a fost nănaș de cununie. Cu Donos Tusor este în relații bune, au învățat împreună la Academia de Poliție, sunt prieteni de familie. în acea zi, împreună cu Stroncea au ajuns la Donos Tudor acasă, apoi toți trei au plecat la Scorțeni, unde trebuia să treacă pe la un om să ia niște bani. A indicat că toată ziua a fost împreună cu Donos Tudor. (f.d. 134, vol. V);

- *declarațiile martorului Stroncea Anatolie XXXXX (verificate în instanța de apel)* date în ședința de judecată, potrivit cărora în toamna anului 2010, luna septembrie a mers împreună cu Donos Tudor și Cravciuc Victor în satul Scorțeni pentru a procura un automobil de model VAZ 2106, după care s-au întors în satul Chiștelnița, iar el a plecat la serviciu, (f.d. 138, vol. V);

- *declarațiile martorului Lașco Gheorghe XXXXX, (verificate în instanța de apel)* date în ședința de judecată, potrivit cărora în luna septembrie 2010 i-a împrumutat bani lui Tudor Donos pentru procurarea unui automobil.(f.d.31, vol. VI);

- *declarațiile martorului Rusu Roman Tudor (verificate în instanța de apel)* date în ședința de judecată, potrivit cărora într-o iarnă cu 3 ani în urmă, Donos Tudor l-a rugat să-l ducă cu mașina la Ștefanești, în iegătură cu un furt. în mașină se mai aflau Bolocan Viorel, Hanganu Nadejda și încă o persoană pe care nu o cunoaște, de gen feminin, care s-a urcat de la casa unde locuiește Berliba Pavel. Ajunși la fața locului din automobil au coborât doar polițiștii, (f.d.32, vol. VI).

- *cererea lui Berliba Pavel* despre inacțiunile lui Donos Tudor de tănuire a furtului din 26 ianuarie 2011, prin care solicită organelor de drept de a lua măsuri cu polițistul de sector Donos Tudor, care amenințînd-o pe soția lui Berliba Pavel cu decăderea din drepturile rărîntești și că va fi închisă pe un an în pușcărie a pus-o să semneze o cerere, precum că nu iorește să fie cercetat cazul de furt; (f.d. 98, Vol.I)

- *cererea lui Berliba Pavel* despre inacțiunile lui Donos Tudor de tănuire a furtului din 14 martie 2011, prin care solicită organelor de drept de a lua măsuri cu polițistul de sector Donos Tudor, care nu a întreprins nici o măsură și nu a înregistrat plîngerea din data 30 septembrie 2011; (f.d. 101, Vol.I);

- *ordonanța de pornire a cauzei penale nr.20113580025* prin care se confirmă că urmărirea penală pe cazul de furt de la Berliba Pavel s-a pornit la 01 februarie 2011 și informația CPr Telenești nr. 1117 din 10 martie 2011 prin care se stabilește că în perioada 01-30 septembrie 2010 în registrele de evidență nu s-au înregistrat plîngeri de la cet. Berliba Pavel despre furt și nici raport a colaboratorului de poliție(f.d. 103, 108 vol. I);

- *răspunsul Comisariatului de Poliție Telenești nr.1117 din 10 martie 2011*, din care rezultă, că în perioada 01 septembrie 2010 – 30 septembrie 2010, în registrele de evidență a sesizărilor și înștiințărilor despre infracțiuni R-1 și R-2 nu au fost înregistrate careva plîngeri de la cet. Berliba Pavel XXXXX, locuitor al XXXXX, privitor la sustragerea de bunuri din gospodăria sa (vol. I, f. d. 108);

- *plîngerile lui Berliba Pavel din 26 ianuarie 2011, 31 ianuarie 2011*, prin care solicită organelor de drept să stabilească și să tragă la răspundere persoanele necunoscute, care la data de 23 septembrie, orele 04:00, au sustras din gospodăria sa bunurile enumerate (vol. I, f. d. 109);

- *raportul lui Donos Tudor din 28 ianuarie 2011*, privind imposibilitatea examinării în continuare a cazului (vol. I, f. d. 111);

- *procesul – verbal de confruntare din 21 septembrie 2011 dintre bănuitul Donos Tudor și partea vătămată Berliba Pavel*, în care participanții au menținut aceeași poziție, ultimul indicând că la 30 septembrie 2010 a mers la primărie și în biroul de serviciu i-a comunicat verbal lui Donos Tudor despre furtul din gospodărie, iar, deoarece nu au fost întreprinse măsuri, s-a adresat la procuratură (vol. I, f. d. 144-149);

- *ordonanța de încetare a urmăririi penale din motivul împăcării părților din 17 octombrie 2011, pe cauza penală nr. 2011350025*, emisă pe faptul furtului de la Berliba Pavel, prin care se constată că furtul a fost comis de către minorul Victor Hanganu și că

Cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 309¹ alin.(1) Cod penal

- **Declarațiile părții vătămate Rusu Vladislav date în ședință judiciară (verificate în instanța de apel)** care a declarat că, în luna februarie 2011, dimineața pe la orele 08:00 a fost trezit de ușa casei care a fost deschisă. A crezut că mama sa s-a întors. Când s-a uitat mai atent l-a observat pe Donos care era îmbrăcat în uniformă. S-a sculat din pat și a ieșit în coridor, Donos era cu pistolul în mână dreaptă și l-a întrebat unde a fost aseară, la ce i-a răspuns că a fost cu prietenii și a servit câte o bere. Când a ieșit afară a observat că era și stăpînul magazinului. Donos Tudor i-a zis să se încălțe și să meargă cu ei. A indicat că după ce i-a comunicat că nu vrea să meargă în centru, Donos Tudor l-a apucat de haină și l-a tras jos în omăt și l-a lovit de două ori, cu mîna dreaptă, la obrazul drept, după care s-a încălțat și a mers cu ei la magazin. Ajungînd la magazin a văzut geamurile stricate, și Donos Tudor i-a zis să se descălțe. Când a-a descălțat și a dat încălțămîntea, la fața locului erau Donos Tudor, Stîncaru Iurie și soția sa, mai erau alte persoane, polițiști. După ce a fost comparată cu urma de pe geam, încălțămîntea a fost întoarsă și s-a încălțat înapoi. La medicul expert s-a adresat a treia zi. Alte persoane în afară de Stîncaru și Donos la el acasă nu au fost. Pînă la acest caz nu s-a bătut cu nimeni. (vol. VI, f. d. 33-36);

- **declarațiile martorului Declarațiile martorului Rusu Olga XXXXX** date în ședința de judecată, potrivit cărora, pe inculpatul Donos Tudor îl cunoaște ca lucrător de poliție, este în relații normale. Rusu Vladislav este fiul său. Data exactă nu și-o aduce aminte, însă era într-o zi de joi dimineața, era vară, cald, se ducea la lucru, cînd lîngă barul Ludmila Stîncaru a observat un băiat care se uita primprejur la ferestre. Nu a atras atenția și a mers mai departe. Peste vreo 2 ore, bărbatul acela a venit la punctul medical din satul Brînzenei Vechi, care i-a comunicat că a fost furat barul lui Stîncaru. A doua zi a mers la lucru și l-a lăsat pe băiat acasă dormind. **Cînd a venit de la lucru acasă, pe la orele 16⁰⁰, băiatul stătea în casă și cînd s-a uitat la el, partea dreaptă de sub maxilar era umflată. A observat că buza de jos în partea dreaptă era umflată și crăpată.** Întrebîndu-l ce s-a întîmplat, fiul la început nu dorea să-i răspundă, pe armă i-a spus că **a fost domnul Dorel, așa cum i se spunea lui Donos în sat, și i-a tras doi numni în față și i-a spus că el a furat din bar. A indicat că fiul său nu avea careva leziuni corporale și că nu s-a bătut cu nimeni.** Cu Donos Tudor s-a mai întîlnit odată, în timp ce ieșea din bar el a strigat-o, însă nu a dorit să discute cu acesta, s-a întors și a plecat. (f.d.50-53, vol. V);

- **declarațiile martorului Nastas Veaceslav (verificate în instanța de apel)** date în ședința de judecată, potrivit cărora ține minte momentul examinării lui Rusu Vladislav. La momentul examinării Rusu Vladislav nu a manifestat tulburări sau amintiri, iar vechimea leziunilor corporale depistate la acesta sunt de 5-6 zile.(f.d.57, vol. VI)

- **declarațiile martorului Ojog Valeriu XXXXX (verificate în instanța de apel)** date în ședința de judecată, potrivit cărora în perioada anilor 2002-2008 a fost proprietarul magazinului din satul Brînzenei, care aparține lui Stîncaru. (f.d.58, vol. VI)

- **declarațiile martorului Stîncaru Iurie (verificate în instanța de apel)** date în ședința de judecată, potrivit cărora la 18 februarie a fost comis un furt de la el din magazin. La fața locului au venit vreo 3 polițiști, printre care era Donos Tudor și Bolocan Viorel. Au mers spre gospodăria unde se găsisse o sticlă de bere în drum, au strigat la poartă însă nu a răspuns nimeni. Au intrat în ogradă, Donos Tudor a bătut la ușă, și a ieșit domnul Rusu, căruia Donos Tudor i-ar fi spus să ia buletinul și să vină la magazin. A indicat, că în timp ce discuta Donos Tudor cu Rusu, se aflau la o distanță de 4-5 metri, careva semne de violență nu au fost. În casă Donos Tudor nu a intrat și nu a văzut ca cineva să-l lovească pe domnul Rusu.(f.d.244, vol. V);

- **declarațiile martorului Stîncaru Ludmila, (verificate în instanța de apel)** date în ședința de judecată, potrivit cărora, înainte de a se întîmpla furtul era la magazin, **a deservit niște cumpărători la magazin, printre care era și domnul Rusu, la care a observat că în partea dreaptă a buzei de jos avea o zgîrietură.** După furt, la Rusu la domiciliu a mers soțul său Stîncaru Iurie și Donos Tudor, ca să-l cheme la magazin. Cu Donos Tudor erau vreo 5-6 persoane.

- **declarațiile martorului Vrăjitoru Alexei (verificate în instanța de apel)** date în ședința de judecată, potrivit cărora nu-și aduce aminte exact anul, însă își aduce aminte că s-a deplasat cu membrii grupei operative în satul Brînzenei, la magazinul lui Stîncaru Ludmila, unde în calitate de sectorist se afla Donos Tudor la fața locului. Nu ține minte cu cine, dar s-a deplasat la domiciliul persoanei cu porecla „Jani Marandi” posibil pentru a-l invita la postul de poliție. A indicat că persoana cu porecla „Jani Marandi” nu a avut nici un semn de leziuni, și nu a depus careva plîngeră nici el, și nici mama sau bunica acestuia.(f.d.240-241, vol. V);

- **declarațiile martorului Iskra Tatiana XXXXX (verificate în instanța de apel)** date în ședința de judecată, potrivit cărora în anul 2011 a activat în calitate de ofițer de urmărire penală. A avut loc un furt de la Stîncaru Ludmila, în satul Brînzenei Noi, raionul Telenești. La fața locului se afla Stîncaru Ludmila și soțul ei, din polițiști erau Donos Tudor, Bolocan Viorel, Vrăjitoru Alexei, Vrabie Igor. La fața locului s-a lucrat cîteva ore cu civili, persoanele care locuiesc în vecinătate, stăpînii. Nu au fost aduse persoane forțat și nici nu cunoaște despre faptul ca să fie supuse torturii careva persoane. (f.d.27-28, vol. VI);

- **declarațiile martorului Vrabie Igor (verificate în instanța de apel)** date în ședința de judecată, potrivit cărora în luna februarie 2011 efectua stagiul de practică la Inspectoratul de Poliție Telenești. împreună cu Iskra Tatiana, șoferul Zatic Ion, și alte persoane s-au deplasat în satul Brînzenei Vechi la un furt din magazin. Nu a auzit ca cineva să fi fost supus torturii. (f.d.29-30, vol. VI);

- *cererea lui Rusu Vladislav din 21 februarie 2011*, prin care se solicită de a lua măsuri cu Donos T., care la data de 18 februarie 2011, ora 09:30, l-a lovit de trei ori pe pragul casei (vol. I, f. d. 153);

- *scrisoarea Procuraturii raionului Telenești nr. 1258 din 29 iunie 2011*, din care rezultă că lui Rusu Vladislav nu i-a fost atribuită calitate procesuală pe cauza penală nr. 2011350073 și nici nu a fost chestionat în cadrul examinării acestui caz (vol. II, f. d. 1);

- *ordonanța de suspendare a cauzei penale nr. 2011350073*, din motivul că nu a fost posibil de stabilit și de identificat persoanele care au comis infracțiunea (vol. II, f.d. 3);

Cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 328 alin.(2) lit. b) Cod penal

- *Declarațiile părții vătămate Furculița V date în ședință judiciară (verificate în instanța de apel)* care a declarat că, la data de 12 martie 2008, orele 17:30, în timp ce se întorcea spre casă de la serviciu, pe drumul central din sat, lângă garaj a auzit cum cineva îl strigă. Oprindu-se l-a văzut pe Tudor Donos, care venea spre el și l-a întrebat de ce nu vrea să vorbească. I-a răspuns că nu are timp și mergea pe drum înainte, iar Donos Tudor mergea în rînd cu el. Donos Tudor era în uniformă de polițist și era în stare de ebrietate puternică. Ajungînd în drept cu barul lui Vladimir Stratulat, Donos Tudor i-a zis să meargă să servească cîte o bere, la ce i-a spus că nu are timp. Văzînd aceasta, Donos Tudor l-a apucat de haină și i-a zis de ce nu-l ascultă. Donos Tudor a început să-l întindă, și fiind în stare de ebrietate a căzut jos. Văzînd că nu-l poate întoarce în bar, Donos Tudor a scos pistolul din toc și i l-a pus la cap, la tîmplă, zicîndu-i că-l împușcă. În acest moment, din ogradă a ieșit Stratulat Ion, care i-a spus lui Donos Tudor să ascundă pistolul, acesta s-a liniștit, a pus pistolul în buzunar și a plecat. A indicat că s-a speriat tare, a ajuns acasă și s-a așezat pe prag, picioarele îi tremurau, iar a doua zi s-a dus la Comisariatul de Poliție Telenești și a scris plîngere. Peste două zile a fost chemat la poliție de către A. Ursu, unde era și Donos Tudor, care i-a spus ca să termine totul și să-l ierte. (vol. VI, f. d. 152-153);

- *declarațiile martorului Prescureanu Valentin XXXXX (verificate în instanța de apel)* date în ședința de judecată potrivit cărora într-o primăvară, orele 15⁰⁰, se afla la poartă și a observat cum a Tudor și Furculiță Ilie, care s-a salutat și atît. Nu ține minte dacă era în uniformi și dacă avea arma din dotare cu el. (f.d. 114, vol. V);

- *declarațiile martorului Prescureanu Valentin XXXXX (verificate în instanța de apel)* care a declarat în cadrul urmăririi penale, că pînă în decembrie 2009 a activat ca polițist în IDP al CP_r Telenești. Locuiește chiar la strada centrală și într-o zi muncea în gospodăria sa din s. Chiștelnița. în stradă a auzit niște strigăte și după glas l-a recunoscut pe colegul Donos Tudor. El s-a ridicat pe gard și a văzut lângă barul lui Stratulat trei băieți, doar pe unul l-a recunoscut era Moisenco. Întrebîndu-i ce s-a întîmplat i-au răspuns că Donos se bate cu Furculiță. Și-a spălat mîinile și a ieșit în stradă, dar era doar Furculiță Ilie cu Stratulat Ion (f.d.54-55, vol. II);

- *declarațiile martorului Moisenco Petru XXXXX (verificate în instanța de apel)* care a declarat în cadrul urmăririi penale că, într-o zi de primăvara lui 2008, pe la orele 17:00 se afla cu automobilul la stația de reparație din gospodăria lui Nistor Maxim, ce se află pe strada centrală a satului Chiștelnița. Cu el se mai afla și Isac Mihail și Furculiță Trofim. Pe stradă a văzut cum a trecut Furculiță Ilie și Donos Tudor. Polițistul Donos Tudor era în uniformă de serviciu și era în stare de ebrietate avansată. Cînd s-au îndepărtat, pînă a ajunge la intersecție, a văzut că Donos Tudor î-1 întindea pe Furculiță Ilie. Știîndu-1 pe Donos Tudor că este agresiv cînd este în stare de ebrietate, s-au pornit spre ei. Apropiîndu-se a văzut că Donos Tudor a scos cu mîina stîngă pistolul de la șold și l-a îndreptat spre Furculiță Ilie, iar cu cea dreaptă îl ținea de haine, distanța dintre ei fiind de un metru. Cînd s-au apropiat de ei, Donos Tudor și-a ascuns arma și s-au pornit înainte. Ajungînd la intersecție, a observat că Donos Tudor iarăși îl întindea de haine pe Furculiță Ilie. Tot în aceeași zi, puțin mai tîrziu, aflîndu-se la stația de reparație, a venit Donos Tudor și cu mînerul unui pistol demonstrativ lovea în portbagajul mașinii lui(f.d.67-69, vol. II);

- *declarațiile martorului Isac Mihail XXXXX (verificate în instanța de apel)* care a declarat în cadrul urmăririi penale, că la 12 martie 2008, aproximativ la orele 17:00, era împreună cu Moisenco Petru și Furculiță Trofim pe strada centrală a satului Chiștelnița, în apropiere de magazinul lui Stratulat V. Pe lângă ei au mers Furculiță Ilie și polițistul Donos Tudor. **La un moment, au auzit strigătele lui Furculiță Ilie care zicea către Donos Tudor să-l lase în pace. Privind, la o distanță de aproximativ 50 metri, au văzut cum Donos Tudor îl întindea pe Furculiță Ilie.** Observînd că conflictul se agravează și se poate isca o bătaie, s-au pornit spre ei. Apropiîndu-se a văzut că Donos Tudor a scos de la șold pistolul, care l-a încărcat și la îndreptat spre fruntea lui Furculiță Ilie. Fiînd în apropiere, cet. Prescureanu Valentin le-a comunicat să nu se apropie de ei fiindcă Donos Tudor este pe uniformă. Furculiță Ilie îi spunea lui Donos Tudor să-și ia arma, dar Donos Tudor striga că-1 împușcă. Peste un timp după ce s-a terminat conflictul, Donos s-a pornit spre casă, ei s-au apropiat de Furculiță Ilie să-l întrebe ce s-a întîmplat. Acesta a zis că Donos Tudor i-a propus să servească o bere, dar refuzîndu-i s-a enervat și l-a amenințat cu arma(f.d.71-73 vol. II);

- *declarațiile martorului Stratulat Ion XXXXX* date în ședința de judecată, (verificate în instanța de apel) potrivit cărora în primăvara anului 2008 - 2009 se afla în ogradă și a auzit vorbă la colțul gospodăriei sale. Ieșînd în drum a observat că erau Donos Tudor și Furculiță Ilie. **Donos Tudor îl ținea pe Furculiță Ilie de jachetă cu amîndouă mîini, la ce el i-a zis lui Dorel să-i dea pace.** Donos Tudor l-a lăsat pe Furculiță Ilie și ambii au plecat. Donos Tudor vorbea cu Furculiță Ilie normal, fără strigăte și nu a auzit să fie vreun conflict. La acel moment Donos Tudor era îmbrăcat în civil și nu poate spune dacă acesta avea sau nu armă asupra sa (f.d.77-78, vol. V);

- *declarațiile martorului Macari Vladimir* date în ședința de judecată (verificate în instanța de apel) potrivit cărora, nu-și amintește

nimic de Furculiță Ilie, și în general de tot.

- **declarațiile martorului Conduraru Veaceslav, (verificate în instanța de apel)** date în ședința de judecată, potrivit cărora, în anul 2008 activa în funcție de șef de post al satului Chiștelnița, raionul Telenești. Într-o zi a fost contactat de către șeful secției securitate publică, domnul Rusu, care i-a comunicat că are în gestiune un material și să-l găsească pe Furculiță Ilie și să ia o plângere. A primit de la Furculiță Ilie o declarație și a transmis-o lui Rusu Andrei. Plângerea a fost scrisă de el din spusele lui Furculiță Ilie. (f.d.55-56, vol. VI);

- **declarațiile martorului Chilimari Ion XXXXX, (verificate în instanța de apel)** date în ședința de judecată, potrivit cărora în anul 2009 era în clasa a 9-a. În timp ce fuma a auzit vorbă în drum și a observat că este Furculiță Ilie și Donos Tudor care s-au apucat de haine unul de altul, și ceva a căzut în acest timp, Donos Tudor s-a aplecat, a ridicat obiectul de jos și l-a pus în buzunar. După aceasta Donos Tudor și Furculiță Ilie au mers în direcții diferite. (f.d. 116, vol. VI);

- **plângerea lui Furculiță Ilie din 18 martie 2008**, prin care se solicită de a lua măsuri cu Donos Tudor, locuitor al satului Chiștelnița, raionul Telenești, care la data de 12 martie 2008, aproximativ ora 17:00, l-a îmbrăncit și l-a amenințat cu pistolul că-l împușcă (vol. II, f. d. 7);

- **ordinul comisarului de Poliție Telenești nr.72 din 05 octombrie 2007**, prin care se confirmă cu după inspectorul de sector Donos Tudor a fost întărit pistolul „Makarov” cu nr. IIT4736-K; (vol. II, f. d. 29);

- **procesul – verbal de confruntare din 25 septembrie 2011** dintre partea vătămată Furculiță Ilie și bănuitul Donos Tudor, din care rezultă că părțile și-au menținut poziția, primul indicând că inițiatorul conflictului a fost Donos Tudor, care l-a apucat de haine și l-a amenințat cu arma, punându-i arma la cap (vol. II, f. d. 49-51);

- **procesul – verbal de cercetare a Registrului de eliberare și recepționare a armamentului și mijloacelor speciale a Comisariatului de Poliție Telenești din 28 iunie 2011** (vol. II, f. d. 96-99);

- **procesul – verbal de ridicare a pistolului PM cu nr. IIT4736-K din 28 iunie 2011** (vol. II, f. d. 101-102);

- **procesul – verbal de cercetare la fața locului din 23 septembrie 2011** (vol. II, f. d. 108);

Cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 328 alin.(2) lit. a) Cod penal

- **Declarațiile părții vătămate Ciorbă A date în ședință judiciară (verificate în instanța de apel)** care a declarat că, trebuia să-și ceară scuze și fiind servit a mers la Primărie, la primarul Ureche Daria cu care se împăca bine. La un moment dat a venit Donos și i-a spus să iasă afară. El nu a ieșit afară și i-a spus careva cuvinte urite polițistului Donos, iar Daria Afanasieva i-a spus să iasă afară. A indicat că primarul Ureche Daria îl ura puțin pe Donos. A doua zi a fost chemat de către primar care i-a spus să scrie cerere precum că și-a fracturat o mână în birou la primărie, și precum că Donos l-ar fi lovit cu pumnul. A indicat că plângerea a fost scrisă fiind impus de către primarul Ureche Daria și că ceea ce a declarat sunt minciuni. (vol. V, f. d. 57-58);

- **declarațiile părții vătămate Ciorba Alexandru XXXXX (verificate în instanța de apel)** citite în cadrul ședinței în instanța de fond, care a declarat în cadrul urmăririi penale că, în primăvara anului 2008 a venit de la muncă din Ucraina, unde a fost angajat de către o persoană de origine romă pe nume „Iurii” din satul Prodănești, raionul Florești. Pentru munca prestată urma să-mi achite după ce trebuia să revină în Moldova, însă revenind nu i-a achitat nimic. Cunoscându-l pe polițistul de sector Donos Tudor, l-a rugat să meargă cu el pentru a scoate banii de la „Jura” din satul Prodănești. Într-o zi, după masă împreună și cu automobilul lui Donos Tudor, în care se mai afla un polițist - Guzun, s-au deplasat în satul Prodănești, înțelegându-se cu Donos Tudor, că dacă romul îi va da banii, îi va lăsa lui Donos vreo o mie de lei. În satul Prodănești nu l-au găsit pe „Iurii”, dar l-au găsit la Florești, la cizmărie. Donos Tudor și cu Guzun l-au adus re romul pe nume „Iurii” la primărie în satul Scorțeni, i-au luat documentele, pașaportul și permisul, spunându-i că i le va întoarce când va aduce banii în sumă de 4000 lei. Peste o perioadă de timp, romul a venit la el acasă și i-a spus soției părții vătămate să-i dea documentele înapoi fiindcă a adus banii, la ce aceasta i-a comunicat că documentele sunt la polițistul Donos în satul Chiștelnița. Romul a spus că va lăsa banii lui Donos Tudor. La acel moment nu era acasă, a venit peste vreo două săptămâni și soția i-a povestit despre cele întâmplate. L-a întâlnit pe Donos Tudor și l-a întrebat unde-s banii de la romul pe nume „Iurii”, iar Donos i-a răspuns că nu a primit nici un ban iar documentele le-a întors. **A venit la primăria din Scorțeni împreună cu Donos Tudor, intrând în biroul primarului a început să-i povestească primarului Ureche Daria, și în acel moment Donos Tudor s-a apropiat de el și i-a aplicat o lovitură puternică cu pumnul în față. De la lovitură a căzut jos, iar Donos Tudor a început să-l lovească cu picioarele peste corp, și și-a pierdut cunoștința.** Din birou l-a ajutat să iasă servitoarea Ureche Raisa. Plângerea a depus-o peste vreo trei zile, deoarece se gândea că Donos Tudor îi va restitui banii. Peste o perioadă de timp s-a întâlnit cu Donos Tudor care i-a reproșat „ce, Sașa te-ai convins, pe mine nu mă dai jos, degeaba te strădui” (f.d. 125-126, vol. II);

- **declarațiile martorului Ureche Raisa XXXXX (verificate în instanța de apel)** care a declarat, în cadrul urmăririi penale că, în anul 2008 lucra ca deridicătoare la primăria Scorțeni. Într-o zi pe la ora 11.00 se afla în biroul primarului Ureche Daria făcea curățenie. A intrat

polițistul de sector Donos Tudor cu Ciorba Alexandru. **A văzut cum Donos l-a lovit cu pumnul în față pe Ciorba și peste toate părțile corpului. Lui i-a apărut sânge și a ieșit afară. Dorea să se întoarcă pentru a se clarifica cu niște bani, dar ea l-a trimis acasă ca să nu fie bătut iarăși** (f.d. 127-128 vol. II);

- **declarațiile martorului Ureche Daria XXXXX (verificate în instanța de apel)** care a declarat, în cadrul urmăririi penale că, în vara anului 2008, pe la ora 11.00 se afla în biroul său. A intrat polițistul de sector Donos Tudor și ceva discutau. **După el a intrat Ciorba Alexandru care s-a adresat la Donos ce se aude cu întrebarea lui. Atunci Donos Tudor i-a aplicat o lovitură în față și el a căzut continuând să-i aplice lovituri cu picioarele . Ciorba Alexandru era murdar de sânge și ținându-se de pereți a ieșit din birou** (f.d. 129-130 vol. II);

- **declarațiile martorului Ureche Olga** date în ședința de judecată, **(verificate în instanța de apel)** potrivit cărora nu a auzit ca Ciorbă Alexandru să fi fost bătut de către Donos Tudor în biroul primarului satului Scorțeni. (f.d.80-81, vol. VI);

- **plângerea lui Ciorba Alexandru XXXXX** despre maltratarea lui de către Donos Tudor (f. d. 108, vol. II);

Cu privire la infracțiunile prevăzute de art.303 alin.(2) și art. 349 alin.(1) Cod penal

- **Declarațiile părții vătămate Burduja Nicolae date în ședință judiciară (verificate în instanța de apel)** care a declarat că, la 24 iunie 2011, deținea funcția de procuror adjunct al Procuraturii Telenești. În gestiunea procurorului Lilia Calugher se afla un dosar penal, în calitate de bănuiți fiind 3 colaboratori de poliție ai Inspectoratului de Poliție Telenești, printre care era și Donos Tudor, care la acel moment era inspector de sector. În cadrul dosarului a apărut necesitatea de a se efectua percheziții în birourile colaboratorilor Inspectoratului de Poliție Telenești, și pentru a se petrece toate în același timp a fost format un grup de procurori. Personal, trebuia să efectueze percheziția în birul inspectorului de sector Donos Tudor. Din ograda procuraturii, la propunerea lui Donos Tudor a urcat în automobilul inculpatului, pentru a se deplasa la Inspectoratul de Poliție Telenești. Brusc, a devenit agitat și a înțeles scopul efectuării percheziției, exprimându-se că „o să vă mîntui pe toți procurorii, iar ție personal am să-și rup picioarele”. Ajungînd în fața Comisariatului, și văzînd în ce stare este Donos Tudor, i-a comunicat despre comportamentul inculpatului lui Furtună Ion, șef al Comisariatului și șef al inculpatului. A solicitat ca Donos Tudor, care era agitat, să fie deposedat de arma din dotare pentru a evita consecințe mai grave, însă inculpatul refuza să predea arma din dotare comunicînd că este arma personală. Pe parcursul percheziției a fost agresiv și avea un comportament neadecvat, adresînd amenințări și cuvinte neadecvate. La percheziție a asistat comisarul adjunct al Comisariatului de Poliție Telenești, Viorel Cavca. În timpul percheziției i-a interzis lui Donos Tudor să vorbească la telefon, la care inculpatul comunica la telefon cu colegul său la care percheziția o efectua procurorul Lilia Calugher, iar din discuție a înțeles că nu doreau să deschidă safeul. (vol. V, f. d. 64-66);

- **Declarațiile părții vătămate Calugher Lilia date în ședință judiciară (verificate în instanța de apel)** care a declarat că, la data de 01 iunie 2011, deținînd funcția de procuror în cadrul procuraturii raionului Telenești, fiind la serviciu, l-a primit în audiență pe cet. Tulbure Boris, care a indicat la maltratarea sa de către colaboratorii de poliție ai Inspectoratului de Poliție Telenești. A fost înregistrată cererea conform art.274 Cod de procedură penală, a fost pornită urmărirea penală pe cauza penală nr. 2011358009. În cursul urmăririi penale a apărut necesitatea efectuării percheziției în birourile a 3 colaboratori de poliție, și anume Donos Tudor, Ion Negruță și Bolocan Viorel. Prin ordonanța procurorului adjunct Nicolae Burduja a fost format grup de lucru, fiind numiți Ion Lozovan, Lilia Calugher și Nicolae Burduja. La data de 23 iunie 2011, orele 17:00, l-a contactat telefonic pe polițistul Tudor Donos și i-a comunicat că pentru data de 24 iunie 2011 să se prezinte personal la Procuratura raionului Telenești, pentru a i se aduce la cunoștință ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit și a-i fi înmănată citație de a se prezenta împreună cu apărătorul. Totodată, după aducerea la cunoștință a ordonanței, urmau să se deplaseze la posturile de poliție unde își aveau birourile de serviciu Donos Tudor, Bolocan Viorel, Negruță Ion, respectiv satele Căzânești, Brînzanii Noi, Pistruieni și Ordășei. La data de 24 iunie 2011, în jurul orelor 09:00 la procuratură s-a prezentat Donos Tudor, comunicîndu-i să aștepte, pentru ca să vină și ceilalți doi colegi și să le explice la toți 3 odată motivul citării. Peste ceva timp s-a prezentat Negruță Ion, nu se prezenta Bolocan Viorel. Între timp în biroul său a intrat Donos Tudor și Negruță Ion. Donos Tudor pe un ton ridicat i-a spus că instrumentează dosare penale la comandă și că va depune o plîngere la Procuratura Generală, și să nu uite că are familie și copii, accentuînd acest fapt de 2-3 ori. Donos Tudor era îmbrăcat în uniforma de serviciu, avea arma din dotare, era agitat și agresiv, vorbea cu ton ridicat. Ținea mîna la coapsă unde era amplasat tocul armei, arma la acel moment era în toc. Ținea mîna pe armă. Negruță Ion era rezemat de ușă, stătea nemișcat și era speriat. La fel s-a speriat și ea. După aceasta le-a comunicat că urmează să plece la birouri pentru a efectua percheziții. Ieșind din birou, personal s-a deplasat la Inspectoratul de Poliție Telenești, pentru ca să ia cîte un reprezentant al Inspectoratului de Poliție Telenești. Donos Tudor s-a deplasat la Inspectoratul de Poliție Telenești împreună cu procurorul Burduja Nicolae. Cînd a ajuns la Inspectoratul de Poliție Telenești, Donos Tudor striga că o să le rupă picioarele la toți procurorii, că o să-i mîntuie. Au solicitat ca să predea arma din dotare pentru a evita consecințe mai grave, iar domnul Furtună i-a ordonat inculpatului să plece la unitatea de gardă și să predea arma. Împreună cu Anatol Bunduchi, care la acel moment avea funcția de șef adjunct al secției de urmărire penală s-au deplasat la postul de poliție al polițistului Bolocan Viorel. În timp ce efectua percheziția la postul de poliție, Bolocan Viorel comunica cu colegul său Donos Tudor, căruia îi dădea indicații. În momentul percheziției biroului lui Bolocan Viorel, a venit polițistul Donos Tudor, fără ca să fie invitat a solicitat să participe ca martor asistent, avînd un comportament neadecvat. Pînă la urmă l-a convins și Donos Tudor a părăsit biroul, pentru a putea continua efectuarea percheziției. Ulterior, în urma efectuării urmăririi penale pe cauza penală s-au mai depistat și alte infracțiuni, inclusiv fals în acte publice. Imediat după finisarea percheziției a comunicat procurorului raionului Telenești, care a sesizat Procuratura Generală și ulterior a scris rapoarte. În luna noiembrie 2011, Donos Tudor a fost recunoscut în calitate de bănuit prin ordonanță, și respectiv l-a citat pentru a-i aduce la cunoștință ordonanța respectivă. La data de 17 noiembrie 2011, orele 13:00, fiind singură în Procuratura raionului Telenești, s-a prezentat Donos Tudor și a solicitat copii de pe ordonanța de pornire a urmăririi penale. Era agresiv și adresa amenințări în adresa ei și a familiei ei, amenințări pe care la acel moment le-a considerat reale. După ce cauza penală a fost remisă în instanța de judecată Donos Tudor s-a apropiat de ea și și-a cerut scuze. (vol. V, f. d. 67-72).

- **declarațiile martorului Furtună Ion XXXXX. (verificate în instanța de apel)** date în ședința de judecată, potrivit cărora în

primăvara anului 2011, în timp ce se afla la serviciu a fost telefonat de către Burduja Nicolae care l-a informat că angajații procuraturii Telenești intenționează să facă percheziții la două posturi de poliție, cerînd să participe reprezentantul organului de poliție. I-a comunicat că la percheziții va participa Bunduchi și Rusu S. Apoi, **Burduja Nicolae l-a contactat din nou și i-a comunicat că se deplasează cu automobilul lui Donos Tudor și că inculpatul l-a amenințat cu răfuială fizică.** A ieșit din birou și în fața Inspectoratului de Poliție Telenești i-a văzut pe Burduja Nicolae și Donos Tudor, ambii erau agitați. **A indicat că Burduja Nicolae a fost amenințat de către Donos Tudor care i-a spus că-i va rupe picioarele.** La inițiativa lui Burduja Nicolae, i-a zis lui Donos Tudor să predea arma la unitatea de gardă, la ce inculpatul nu s-a împotrivit și a predat arma. După aceasta au plecat toți la percheziție, în satul Brînzani, raionul Telenești. (f.d.79-81, vol. V);

- **declarațiile martorului Bunduchi Anatol XXXXX (verificate în instanța de apel)** date în ședința de judecată, potrivit cărora, în vara anului 2011, dimineața, a fost invitat în biroul Comisarului Ion Furtună, acolo mai erau invitați Cavca Viorel și Rusu Serghei, mai era o persoană pe care nu o ține minte. Au fost anunțați că este necesar de a se efectua percheziții în câteva birouri, la Brînzani, Pistruieni și Căzănești. Aflîndu-se în birou, peste o jumătate de oră a venit procurorul Lilia Calugher, care l-a anunțat că urmează să meargă cu la Căzănești, să participe la efectuarea percheziției. Cînd au ieșit, l-a văzut pe Donos Tudor, care era agitat și i-a cerut o foaie de hîrtie pentru a scrie o cerere pe angajații procuraturii. **De la colegi a aflat că Donos Tudor a avut ceva, un conflict cu procurorii.** Afară erau procurorii Ion Lozovanu Burduja Nicolae. Împreună cu Calugher Lilia s-au deplasat în satul Căzănești, unde în fața Primăriei era Bolocan Viorel, căruia procurorul i-a prezentat ordonanța și încheierea judecătorească de a efectua percheziția. De către Bolocan Viorel au fost informați că nu are cheie de la safeu. În acest timp, Bolocan Viorel vorbea la telefon cu Donos Tudor, convorbirea consta în aceea că pot lua polizorul pentru a tăia safeul dacă le trebuie. **În timp ce procurorul Lilia Calugher întocmea procesul - verbal de percheziție, în biroul se mai afla el și Bolocan Viorel, după care a apărut Donos Tudor, care era agitat și emoționat, și a solicitat să participe la percheziții. Atît el cît și procurorul Calugher Lilia i-au solicitat lui Donos Tudor să părăsească biroul.** A indicat că discuțiile nu erau calme, Donos Tudor era agitat și poate a scăpat careva expresii în adresa procurorului Lilia Calugher. Pe Donos Tudor îl cunoaște de vreo 10 ani, și indică că la acel moment inculpatul era agitat și nu era în stare normală, (f.d.84-87, vol. V);

- **declarațiile martorului Iarmaliuc Ludmila XXXXX (verificate în instanța de apel)** date în ședința de judecată, potrivit cărora în anul 2011, nu își aduce aminte cu exactitate data și luna, era timpul verii, zi lucrătoare, activînd în calitate de procuror în cadrul Procuraturii raionului Telenești, aflîndu-se în biroul de serviciu nr. 10, **din biroul nr. 11, care este alături și în care se afla procurorul Calugher Lilia, a auzit niște voci mai pe un ton ridicat. Și-a dat seama că este vocea lui Donos Tudor și că este legat de perchezițiile ce urmau a fi efectuate în birourile a trei polițiști, printre care Donos Tudor și Bolocan Viorel.** Nu poate concretiza conținutul discuției deoarece ușa era închisă, însă **Calugher Lilia, după ce s-a întors de la percheziția i-a comunicat că a fost amenințată de către Donos Tudor.** (f.d. 112-113, vol. V);

- **declarațiile martorului Negruță Ion (verificate în instanța de apel)** date în ședința de judecată, potrivit cărora nu-și aduce aminte data, dar era dimineața a fost chemat de către procurorul Lilia Calugher la Procuratura raionului Telenești, în timp ce stătea pe coridor împreună cu Donos Tudor, fiind îmbrăcați în uniforma de serviciu. Donos Tudor avea asupra sa arma din dotare. Au intrat în biroul procurorului Lilia Calugher pentru că inculpatul Donos Tudor avea persoane chemate la postul de serviciu, la ce procurorul Calugher Lilia le-a spus să iasă din birou. Pe Donos Tudor l-a chemat un alt procuror cu care a plecat. A indicat că Donos Tudor nu a amenințat-o pe procurorul Lilia Calugher, însă vocea era pe un ton ridicat (f.d. 132, vol. V);

- **declarațiile martorului Cavca Viorel XXXXX (verificate în instanța de apel)** date în ședința de judecată, potrivit cărora nu ține minte data, însă în cadrul efectuării percheziției în biroului șefului de post Donos Tudor, în primăria satului Brînzani Vechi, acesta nu a adresat careva amenințări în adresa sa și a procurorului, nu au fost obstacole din partea lui Donos Tudor la efectuarea percheziției și nu ține minte ca acesta să vorbit la telefon. (f.d. 133, vol. V);

- **raportul procurorului-interimar al raionului Telenești din 24 iunie 2011** pe numele Prim-adjunctul Procurorului General despre amenințarea lui la 24 iunie 2011 și a procurorului Lilia Calugher despre amenințarea lor cu violența de către colaboratorul de poliție al CPR Telenești Donos Tudor (f.d. 150 vol. II);

- **raportul procurorului raionului Telenești din 18 noiembrie 2011** pe numele Procurorului General despre amenințarea la 17 noiembrie 2011 a procurorului Lilia Calugher cu violența de către colaboratorul de poliție al CPR Telenești Donos Tudor (f.d, 157 vol. II);

- **ordinul nr. 460-p din 23 mai 2011** cu privire la numirea în funcție a doamnei Calugher Lilia în funcția de procuror în Procuratura raionului Telenești (vol. II, f. d. 187);

- **ordinul nr. 466 - p din 21 mai 2009** cu privire la numirea în funcție a domnului Nicolae Burduja în funcția de procuror, adjunct al procurorului Procuraturii raionului Telenești (vol. II, f. d. 188);

- **copii ale ordonanțelor de pornire a urmăririi penale pe cauzele penale nr. 2011358009 din 07 iunie 2011, nr. 2011358012 din 16 iunie 2011, a ordonanței privind constituirea grupului de procurori din 23 iunie 2011, a ordonanței de pornire a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2011358016 din 15 noiembrie 2011 și copia cererii lui Donos Tudor din 17 noiembrie 2011** (vol. II, f. d. 190, 191, 193-197, 199-200, 201);

- **informația privind convorbirile telefonice** ale abonatului 060202581, prin care se stabilește locul aflării acestuia la data de 24 iunie 2011 (vol. III, f. d. 10-11).

În cadrul ședinței instanței de apel, avocatul Crețu Doina în interesele inculpatului Donos Tudor a solicitat să fie cercetate suplimentar următoarele probe:

- **Raportul de expertiză din 23 august 2013 (vol. IV, f.d. 51);**
- **Raportul de examinare medico-legală din 21 februarie 2011.**

În contextul mijloacelor de probă analizate și verificate, **instanța de apel a constatat că: inculpatul**, Donos Tudor XXXXX, fiind numit prin ordinul nr.138/ef din 12 mai 2006 al Ministerului Afacerilor Interne în funcția de ofițer operativ de sector al postului de poliție Scorțeni al CPR Telenești și fiind colaborator al ordinii publice și prin urmare persoană publică, având dreptul în temeiul art.17 din Legea Republicii Moldova nr.416 din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție” să dețină, să aibă asupra sa în permanență, să aplice și să folosească arme de foc, arma de foc este folosită ca măsură extremă de către colaboratorii de poliție în următoarele cazuri:

pentru apărarea cetățenilor și pentru autoapărare contra unor atacuri ce constituie un pericol real pentru viața sau sănătatea lor, precum și pentru prevenirea capturării prin violență a armei de foc;

pentru respingerea unui atac în grup sau atac armat asupra colaboratorilor poliției, asupra altor persoane aflate în exercițiul funcțiunii sau la datoria obștească de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității, precum și pentru respingerea atacurilor de altă natură ce periclitează viața sau sănătatea lor;

pentru eliberarea ostaticilor, dacă viața sau sănătatea lor se află în pericol;

pentru respingerea unor atacuri în grup sau atacuri armate asupra unor obiective importante, aflate sub pază, asupra încăperilor de locuit și de menire gospodărească ale cetățenilor, asupra sediilor autorităților publice și organizațiilor obștești, întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor, dacă există un pericol real pentru viața sau sănătatea persoanelor care se află în ele, pentru respingerea atacurilor asupra personalului militar și de serviciu al organelor de poliție;

pentru reținerea persoanei care opune rezistență armată ori care a fost surprinsă în momentul săvârșirii unei infracțiuni grave, sau a delincentului care evadează de sub arest, precum și a unei persoane înarmate care refuză să se subordoneze cerinței legale de a depune arma, când este imposibilă înfrângerea rezistenței sau reținerea delincentului pe alte căi și cu alte mijloace, și fiind obligat în baza art. 4 al aceleiași Legi care stipulează că în activitatea sa poliția mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, și-a depășit în mod vădit limitele drepturilor acordate prin lege și la 12 martie 2008, aproximativ orele 16:30, pe strada centrală din satul Chiștelnița, raionul Telenești, a inițiat o ceartă cu consăteanul Furculiță Ilie XXXXX în procesul căreia, a îndreptat intenționat arma din dotare, pistol PM cu nr. IIT4736K, apropiind-o de capul lui Furculiță Ilie, prin ce i-a încălcat considerabil dreptul la integritate fizică și psihică garantat de Constituție Republicii Moldova.

Tot el, deținând aceeași funcție, fiind colaborator al organului ordinii publice și prin urmare persoană publică, contrar art. 24 din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994, încălcând grav prevederile art. 4 din Legea Republicii Moldov nr.416 din 18 decembrie 1990 „cu privire la poliție”, care stipulează că în activitatea sa poliția mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor și libertăților în intereselor lor legitime, precum și prevederile art.12-15 al aceleiași Legi; dispozițiile pct.1), 3), 4) ale capitolului I și pct.1), 2) ale capitolului II din Regulile de aplicare a mijloacelor speciale de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne (anexa nr.2), aprobate prin Hotărârea Parlamentului nr.1275-XII din 15 februarie 1993, care reglementează condițiile și limitele aplicării forței fizice și a mijloacelor speciale; contrar prevederilor lit. d), f), g), m) ale pct.15, precum și lit. a) – b) ale pct. 16 din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 481 din 10 mai 2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, și-a depășit în mod vădit drepturile și atribuțiile acordate de lege în următoarele circumstanțe. Într-o zi nestabilită de organul de urmărire penală, din vara anului 2008, în biroul primarului satului Scorțeni, raionul Telenești, intenționat, fiind în exercițiul funcției, din motivul solicitării de către Ciorba Alexandru XXXXX a deciziei pe adresarea despre înșelarea lui de către o persoană necunoscută, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față, de la ce victima Ciorba Alexandru a căzut la podea, iar când se afla jos l-a lovit de mai multe ori cu picioarele peste corp cauzându-i dureri fizice.

Tot el, fiind numit prin ordinul nr.460/ef din 20 noiembrie 2009 al Ministrului Afacerilor Interne în funcția de șef de post, ofițer operativ superior de sector al postului de poliție Brînzanii Noi al CPR Telenești și fiind colaborator al organului ordinii publice și prin urmare persoană publică, având obligații potrivit art. 12 pct. 3) al Legii cu privire la poliție nr. 416-XII din 18 decembrie 1990 să înregistreze informația sosită cu privire la infracțiuni, contravenții administrative și alte evenimente care periclitează securitatea publică, să reacționeze prompt și sesizările și comunicările despre infracțiuni, contrar pct. 5), 7), 10) a Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni aprobate prin Ordinul comun al Procuraturii Generale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciul Vamal și CCCEC nr.121/254/286-0/95 „Privind evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni”, conform cărora primirea sesizărilor, indiferent de locul și timpul comiterii faptelor infracționale sesizate, de plenitudinea datelor anunțate, se efectuează zilnic în orele de lucru, în cazul adresării persoanei cu plîngere, denunț sau

autodenumunț declarate oral, acestea se consemnează într-un proces – verbal semnat de persoana care face declarația și lucrătorul organului, care a primit sesizarea, înregistrarea sesizărilor se efectuează imediat după primirea lor și cerințelor din fișa de post a șefului de post, ofițerului operativ superior de sector, potrivit căruia șeful de post efectuează primirea, înregistrarea și examinarea în limitele competenței sale a declarațiilor, cererilor și comunicărilor cetățenilor despre infracțiuni, cu înregistrarea ulterioară în registrele comisariatului de poliție, întreprinde măsuri în direcția prevenirii și descoperirii infracțiunilor, acționând în interes personal, urmărind scopul diminuării artificiale a numărului de crime din sectorul său de activitate, folosind situația de serviciu, intenționat n-a consemnat adresarea verbală a cet. Berliba Pavel XXXXX din 30 septembrie 2010 despre sustragerea din gospodăria sa din satul Brînzenei Noi, raionul Telenești a bunurilor în sumă de 18 250 lei într-un proces – verbal și n-a transmis sesizarea pentru înregistrare, dar a decis să tănuiască de la înregistrare infracțiunea în cauză, prin ce i-a cauzat dreptului ocrotit de lege a lui Berliba Pavel XXXXX - accesul la justiție daune considerabile, iar imaginea organelor de drept a fost prejudiciată.

Tot el, deținând funcția de șef de post, ofițer operativ superior de sector al postului de poliție Brînzenei Noi al CPR Telenești, numit în baza ordinului nr.460/ef din 20 noiembrie 2009 al Ministrului Afacerilor Interne și fiind astfel persoană cu funcție de răspundere, avînd gradul special locotenent de poliție, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, contrar art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat la 12 septembrie 1997; art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994; încălcînd grav prevederile art.4 din Legea Republicii Moldova nr.416 din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție”, care stipulează că în activitatea sa poliția mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, precum și prevederile art.12-15 al aceleiași legi; dispozițiile pct.1), 3), 4) ale capitolului I și pct.1), 2) ale capitolului II din regulile de aplicare a mijloacelor speciale de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne (anexa nr.2), aprobate prin Hotărîrea Parlamentului nr.1275-XII din 15 februarie 1993, care reglementează condițiile și limitele aplicării forței fizice și a mijloacelor speciale; contrar prevederilor lit. d), f), g), m) al pct.15, precum și lit. a) – b) ale pct.16 din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr.481 din 10 mai 2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decît pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrîngerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, la 18 februarie 2011, aproximativ ora 09³⁰, a pătruns în domiciliul lui Rusu Olga XXXXX din satul Brînzenei Noi, raionul Telenești, unde cu scopul obținerii informațiilor despre furtul de bunuri de la unitatea comercială a ÎI „Stîncaru Ludmila”, i-a demonstrat lui Rusu Vladislav XXXXX arma din dotare pistol PM cu nr. PTT 4736K și i-a cerut să iasă din casă. În fața casei, intenționat l-a izbit pe Rusu Vladislav de gardul din plasă metalică și i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față. Ulterior, i-a adus lui Rusu Vladislav nefondat învinuiri în săvîrșirea furtului, i-a cerut explicații unde s-a aflat în noaptea de 17 spre 18 februarie 2011 și să meargă la locul faptei, unde l-a impus să se descalțe pentru a compara urma depistată cu încălțămîntea sa. În circumstanțele menționate, ca rezultat al acțiunilor violente cu caracter de tortură, întreprinse de către Donos Tudor XXXXX, cetățeanului Rusu Vladislav XXXXX i-au fost provocate dureri și suferințe puternice fizice și psihice.

Tot el, la 24 iunie 2011, aproximativ orele 10⁰⁰, fiind citat la Procuratura raionului Telenești pentru a participa la percheziția dispusă în biroul său de serviciu din incinta primăriei satului Brînzenei Noi pe cauza penală nr. 2011358009, pornită la 07 iunie 2011, în baza art.328 alin.(2) lit. a) Cod penal, în biroul de serviciu al procurorului Calugher Lilia, care exercita urmărirea penală pe acest dosar, cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr. 2011358009 a amenințat-o cu violență asupra ei și membrilor ei de familie.

Tot el, la 24 iunie 2011, aproximativ orele 10¹⁰, deplasîndu-se cu automobilul său personal de la Procuratura raionului Telenești spre Comisariatul de Poliție al raionului Telenești, avîndu-l ca pasager pe procurorul – interimar al raionului Telenești Burduja Nicolae, care avea împuterniciri legale în baza ordonanței din 23 iunie 2011 de ai percheziționa biroul de serviciu din incinta primăriei Brînzenei Noi, cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr. 2011358009 l-a amenințat cu violență. Ulterior, în timpul percheziției biroului său de serviciu din incinta primăriei Brînzenei Noi, raionul Telenești, efectuate între orele 11¹⁴ – 11²⁰, l-a amenințat pe procurorul – interimar al raionului Telenești Burduja Nicolae cu depunerea plîngerilor la Procuratura generală și nu se supunea cerințelor de a nu discuta telefonic, îndrumîndu-l pe colegul său Viorel Bolocan, de a nu preda cheile de la safeu procurorului care urma să-i percheziționeze biroul de serviciu al acestuia.

Tot el, la 17 noiembrie 2011, aproximativ orele 13⁰⁰, în sediul Procuraturii raionului Telenești, str. Renașterii 65A, după primirea copieii ordonanței de pornire a urmării penale pe cauza penală nr.2011358016, pornită la 15 noiembrie 2011, în baza art.327 alin.(1) Cod penal, pe care avea calitatea de bănuț prin ordonanța din 16 noiembrie 2011, cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr.2011358016, a amenințat procurorul Lilia Calugher, căreia i s-a împuternicit exercitarea urmării penale pe acest dosar, cu violență asupra ei și membrilor ei de familie.

Tot el, la 24 iunie 2011, aproximativ orele 10⁰⁰, fiind citat la Procuratura raionului Telenești pentru a participa la percheziția dispusă în biroul său de serviciu din incinta primăriei Brînzenei Noi pe cauza penală nr. 2011358009, pornită la 07 iunie 2011, în baza art.328 alin. (2) lit. a) Cod penal, în biroul de serviciu a procurorului Calugher Lilia, căreia i s-a împuternicit exercitarea urmării penale pe acest dosar, cu scopul intimidării și sistării activității de serviciu a procurorului, avînd asupra sa arma din dotare în virtutea funcției ce o deținea, a amenințat-o cu crearea neplăcerilor în serviciu și vătămarea integrității corporale și a membrilor ei de familie, vorbe care i-au provocat procurorului Calugher Lilia temere reală.

La 24 iunie 2011, aproximativ orele 10.10, deplasîndu-se cu automobilul său personal de la procuratura r-nului Telenești spre Comisariatul de Poliție, avîndu-l ca pasager pe procurorul interimar al r-nului Telenești, Burduja N., care avea împuterniciri legale în baza ordonanței din 23.06.2011, de a-i percheziționa biroul de serviciu din incinta Primăriei Brînzenei Noi, cu scopul de a-l împiedica de a efectua percheziția organizată pe cauza penală nr. 2011358009, în biroul său de serviciu din incinta primăriei Brînzenei Noi, l-a amenințat cu vătămarea integrității corporale.

Tot el, la 17 noiembrie 2011, aproximativ orele 13⁰⁰, în sediul Procuraturii raionului Telenești, situat în or. Telenești, str. Renașterii 65A, după primirea copieii ordonanței de pornire a urmării penale pe cauza penală nr.2011358016, pornită la 15 noiembrie 2011, în baza art.327 alin.(1) Cod penal, pe care avea calitatea de bănuț prin ordonanța din 16 noiembrie 2011, cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr.2011358016 a amenințat procurorul Calugher Lilia, căreia i s-a împuternicit exercitarea

urmării penale pe acest dosar, cu violență asupra ei și membrilor ei de familie.

Astfel, în baza celor constatate mai sus și ca urmare a cercetării totalității probelor administrate la prezenta cauză penală, Colegiul Penal conchide că, prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului, Donos Tudor în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 327 alin.(1), art. 309¹ alin.(1), 303 alin.(2), art.349 alin.(1), art. 328 alin.(2) lit. a), art. 328 alin.(2) lit. b) Cod penal al RM.

Concluzia se justifică prin prisma următoarelor **considerente**:

Potrivit reglementărilor în vigoare stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte infracționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate și cercetate de organele competente.

Conform art.101 alin.(1), (2) CPP al RM – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit alin.(4) art.100 CPP al RM, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Cu referire la componentele de infracțiune prevăzută de art. 349 alin.(1) și 303 alin.(2) Cod Penal al Republicii Moldova urmează a fi relatat că acestea presupun existența următoarelor elemente constitutive:

1. **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute la art. 349 alin.(1) CP RM care are un caracter multiplu: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la autoritatea de stat, sub a cărei egidă acționează persoanele cu funcție de răspundere și persoanele care își îndeplinesc datoria obștească; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea psihică (morală) a persoanei.

Victimă a infracțiunii în cauză este după caz: persoana cu funcție de răspundere sau rudele ei apropiate: persoana care își îndeplinește datoria obștească sau rudele ei apropiate.

În speță, prin acțiunile inculpatului, Donos Tudor, s-au periclitat în principal – relațiile sociale cu privire la autoritatea de stat, sub a cărei egidă acționează persoanele cu funcție de răspundere, iar în plan secundar – relațiile sociale cu privire la libertatea psihică (morală) a persoanei.

2. **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 303 alin.(2) CP îl formează relațiile sociale cu privire la neadmiterea imixtiunii în activitatea organelor de urmărire penală.

În acest context, Colegiul Penal reține că părțile vătămate, Calugher Lilia și Burduja Nicolae, sunt persoane cu funcții de răspundere. Or, aceștia la momentul comiterii infracțiunii de către inculpatul, Donos Tudor, activau în calitate de procurori în cadrul Procuraturii din raionul Telenești, exercitând atribuțiile de serviiu urmînd a fi efectuată percheziția în boroul lui Domos Tudor, în temeiul ordonanței și a încheierii judecătorești.

3. **Latura obiectivă** a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1) CP se exprimă în fapta prejudiciabilă care se exprimă prin amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, ori cu nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, rudelor ei apropiate, fie în aceeași amenințare împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

În speță, fapta prejudiciabilă examinată se materializează prin următoarele modalități normative sub formă de: amenințare cu moartea și amenințarea cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

În speța dată, **latura obiectivă** a infracțiunii prevăzute de art. 303 alin.(2) CP constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de exercitare a amestecului, sub orice formă, în activitatea organelor de urmărire penală.

Sub acest aspect, Colegiul Penal reține că în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că anume inculpatul, Donos Tudor, Tot el, la 17 noiembrie 2011, aproximativ orele 13⁰⁰, în sediul Procuraturii raionului Telenești, str. Renașterii 65A, după primirea copieii ordonanței de pornire a urmăririi penale pe cauza penală nr.2011358016, pornită la 15 noiembrie 2011, în baza art.327 alin.(1) Cod penal, pe care avea calitatea de bănuț prin ordonanța din 16 noiembrie 2011, cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr.2011358016, a amenințat procurorul Lilia Calugher, căreia i s-a împuternicit exercitarea urmăririi penale pe acest dosar, cu violență asupra ei și membrilor ei de familie.

Tot el, la 24 iunie 2011, aproximativ orele 10⁰⁰, fiind citat la Procuratura raionului Telenești pentru a participa la percheziția dispusă în biroul său de serviciu din incinta primăriei Brînzărenii Noi pe cauza penală nr. 2011358009, pornită la 07 iunie 2011, în baza art.328 alin. (2) lit. a) Cod penal, în biroul de serviciu a procurorului Calugher Lilia, căreia i s-a împuternicit exercitarea urmăririi penale pe acest dosar, cu scopul intimidării și sistării activității de serviciu a procurorului, avînd asupra sa arma din dotare în virtutea funcției ce o deținea, a amenințat-o cu crearea neplăcerilor în serviciu și vătămarea integrității corporale și a membrilor ei de familie, vorbe care i-au provocat procurorului Calugher Lilia temere reală.

La 24 iunie 2011, aproximativ orele 10.10, deplasându-se cu automobilul său personal de la procuratura r-nului Telenești spre Comisariatul de Poliție, avându-l ca pasager pe procurorul interimar al r-nului Telenești, Burduja N., care avea împuterniciri legale în

baza ordonanței din 23.06.2011, de a-i percheziționa biroul de serviciu din incinta Primăriei Brânzenii Noi, cu scopul de a-l împiedica de a efectua percheziția organizată pe cauza penală nr. 2011358009, în biroul său de serviciu din incinta primăriei Brânzenii Noi, l-a amenințat cu vătămarea integrității corporale.

Tot el, la 17 noiembrie 2011, aproximativ orele 13⁰⁰, în sediul Procuraturii raionului Telenești, situat în or. Telenești, str. Renașterii 65A, după primirea copiei ordonanței de pornire a urmăririi penale pe cauza penală nr.2011358016, pornită la 15 noiembrie 2011, în baza art.327 alin.(1) Cod penal, pe care avea calitatea de bănuț prin ordonanța din 16 noiembrie 2011, cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr.2011358016 a amenințat procurorul Calugher Lilia, căreia i s-a imputernicit exercitarea urmăririi penale pe acest dosar, cu violență asupra ei și membrilor ei de familie.

Acest fapt a fost probat în ședința de judecată prin declarațiile părții vătămate, Calugher Lilia, date atit la faza urmăririi penale, în prima instanță cît și declarațiile părții vătămate, potrivit căroră Donos Tudor era agresiv și adresa amenințări în adresa ei și a familiei ei, amenințări pe care la acel moment le-a considerat reale, cît și decarațiile lui Burduja Nicolae, date la faza urmăririi penale și în instanța de fond prin care s-a confirmat faptul că inculpatul, Donos Tudor, era agitat și urma să fie deposedat de arma din dotare pentru a evita consecințe mai grave, însă inculpatul refuza să predea arma din dotare comunicând că este arma personală.

De asemenea, nu pot fi reținute alegațiile apelanților precum că nu au fost prezenta probe în vederea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1) Cod penal or, potrivit raportului procurorului-interimar al raionului Telenești din 24 iunie 2011 pe numele Prim-adjunctul Procurorului General s-a menționat despre amenințarea lui Burduja Nicolae la 24 iunie 2011 și a procurorului Lilia Calugher despre amenințarea lor cu violența de către colaboratorul de poliție al CPr Telenești Donos Tudor (f.d. 150 vol. II). Mai mult, potrivit raportului procurorului raionului Telenești din 18 noiembrie 2011 pe numele Procurorului General se confirmă faptul cu privire la amenințarea la 17 noiembrie 2011 a procurorului Lilia Calugher cu violența de către colaboratorul de poliție al CPr Telenești Donos Tudor (f.d, 157 vol. II);

Totodată remarcăm că infracțiunea prevăzută de art. 349 alin.(1) Cod Penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul amenințării.

3. **Latura subiectivă** a infracțiunilor analizate se exprimă prin intenție manifestată prin faptul că inculpatul, Donos Tudor, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient, survenirea acestora.

În acest sens, instanța va respinge afirmațiile apărătorului inculpatului, Murzac Angela precum că în speță nu este prezentă latura subiectivă a componențelor de infracțiune incriminate inculpatului, or acest fapt rezultă din totalitatea mijloacelor de probă examinate și verificate în ședința de judecată. Mai mult, în susținerea acestei afirmații nu au fost prezentate careva probe.

Pertinente în acest sens sunt și dispozițiile art.24 alin.(3) Cod Penal în care se notează că părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea căroră părțile au avut acces în egală măsură.

De asemenea, menționăm că în acest caz scopul infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1) CP este unul special și anume:

- a) Scopul sistării activității de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere.
- b) Scopul schimbării caracterului activității de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere în interesul celui care amenință sau al altei persoane.

La acest capitol, Colegiul Penal reține că acțiunile inculpatului, Donos Tudor, de amenințare a aplicării violenței față de procurorul Calugher Lilia și a membrilor ei de familie și amenințarea cu vătămarea integrității lui Burduja Nicolae, ale acestuia au fost efectuate cu scopul sistării activității de serviciu a părților vătămate.

4. **Subiectul infracțiunii** este persoana fizică responsabilă care la momentul săvîrșirii infracțiunii a împlinit vîrsta de 16 ani, criterii care sunt întrunite în speță.

La fel, instanța de apel va respinge alegațiile expuse de apelanți precum că instanța de judecată a pus la baza adoptării sentinței de condamnare doar declarațiile părților vătămate.

În acest context, Colegiul Penal accentuează că prima instanță și-a întemeiat concluzia de condamnare a inculpatului, Donos Tudor, în baza art. 349 alin.(1) și 303 alin. (2) Cod Penal nu doar în baza declarațiilor părții vătămate dar pe totalitatea mijloacelor de probă cercetate în ședința de judecată și dezbătute și argumentate în actul de dispoziție a primei instanțe.

Din aceste considerente, Colegiul Penal remarcă că instanța de fond în mod just a reținut în sarcina inculpatului, Donos Tudor, încadrarea juridică corectă și anume alin.(1) al art.349 Cod Penal al RM.

De asemenea, Colegiul Penal va respinge afirmațiile inculpatului, Donos Tudor, precum că acesta nu este vinovat în comiterea infracțiunilor incriminate, or acest fapt este combătut prin totalitatea materialelor cauzei examinate în prima instanță și verificate în instanța de apel.

Totodată, nu pot fi reținute alegațiile apelanților, cu privire la lipsa probelor în vederea demonstrării vinovăției inculpatului Donos Tudor în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin.(1) CP și art. 309¹ CP, or declarațiile părții vătămate Berliba Pavel se confirmă prin cererea acestuia, depusă cu privire la inacțiunile lui Donos Tudor de tănuire a furtului din 26 ianuarie 2011, prin care solicită organelor de drept de a lua măsuri cu polițistul de sector Donos Tudor, care amenințînd-o pe soția lui Berliba Pavel cu decăderea din drepturile rărîntești și că va fi închisă pe un an în pușcărie a pus-o să semneze o cerere, precum că nu dorește să fie cercetat cazul de furt și cererea lui Berliba Pavel despre inacțiunile lui Donos Tudor de tănuire a furtului din 14 martie 2011, prin care solicită organelor de drept de a lua măsuri cu polițistul de sector Donos Tudor, care nu a întreprins nici o măsură și nu a înregistrat plîngerea din data 30 septembrie 2011. Mai mult, prin ordonanța de pornire a cauzei penale nr.20113580025 se confirmă că urmărirea penală pe cazul de furt de la Berliba Pavel s-a pornit la 01 februarie 2011 și informația CPr Telenești nr. 1117 din 10 martie 2011 prin care se stabilește că în perioada 01-30 septembrie

2010 în registrele de evidență nu s-au înregistrat plângeri de la cet. Berliba Pavel despre furt și nici raport a colaboratorului de poliție(f.d. 103, 108 vol. I). De asemenea, din conținutul procesului – verbal de confruntare din 21 septembrie 2011 dintre bănuitul Donos Tudor și partea vătămată Berliba Pavel, reiese că ultimul a indicat că la 30 septembrie 2010 a mers la primărie și în biroul de serviciu i-a comunicat verbal lui Donos Tudor despre furtul din gospodărie, iar, deoarece nu au fost întreprinse măsuri, s-a adresat la procuratură (vol. I, f. d. 144-149).

- Totodată nu pot fi reținute alegațiile apelanților cu privire la faptul că inculpatul nu s-a aflat la serviciu și nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 327 alin.(1) CP, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Manole Nicolae, Meleca Ion, Stroncea Anatolie, Cravciuc Victor și Lașco Gheorghe, potrivit cărora la datele indicate inculpatul s-a aflat cu aceștia, or acestea se combat prin declarațiile martorului Cotlău Pavel Nicolai potrivit cărora, **Berliba Pavel i-a spus că i-au fost furate niște instrumente de la el și că s-a adresat la domnul Donos.** Cunoaște din spusele lui Berliba Pavel că acesta s-a adresat cu plingere pentru că i-au fost furate lucrurile. Aceasta s-a întâmplat cu 3-5 ani în urmă. Când Berliba Pavel s-a adresat referitor la cazul de furt, polițist de sector era Donos, iar martorul Burlacu (Hanganu) Nadejda Grigore, a menționat că din spusele Mariane știe că soțul s-a adresat la poliție în privința furtului. Ulterior, la domiciliul ei a venit Donos, cu încă un polițist și Berliba Mariana, împreună cu care, cu un automobil s-au deplasat la Ștefănești, la domiciliul fostului ei prieten ca să caute lucrurile furate de la Berliba Pavel. **La Ștefănești ea împreună cu Mariana au stat la poartă, iar Donos Tudor cu celălalt polițist a intrat în ogradă, unde au făcut percheziție și nu s-a găsit nimic.** Mai mult, din răspunsul Comisariatului de Poliție Telenești nr.1117 din 10 martie 2011, din care rezultă, că în perioada 01 septembrie 2010 – 30 septembrie 2010, în registrele de evidență a sesizărilor și înștiințărilor despre infracțiuni R-1 și R-2 nu au fost înregistrate careva plângeri de la cet. Berliba Pavel XXXXX locuitor al XXXXX, privitor la sustragerea de bunuri din gospodăria sa (vol. I, f. d. 108).

De asemenea, comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (1) CP, este confirmată prin declarațiile părții vătămate Rusu Vladislav, declarații ce sunt confirmate de către martorul Rusu Olga XXXXX care a menționat că, **cînd a venit de la lucru acasă, pe la orele 16⁰⁰, băiatul stătea în casă și cînd s-a uitat la el, partea dreaptă de sub maxilar era umflată. A observat că buza de jos în partea dreaptă era umflată și crăpată.** Întrebîndu-l ce s-a întâmplat, fiul la început nu dorea să-i răspundă, pe armă i-a spus că **a fost domnul Dorel, așa cum i se spunea lui Donos în sat, și i-a tras doi numni în față și i-a spus că el a furat din bar. A indicat că fiul său nu avea careva leziuni corporale și că nu s-a bătut cu nimeni.** De asemenea, martorul Stîncaru Ludmila, a declarat că, înainte de a se întâmpla furtul era la magazin, **a deservit niște cumpărători la magazin, printre care era și domnul Rusu, la care a observat că în partea dreaptă a buzei de jos avea o zgîrietură.** Totodată, Rusu Vladislav la data de 21 februarie 2011 s-a adresat cu o cerere, prin care se solicită de a lua măsuri cu Donos T., care la data de 18 februarie 2011, ora 09:30, l-a lovit de trei ori pe pragul casei. În acest sens, nu poate fi reținută poziția apărării cu privire la nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Sintetizând cele conturate *supra*, instanța de judecată conchide că vinovăția inculpatului, **Donos Tudor XXXXX** în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin.(1), art. 309¹ alin.(1), 303 alin.(2) art.349 alin.(1) Cod penal, a fost stabilită dincolo de orice îndoială. În pofida acestui fapt, Donos Tudor urmează a fi liberat de răspundere penală pe motivul expirării termenului de prescripție, pe aceste capete de învinuire.

Conform art. 409 alin.(2) Cod de Procedură Penală, în limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Potrivit art.332 alin.(1) CPP RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5)-9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul Penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Instanța reține că art.60 Cod Penal al RM, reglementează instituția liberării de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. Astfel, expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală constituie temei de încetare a procesului penal, în sensul art.332 CPP RM.

În corespundere cu art.60 alin.(1) lit. a), b) Cod Penal al RM, persoana se eliberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare și 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Iar, în acord cu alin.(2) al aceluiași articol din același act normativ, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la data rămîinerii definitive a hotărîrii instanței de judecată.

Sancțiunea prevăzută de art.327 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii din 18.04.2002), reprezintă pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 150 la 400 unități sau cu închisoare de pînă la 3 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Limitele sancțiunii prevăzute în dispoziția art. 309¹ alin.(1) Cod penal (în redacția Legii din 18.12.2008), prevăd pedeapsa sub formă de închisoare de la 2 la 5 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Conform prevederilor art. 303 alin.(2) Cod penal (în redacția Legii din 18.04.2002) sancțiunea prevede pedeapsa cu amendă în mărime de pînă la 350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore.

Totodată, la art. 349 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii din 18.04.2002), sancțiunea prevede pedeapsa cu amendă în mărime de pînă la 350 unități convenționale cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore.

Din interpretarea sistemică a prevederilor art.327 alin.(1), 309¹ alin.(1) Cod penal și art.16 alin.(3) Cod Penal al RM, rezultă că, inculpatul, Donos Tudor a comis două infracțiuni ce se atribuie la categoria celor mai puțin grave.

Iar, din interpretarea sistemică a prevederilor art.303 alin.(2), 349 alin.(1) Cod penal și art.16 alin.(3) Cod Penal al RM, rezultă că, inculpatul, Donos Tudor a comis două infracțiuni ce se atribuie la categoria celor ușoare.

Totodată, Colegiul Penal, reține că, pe parcursul examinării prezentei cauze penale, s-a stabilit că inculpatul, Donos Tudor a comis faptele prevăzute de art.303 alin.(2), 349 alin.(1) Cod penal în perioada **24.06.2011 – 17.11.2011**. Astfel, luînd în calcul prevederile art.60 alin.(1) lit. a) CP RM, instanța de apel constată că, a expirat termenul pentru tragere la răspundere penală la data de 17 noiembrie 2013. Iar faptele prevăzute de art.327 alin.(1), 309¹ alin.(1) Cod penal au fost comise de către Donos Tudor în perioada **30.09.2010 – 18.02.2011**. Astfel, ținînd cont de prevederile art.60 alin.(1) lit. b) CP RM, instanța de apel constată că, a expirat termenul pentru tragere la răspundere penală la data de 18 februarie 2016.

În acest sens, la pct.54 din Hotărîrea Curții Constituționale, nr.14 din 27.05.2014 pentru controlul constituționalității Art.II a Legii nr.56 din 4 aprilie 2014 pentru completarea articolului 60 din Codul Penal al Republicii Moldova (prescripția tragerii la răspundere penală) (Sesizarea nr.27a/2014), se statuează că: „(...) necesitatea reglementării prescripției tragerii la răspundere penală reiese din chintesența acestei instituții, or răspunderea penală, ca mijloc de realizare a ordinii de drept prin constrîngere, trebuie să intervină cît mai curînd după săvîrșirea infracțiunii. Justificarea prescripției este strîns legată de rațiunea represiunii penale, care, după trecerea unui interval îndelungat de timp de la săvîrșirea infracțiunii, devine ineficientă în raport cu scopul pedepsei penale”.

Iar, la pct.55 din Hotărîrea Curții Constituționale nr.14 din 27.05.2014 pentru controlul constituționalității Art. II a Legii nr.56 din 4 aprilie 2014 pentru completarea articolului 60 din Codul Penal al Republicii Moldova (prescripția tragerii la răspundere penală), (Sesizarea nr.27a/2014), se arată că: „(...) rațiunea reglementării prescripției răspunderii penale o constituie garantarea securității juridice prin fixarea unor termene pentru intentarea acțiunilor penale și prevenirea unor atingeri dreptului la apărare”.

Avînd în vedere aceste alegații, instanța de apel relevă că, din punctul de vedere al rolului și efectelor pe care prescripția le are în cîmpul dreptului penal, ea constituie o situație de fapt producătoare de consecințe juridice referitoare la raportul juridic de drept penal, pe de o parte, sub aspectul activ al acestuia, adică al dreptului de a aplica pedeapsa și de a impune executarea acesteia, iar, pe de altă parte, sub aspectul pasiv al acestui raport, adică al obligației de a suporta și executa pedeapsa aplicată.

De asemenea, Colegiul Penal remarcă că în speță nu sunt prezente careva temeieri de întrerupere sau suspendare a termenului de prescriptive.

Subsidiar, urmează a fi indicat că, natura juridică a prescripției răspunderii este aceea cauză a stingerii răspunderii penale și deci, a acțiunii de tragerea la răspundere penală justificată de inutilitatea recurgerii la constrîngerea juridică penală după trecerea unei anumite perioade de timp de la data săvîrșirii faptei prevăzute de legea penală. Pe de altă parte este de necontestat că această cauză de înlăturare a răspunderii penale operează „ope legis” de pînă drept.

Astfel, reieșind din faptul că de la data comiterii faptelor infracționale imputate inculpatei, a expirat termenul de 2 ani și respectiv 5 ani de tragere la răspundere penală, Colegiul Penal ajunge la concluzia liberării de răspundere penală a inculpatului, **Donos Tudor** din motivul intervenirii termenului de prescripție și încetării procesului penal, pe capetele de învinuire prevăzute de art. 327 alin.(1), art. 309¹ alin.(1), 303 alin.(2) art.349 alin.(1) Cod penal.

9. Cu referire la componentele de infracțiune prevăzute de **art. 328 alin.(2) lit. a), art. 328 alin.(2) lit. b)** Cod Penal al RM urmează a fi relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

1. Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 328 alin.(2) lit. a) și b) CP RM îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune îndeplinirea de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu în mod corect, fără excese, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și ale celor juridice.

2. Obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 328 alin.(2) CP RM constituie elementul material al faptului penal, care în cazul

Victimă a infracțiunii specificate la alin.(2) art.328 CP RM este persoana fizică sau juridică ale cărei drepturi sau interese ocrotite de lege suferă daune în proporții considerabile.

3. **Latura obiectivă** a infracțiunii specificate la art.328 alin.(2) CP RM are următoarea structură:

1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege; 2) urmările prejudiciabile, și anume - daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Cînd ne referim la acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, avem în vedere oricare din următoarele patru modalități faptice:

-săvârșirea unei acțiuni care ține de competența unei alte persoane cu funcție de răspundere (ce exemplu, a unei persoane cu funcție de răspundere ierarhic superioare din același sistem departamental ori a unei persoane cu funcție de răspundere din același sistem departamental căreia făptuitorul nu i se supune, ori a unei persoane cu funcție de răspundere din alt sistem departamental) ;

- săvârșirea unei acțiuni care putea fi comisă de către făptuitor numai în prezența unor circumstanțe deosebite, indicate în lege sau într-un alt act normativ ;

- săvârșirea unipersonală a unei acțiuni pe care o poate efectua exclusiv un organ colegial ;

- săvârșirea unei acțiuni pe care nimeni și în nici un fel de circumstanțe nu este în drept să le săvârșească.

Așadar, specific pentru acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege este că făptuitorul comite o acțiune care nu este în competența lui de serviciu sau în competența exclusivă a lui de serviciu, dar este în competența unei alte persoane sau a unui alt organ ori acțiune care nu se află în competența a nici unei persoane sau a nici unui organ. Este adevărat că, la etapa inițială de săvârșire a infracțiunii specificate la alin (2) art.328 CP, punctul de plecare este competența de serviciu a făptuitorului. Or, în mod firesc, pentru a depăși drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, trebuie mai întâi să te afli în cadrul acelor limite.

Infracțiunea specificată la alin.(2) art.328 CP RM este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. Totodată, în cazul dat fiind prezent, calificativul prevăzut la lit. a) de aplicarea violenței și calificativul prevăzut la lit. b) de aplicarea armei.

Infracțiunea prevăzută de art.328 Cod penal poate fi săvârșită numai pe calea acțiunii și aceasta se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Legiuitorul nu arată în mod explicit căror interese publice li se aduc daune, dar indică clar proporțiile considerabile ale acestora. Prin urmare daunele aduse intereselor publice prin infracțiunea de depășirea atribuțiilor de serviciu pot fi atât de ordin patrimonial, cât și nepatrimoniale. Prin „daune în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice se înțelege după caz: 1) vătămarea ușoară sau medie a integrității corporale sau a sănătății; 2) leziunile corporale care nu implică un prejudiciu pentru sănătate; 3) daunele materiale care nu ating proporțiile mari etc.

Subsecvent, în cazul dat s-a constatat că anume, Donos Tudor XXXXX, fiind numit prin ordinul nr.138/ef din 12 mai 2006 al Ministerului Afacerilor Interne în funcția de ofițer operativ de sector al postului de poliție Scorțeni al CPR Telenești și fiind colaborator al ordinii publice și prin urmare persoană publică, avînd dreptul în temeiul art.17 din Legea Republicii Moldova nr.416 din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție” să dețină, să aibă asupra sa în permanență, să aplice și să folosească arme de foc, arma de foc este folosită ca măsură extremă de către colaboratorii de poliție în următoarele cazuri:

pentru apărarea cetățenilor și pentru autoapărare contra unor atacuri ce constituie un pericol real pentru viața sau sănătatea lor, precum și pentru prevenirea capturării prin violență a armei de foc;

pentru respingerea unui atac în grup sau atac armat asupra colaboratorilor poliției, asupra altor persoane aflate în exercițiul funcțiunii sau la datoria obștească de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității, precum și pentru respingerea atacurilor de altă natură ce periclitează viața sau sănătatea lor;

pentru eliberarea ostajilor, dacă viața sau sănătatea lor se află în pericol;

pentru respingerea unor atacuri în grup sau atacuri armate asupra unor obiective importante, aflate sub pază, asupra încăperilor de locuit și de menire gospodărească ale cetățenilor, asupra sediilor autorităților publice și organizațiilor obștești, întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor, dacă există un pericol real pentru viața sau sănătatea persoanelor care se află în ele, pentru respingerea atacurilor asupra personalului militar și de serviciu al organelor de poliție;

pentru reținerea persoanei care opune rezistență armată ori care a fost surprinsă în momentul săvârșirii unei infracțiuni grave, sau a delincventului care evadează de sub arest, precum și a unei persoane înarmate care refuză să se subordoneze cerinței legale de a depune arma, cînd este imposibilă înfrângerea rezistenței sau reținerea delincventului pe alte căi și cu alte mijloace, și fiind obligat în baza art. 4 al aceleiași Legi care stipulează că în activitatea sa poliția mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, și-a depășit în mod vădit limitele drepturilor acordate prin lege și la 12 martie 2008, aproximativ orele 16:30, pe strada centrală din satul Chiștelnița, raionul Telenești, a inițiat o ceartă cu consăteanul Furculiță Ilie, cînd

XXXXX în procesul carcerii, a îndreptat intenționat arma din dotare, pistol FVI cu nr. 1114/50K, apropiindu-se de capul lui Furculița Ilie, prin ce i-a încălcat considerabil dreptul la integritate fizică și psihică garantat de Constituția Republicii Moldova.

Tot el, deținând aceeași funcție, fiind colaborator al organului ordinii publice și prin urmare persoană publică, contrar art. 24 din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994, încălcând grav prevederile art. 4 din Legea Republicii Moldova nr.416 din 18 decembrie 1990 „cu privire la poliție”, care stipulează că în activitatea sa poliția mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor și libertăților în intereselor lor legitime, precum și prevederile art.12-15 al aceleiași Legi; dispozițiile pct.1), 3), 4) ale capitolului I și pct.1), 2) ale capitolului II din Regulile de aplicare a mijloacelor speciale de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne (anexa nr.2), aprobate prin Hotărârea Parlamentului nr.1275-XII din 15 februarie 1993, care reglementează condițiile și limitele aplicării forței fizice și a mijloacelor speciale; contrar prevederilor lit. d), f), g), m) ale pct.15, precum și lit. a) – b) ale pct. 16 din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 481 din 10 mai 2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, și-a depășit în mod vădit drepturile și atribuțiile acordate de lege în următoarele circumstanțe. Într-o zi nestabilită de organul de urmărire penală, din vara anului 2008, în biroul primarului satului Scorțeni, raionul Telenești, intenționat, fiind în exercițiul funcției, din motivul solicitării de către Ciorba Alexandru XXXXX a deciziei pe adresarea despre înșelarea lui de către o persoană necunoscută, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față, de la ce victima Ciorba Alexandru a căzut la podea, iar când se afla jos l-a lovit de mai multe ori cu picioarele peste corp cauzându-i dureri fizice.

Comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(2) lit. b) CP se confirmă prin declarațiile părții vătămate Furculița Ilie, ce coroborează cu declarațiile martorilor Prescureanu Valentin și Stratulat Ion.

Mai mult, martorul ocular Moisenco Petru Ion a declarat în cadrul urmăririi penale că, **pe stradă a văzut cum a trecut Furculița Ilie și Donos Tudor. Polițistul Donos Tudor era în uniformă de serviciu și era în stare de ebrietate avansată. Când s-au îndepărtat, pînă a ajunge la intersecție, a văzut că Donos Tudor i-1 întindea pe Furculița Ilie. Știindu-1 pe Donos Tudor că este agresiv cînd este în stare de ebrietate, s-au pornit spre ei. Apropiindu-se a văzut că Donos Tudor a scos cu mîina stîngă pistolul de la șold și l-a îndreptat spre Furculița Ilie, iar cu cea dreaptă îl ținea de haine, distanța dintre ei fiind de un metru. Când s-au apropiat de ei, Donos Tudor și-a ascuns arma și s-au pornit înainte. Ajungînd la intersecție, a observat că Donos Tudor iarăși îl întindea de haine pe Furculița Ilie.**

Mai mult, martorului Isac Mihail Vasile a declarat că **la un moment, a auzit strigătele lui Furculița Ilie care zicea către Donos Tudor să-l lase în pace. Privind, la o distanță de aproximativ 50 metri, au văzut cum Donos Tudor îl întindea pe Furculița Ilie... Apropiindu-se a văzut că Donos Tudor a scos de la șold pistolul, care l-a încărcat și l-a îndreptat spre fruntea lui Furculița Ilie. Fiind în apropiere, cet. Prescureanu Valentin le-a comunicat să nu se apropie de ei fiindcă Donos Tudor este pe uniformă. Furculița Ilie îi spunea lui Donos Tudor să-și ia arma, dar Donos Tudor striga că-1 împușcă. Peste un timp după ce s-a terminat conflictul, Donos s-a pornit spre casă, ei s-au apropiat de Furculița Ilie să-l întrebe ce s-a întîmplat. Acesta a zis că Donos Tudor i-a propus să servească o bere, dar refuzîndu-i s-a enervat și l-a amenințat cu arma.**

Totodată, comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(2) lit. a) Cod penal și anume aplicarea violenței, se confirmă prin declarațiile martorului Ureche Raisa Gavril care a declarat, în cadrul urmăririi penale că, **a văzut cum Donos l-a lovit cu pumnul în față pe Ciorba și peste toate părțile corpului. Lui i-a apărut sînge și a ieșit afară. Dorea să se întoarcă pentru a se clarifica cu niște bani, dar ea l-a trimis acasă ca să nu fie bătut iarăși.** Mai mult, martorul Ureche Daria Afanasie a declarat, în cadrul urmăririi penale că, **Donos Tudor i-a aplicat o lovitură în față și Ciorbă Alexandru a căzut continuînd să-i aplice lovituri cu picioarele. Ciorba Alexandru era murdar de sînge și țînîndu-se de pereți a ieșit din birou.** Aceste declarații confirmă întru totul versiunea părții vătămate Ciorbă Alexandru, potrivit căruia

4. *Latura subiectivă* a infracțiunii se exprimă prin intenție directă sau indirectă.

5. *Subiectul* infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvîrșirii infracțiunii a împlinit vîrsta de 16 ani, în plus, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică, condiții întrunite în speța dată.

În context, se resping motivele, precum că inculpatul Donos T. ilegal și neîntemeiat este supus răspunderii penale în baza articolului 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, sub aspectul că infracțiunea respectivă nu este prevăzută de legea penală.

Prin modificarea efectuată în articolul 328 alin. (2) Cod penal, în sensul excluderii elementelor constitutive agravante lit. a) – „săvîrșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice însoțite de aplicarea violenței”, legislatorul nu a înlăturat răspunderea penală a persoanelor care au săvîrșit aceste fapte prejudiciabile.

În cazul săvîrșirii faptelor prevăzute de articolul 328 alin. (2) lit. a) Cod penal - aplicarea violenței se cuprinde de textul dispoziției alin. (1) articolului 166¹ Cod penal, fiindcă cauzarea unei dureri sau a unei suferințe fizice persoanei (părții vătămate), survine în rezultatul acțiunilor de violență, aplicată la caz de făptuitor. Forța ori intensitatea violenței fizice aplicate în privința persoanei nu se înțelege numai în sensul că urmarea să producă vătămări corporale de categoria celor ușoare, medii ori grave, ci în sensul că aceasta cauzează dureri sau suferințe fizice.

Astfel, legiuitorul a transferat agravanta prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. a) CP în cuprinsul altei norme penale – articolul 166¹ alin. (1) Cod penal.

În atare situație, calificarea acțiunilor lui Donos T., care a comis infracțiunea prevăzută de articolul 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, pînă la modificările efectuate prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, urmează a fi efectuată în conformitate cu prevederile articolului 10 Cod

penal.

Odată ce faptele prevăzute de lit. a) din art.328 alin.(2) CP se cuprind de art.166/1 alin.(1) CP, se observă că sancțiunea art.166/1 alin.(1) CP în raport cu sancțiunea art. 328 alin. (2) CP, în afară de pedeapsa închisorii prevede tot ca pedeapsă principală și amenda; în ambele cazuri cu aplicarea obligatorie a pedepsei complementare – cu privirea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate însă termenele pedepsei complementare sunt diferite: alin. (2) art. 328 Cod penal - termenul este de până la 5 ani, iar la alin.(1) art. 166/1 Cod penal - termenul este de la 3 la 5 ani;

Prin urmare, se constată că în ce privește pedeapsa sub formă de închisoare sancțiunea ambelor norme penale este prevăzută în aceeași măsură: de la 2 la 6 ani, iar pedeapsa complementară este diferită, totodată norma nouă – art. 166/1 alin. (1) CP prevede și o pedeapsă alternativă închisorii – amenda.

Interpretând prevederile articolului 8 și 10 Cod penal, acțiunea legii penale în timp și retroactivitatea acesteia, se consideră pentru infracțiunea săvârșită până la intrarea în vigoare a modificărilor vizate, calificarea (încadrarea juridică) a faptei săvârșite, trebuie efectuată tot în baza acestei norme conform lit. a) din punct de vedere, că rămâne a fi legea cea mai favorabilă.

Prin urmare, este corectă soluția dată de prima instanță privind condamnarea inculpatului Donos T. în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, în redacția veche.

În aceeași ordine de idei, se resping și motivele invocate de avocatul Murzac A. ce vizează condamnarea lui Donos T. în baza articolului 309/1 alin. (1) Cod penal, or, prin Legea nr. 252 din 08.11.2012 nu au fost dezincriminate faptele prevăzute la articolul 309/1 Cod penal (în redacția Legii nr. 245 din 02.12.2011), fiindcă aceste acțiuni se regăsesc în norma echivalentă, prevăzută în dispozițiile articolului 166/1 Cod penal și, respectiv, în conformitate cu prevederile articolele 8 și 10 Cod penal, corect a fost aplicată legea penală mai favorabilă – articolul 309/1 alin. (1) Cod penal.

În ceea ce privește argumentele declarate în apelul avocaților Crețu Doina și Murzac Angela în interesele inculpatului Donos Tudor, precum că declarațiile martorilor apărării combat declarațiile părților vătămate, fapt ce demonstrează că învinuirea nu este altceva decât o învinuire bazată pe presupuneri și nicicum pe fapte și probe concludente și pertinente, acestea nu pot fi reținute, or, colegiul penal apreciază critic aceste afirmații pe motiv că judecătorul a apreciat din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probele, acestea fiind apreciate conform propriei convingeri formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv fiind călăuzit de lege.

Astfel, Colegiul penal reține, că instanța de fond a stabilit fără niciun dubiu rezonabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, iar argumentul apărării privind nevinovăția clientului său este combătut de materialele dosarului.

Potrivit art.24 Cod procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare. Astfel, Colegiul penal nu reține argumentul apelantului precum că nu a fost respectată procedura penală, fiind încălcate prevederile art.118 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Mai mult, motivele, precum că ordonanțele procurorului de neîncepere a urmăririi penale din 17 aprilie 2008, din 09 octombrie 2009 și din 11 noiembrie 2011 au fost anulate neîntemeiat prin ordonanțe emise de Prim-adjunctul Procurorului General Pântea A. din 18 aprilie 2011, sub aspectul declarării neconstituționalității articolului 287 alin. (1) Cod de procedură penală, se apreciază ca fiind nefondate, dat fiind că ordonanțele procurorului ierarhic superior prin care s-a dispus începerea urmăririi penale în privința lui Donos T., sunt emise în baza articolului 274 alin. (7) Cod de procedură penală.

Se evidențiază, că ordonanțele procurorului criticate de apelanți nu au fost contestate în ordinea prevăzută de articolul 313 Cod de procedură penală; totodată, ele sunt în vigoare.

Astfel, Ordonanța de punere sub învinuire din 26 decembrie 2012 este întocmită în conformitate cu prevederile articolelor 52, pct. 23), 281 alin. (1) și (2) și 282 Cod de procedură penală; învinuitului Donos T. i-a fost adus la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute la articolul 66 Cod de procedură penală; acesta a primit copia de pe ordonanța de punere sub învinuire și informația în scris privind drepturile și obligațiile lui. (vol. III, f. d. 255-260). Rechizitoriul este întocmit în conformitate cu prevederile articolului 296 Cod de procedură penală, învinuitul Donos T. primind copia de pe rechizitoriu la 18 ianuarie 2013 (vol. III, f. d. 298-314). Procesele-verbale de informare despre terminarea urmăririi penale și de prezentare a materialelor de urmărire penală învinuitului Donos T. și apărătorului sunt întocmite în conformitate cu prevederile articolelor 52 alin. (1), pct. 2), 24); 260, 261, 293, 294 Cod de procedură penală (vol. III, f. d. 268, 284). Astfel, nu poate fi reținut argumentul avocatului Crețu Doina din demersul înaintat, cu privire la încălcarea dreptului la apărare a inculpatului, fiind reprezentate drepturile acestuia de către un avocat fără împuternicirile necesare.

Se evidențiază, că la această etapă a procesului penal învinuitul Donos T., asistat de apărător, a înaintat cereri, care, prin ordonanțele procurorului din 11 ianuarie 2013, 10 ianuarie 2013 și 18 ianuarie 2013, au fost respinse, ca fiind neîntemeiate (vol. III, f. d. 289, 294-295, 296-297). Presupusele încălcări de lege, invocate de apelanți nu cad sub incidența articolului 251 alin. (2) Cod de procedură penală, adică nu atrag nulitatea absolută a actelor procedurale contestate.

Conform prevederilor articolului 251 alin. (4) Cod de procedură penală, încălcarea oricărei altei prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea i-a cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Totodată, potrivit articolului 66 alin. (2) pct.27) Cod de procedură penală învinuitul a avut dreptul să atace, în modul prevăzut de articolul 313 Cod de procedură penală, acțiunile și hotărârile organului de urmărire penală și, după cum rezultă din materialul cauzei, acest drept n-a fost utilizat la urmărirea penală referitor la acțiunile și actele procedurale efectuate în cauză.

Prin urmare, pornirea, desfășurarea, terminarea urmăririi penale și trimiterea cauzei în judecată sunt efectuate în condițiile legii, astfel încât sunt nefondate motivele invocate de apelanți, în partea respectivă.

10. Totodată, Colegiul penal reține că la aprecierea măsurii și mărimii pedepsei, în temeiul prevederilor art. 328 alin.(2) lit. a) și art. 328 alin.(2) lit. b) CP, instanța de fond n-a luat în considerare în deplină măsură caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de circumstanțele săvârșirii acesteia, de circumstanțele atenuante.

Conform art. 61 CP pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și revenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, Colegiul penal ține cont de prevederile art. 75 Cod Penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată la fel ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din materialele cauzei penale rezultă că, infracțiunile comise de inculpat, prevăzută de 328 alin.(2) lit. a) și art. 328 alin.(2) lit. b) Cod penal sunt atribuite, conform art. 16 Cod Penal, la categoria infracțiunilor grave.

La stabilirea limitei pedepsei Colegiul penal va determina pedeapsa în limitele sancțiunii prevăzute în dispoziția art. 328 alin.(2) lit.a) Cod penal (în redacția Legii din 18.04.2002, care stabilește pedeapsă sub formă de închisoare de la 2 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Cu referire la limitele sancțiunii prevăzute de art. 328 alin.(2) lit. b) Cod penal (în redacția Legii din 18.04.2002), urmează a se reține că sancțiunea prevede pedeapsa cu închisoare de la 2 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

În acest sens, Colegiul penal menționează că reieșind din gravitatea infracțiunii incriminate, gradul prejudiciabil al faptelor săvârșite și persoana inculpatului Donos Tudor, atitudinea acestuia după comiterea infracțiunilor, atitudinea acestuia față de faptele comise, absența antecedentelor penale, prezența a doi copii minori la întreținerea sa, instanța a aplicat o pedeapsă prea aspră față de inculpat, considerând neîntemeiat că în cazul de față este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa închisorii.

Colegiul consideră că, prima instanță neîntemeiat i-a numit lui Donos Tudor o pedeapsa definitivă, în temeiul prevederilor art. 84 alin.(1) CP, sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Or, Colegiul penal ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită cu închisoare real, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

În acest sens, Colegiul penal menționează că, inculpatul a conștientizat urmările faptelor sale, acesta anterior nu a fost judecat, infracțiunile comise fac parte din categoria infracțiunilor grave.

Prin urmare, Colegiul menționează că în conformitate cu prevederile art. 90 alin.(1) Cod penală, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei inclusiv personalitatea inculpatului Donos Tudor, prezența la întreținerea făptuitorului a doi copii minori, luând în considerație în special politica penală a statelor europene ce derivă din recomandările Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei potrivit căreia instanțele de judecată ar trebui să recurgă mai des la pedepse alternative detențiunii cînd este cazul, Colegiul penal ajunge la concluzia aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a pedepsei privative de libertate.

Subsecvent, Colegiul penal reține că, în acest caz lui **Donos Tudor XXXXX**, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(2) lit. b) Cod penal, urmează a-i fi numită pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în Ministerul Afacerilor Interne pe un termen de 5 (cinci) ani, iar conform art. 328 alin.(2) lit. a) Cod penal, să-i fie numită pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în Ministerul Afacerilor Interne pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabilit lui Donos Tudor XXXXX pedeapsa definitivă sub formă de 5 (cinci) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în Ministerul Afacerilor Interne pe un termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei lui **Donos Tudor XXXXX** pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, conform prevederilor art. 90 Cod penal.

Totodată, se reține că anume această pedeapsă este în corespundere și cu regula nr. 6 din Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii”.

Colegiul penal remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Așadar, luând în considerare cele expuse, Colegiul penal a ajuns la concluzia de a admite apelurile declarate de către, inculpatul Donos Tudor, avocatul Crețu Doina în interesele inculpatului Donos Tudor și apelurile suplimentare declarate de către avocatul Crețu Doina în interesele inculpatului Donos Tudor și avocatul Murzac Angela în interesele inculpatului Donos XXXXX, împotriva sentinței Judecătorei Orhei, sediul Telenești din 01 martie 2017, cu casarea, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin.(2) CPP a sentinței Judecătorei Orhei, sediul Telenești din 01 martie 2017 și pronunțarea unei noi hotărâri privind modulul stabilit pentru prima instanță.

11. În conformitate cu art. 415 alin.(1), pct.2, art. 409 alin.(2), art.417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Se admit apelurile declarate de către, inculpatul Donos Tudor, avocatul Crețu Doina în interesele inculpatului Donos Tudor și apelurile suplimentare declarate de către avocatul Crețu Doina în interesele inculpatului Donos Tudor și avocatul Murzac Angela în interesele inculpatului Donos XXXXX, împotriva sentinței Judecătorei Orhei, sediul Telenești din 01 martie 2017.

Se casează, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin.(2) CPP sentința Judecătorei Orhei, sediul Telenești din 01 martie 2017 și pronunță o nouă hotărâre potrivit modulul stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Donos Tudor se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin.(1), art. 309¹ alin.(1), 303 alin.(2), art.349 alin.(1), art. 328 alin.(2) lit. a), art. 328 alin.(2) lit. b) Cod penal al RM

Donos Tudor XXXXX recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin.(1), art. 309¹ alin.(1), 303 alin.(2) art.349 alin.(1), se eliberează de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului prescripției atragerii la răspundere penală.

Lui **Donos Tudor XXXXX**,recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(2) lit. b) Cod penal, i se numește pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în Ministerul Afacerilor Interne pe un termen de 5 (cinci) ani.

Lui **Donos Tudor XXXXX**,recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(2) lit. a) Cod penal, i se numește pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în Ministerul Afacerilor Interne pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili lui **Donos Tudor XXXXX** pedeapsa definitivă sub formă de 5 (cinci) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în Ministerul Afacerilor Interne pe un termen de 5 ani.

Conform art.90 Cod penal a suspenda condiționat executarea pedepsei lui **Donos Tudor XXXXX** pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

Măsura preventivă aplicată în privința lui Donos Tudor XXXXX arestul preventiv se revocă.

Decizia este executorie, dar poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile din data pronunțării deciziei integrale în ședință publică la 24 octombrie 2018, ora 14.00.

Președintele ședinței, judecătorul

Negru Maria

Judecători:

Ursu Ludmila

Spoială Alexandru